יְחֶזקֵאל

פון ארטאדאקסיש חסידיש יידיש בביל

קאפירייט (C) 2015 אמנים למען ישראל. אַלע רעכט רעזערווירט

יחז1

1 און עס איז געווען אין 30טן שָנָה, אין 4טן חודש אין 5טן יוֹם חודש, ווען
איך בין געווען צווישן זיי פון די גלות בּײַם נָהָר כּבר, האָבּן זיך פּתח די
הימלען, און איך האָבּ ראה מַרְאָה פון אלוקים. 2 אין 5טן יוֹם חודש – דאָס
איז דאָס 5טע שָנָה נאָך דעם גלות פון מלך יויָכין [זען מתי 1:11-12] – 3 איז
געווען דאָס דבר-ה' צו יְחֶזקאל בּן בוזין, דעם כּהן, אין אֶרֶץ פון די כַּשׂדים
בּײַם נָהָר כּבר; און די יָד ה' איז דאָרטן געווען אויף אים. 4 און איך האָבּ ראה,
און הִנֵּה אַ רוּח סְעָרָה איז בּוא פון צפון, אַן עָנָן גָדוֹל מיט אַ מתלקחת [לקח]
און אַ נֹגַהּ רונד אַרום אים; און אין מיטן פון אים אַזוי ווי דער גלאַנץ פון
חשמל – אין מיטן פון אֵש. 5 און אין מיטן דערפון איז געווען די דְמוּת פון 4
חיות. און דאָס איז געווען זייער מראה: זיי האָבּן געהאַט די דְמוּת אָדָם. 6 און
4 פּנימער זײַנען בּײַ איטלעכער געווען, און 4 כּנפים [כנף] בּײַ איטלעכער פון
זיי. 7 און זייערע רגלים [זען תהלים 22:17] זײַנען געווען רֶגֶל יְשָרָה, און
זייערע כף רגלים זײַנען געווען אַזוי ווי דער כף רֶגֶל פון אַן עֵגֶל; און זיי האָבּן
נצץ אַזוי ווי עֵין נחשֶת קָלָל. 8 און יד [זען "יד" תהלים 22:17;

[http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU פון אַן
אָדָם זײַנען געווען פון אונטער זייערע כּנפים [כנף] אויף זייערע 4 זײַטן; און
זייערע פּנימער און זייערע כּנפים [כנף] בּײַ זיי פירן – 9 זייערע כּנפים [כנף]
זײַנען געווען חבר איינער צום אַנדערן – האָבּן זיך נישט סבב בּײַ זייער הלך;
איטלעכע צו דער זײַט פון זײַן פּנים זײַנען זיי הלך. 10 און די דמוּת פון זייערע
פּנימער איז געווען: אַ פּנים פון אָדָם; און אַ פּנים פון אַרְיֵה אויף דער יָמִין בּײַ
זיי 4; און אַ פּנים פון שוֹר פון דער שְׂמֹאול בּײַ זיי פירן; און אַ פּנים פון נֶשֶר
בּײַ זיי פירן. 11 אַזוי זײַנען געווען זייערע פּנימער; און זייערע כּנפים [כנף]
זײַנען געווען פּרד צו דער מִלְמָעְלָה צו; איטלעכער האָט 2 וואָס זײַנען געווען
חבר אָן איינאַנדער, און 2 האָבּן כסה זייערע גְוִיָּה. 12 און איטלעכע צו דער

זײַט פֿון זײַן פּנים זײַנען זיי הלך; וווּהין דער רוּחַ איז געווען צו הלך, זײַנען זיי
הלך; זיי האָבן זיך נישט סבב בײַ זייער הלך. 13 און די דְמוּת פֿון די חיות,
זייער מראה, איז געווען אַזוי ווי גַחֶלֶת אֵש בער; אַזוי ווי דאָס מראה פֿון
לַפִּדים [לפּיד] איז דאָס מתהלכת צווישן די חיות; און דאָס אֵש איז געווען
נֹגַה, און פֿון דעם אֵש איז יצא [זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] בָרָק. 14 און
די חיות זײַנען רצא און שוב, אַזוי ווי דאָס מַרְאֵה פֿון בָזָק. 15 און איך האָב
ראה די חיות, און הִנֵה צו אוֹפַן אֶחָד איז אויף הָאָרֶץ אֵצֶל [זען אצל משלי
8:30] די חיות מיט זייערע 4 פּנימער. 16 דאָס מַרְאֵה פֿון די אופנים און זייער
מעשׂים איז געווען אַזוי ווי דער גלאַנץ פֿון תרשיש, און דְמוּת אֶחָד איז געווען
בײַ זיי 4; און זייער מַרְאֵה און זייער מעשׂים איז געווען אַזוי ווי עס וואָלט זײַן
אַן אוֹפן אין אַן אוֹפן. 17 אַז זיי זײַנען הלך זײַנען זיי הלך צו זייערע 4 זײַטן; זיי
האָבן זיך נישט סבב בײַ זייער הלך. 18 און זייערע גבֹת [גַב] – אי זיי האָבן
געהאַט אַ גֹבהּ, אי זיי האָבן געהאַט אַ יִרְאָה; און זייערע גבֹת [גַב] זײַנען
געווען מלא מיט אויגן רונד אַרום בײַ זיי 4. 19 און אַז די חיות זײַנען הלך,
זײַנען הלך די אוֹפַנים אצל [זען אצל משלי 8:30] זיי, און אַז די חיות האָבן זיך
נשׂה פֿון הָאָרֶץ, האָבן זיך נשׂה די אוֹפַנים. 20 וווּהין נאָר דער רוּחַ איז געווען
צו הלך, זײַנען זיי הלך אַהין ווו דער רוּחַ איז געווען צו הלך, און די אוֹפַנים
האָבן זיך נשׂה לְעֻמָּה מיט זיי, וואָרעם דער רוּחַ פֿון די חיות איז געווען אין די
אוֹפַנים. 21 אַז יענע זײַנען הלך, זײַנען זיי הלך, און אַז יענע האָבן זיך עמד,
האָבן זיי זיך עמד; און אַז זיי האָבן זיך נשׂה פֿון הָאָרֶץ, האָבן זיך נשׂה די
אוֹפַנים לְעֻמָּה זיי, וואָרעם דער רוּחַ פֿון די חיות איז געווען אין די אוֹפַנים. 22
און איבער די קעפּ פֿון די חיות איז געווען די דְמוּת פֿון אַ רָקִיעַ, אַזוי ווי דער
גלאַנץ פֿון קֶרַח הַנוֹרָא, נטה איבער זייערע קעפּ פֿון אויבן. 23 און אונטער
דעם רָקִיעַ זײַנען געווען זייערע כּנפים [כנף], איינער יָשָר אקעגן אַנדערן; און
איטלעכער פֿון זיי האָבן 2 צו די כסה, און איטלעכער פֿון זיי האָבן 2 צו יענע
כסה, זייערע גוּיֹת [גְוִיָה]. 24 און אַז זיי זײַנען הלך, האָב איך שמע [זען "שמע"
ישעיהו 52:15-53:12] דאָס קול פֿון זייערע כּנפים [כנף], אַזוי ווי דאָס קול פֿון
מַיִם רַבִּים, אַזוי ווי דער קול שַדַי, אַ קול הֲמֻלָּה, אַזוי ווי דאָס קול פֿון אַ מַחֲנֶה;
אַז זיי האָבן זיך עמד, האָבן זיי רִפָּה זייערע כנפים [כנף]. 25 און עס איז
געוואָרן אַ קול איבער דעם רָקִיעַ וואָס אויף זייערע קעפּ, אַז זיי האָבן זיך
עמד, רִפָּה זייערע כּנפים [כנף]. 26 און איבער דעם רָקִיעַ וואָס אויף זייערע

קעפּ איז געווען אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פון אֶבֶן סַפִּיר, די דְמוּת פון אַ כִּסֵא; און
אויף דער דְמוּת פון דעם כִּסֵא אַ דְמוּת אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פון אָדָם, אויבן
אויף אים. 27 און איך האָבּ ראה אַזוי ווי דעם גלאַנץ פון חַשְׁמַל, אין עס
דערצו רונד אַרום אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פון אֵש, פון דעם מַרְאֶה פון זײַנע
מָתְנַיִם און אַרויף; און פון דעם מַרְאֶה פון זײַנע מָתְנַיִם און אַראָפּ, האָבּ איך
ראה אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פון אֵש, מיט אַ נֹגַהּ רונד אַרום אים. 28 אַזוי ווי דאָס
מַרְאֶה פון רעגנבּויגן וואָס איז אין עָנָן אין אַ יוֹם הַגֶּשֶׁם, אַזוי איז געווען דאָס
מַרְאֶה פון דעם נֹגַהּ רונד אַרום. דאָס איז געווען דאָס מַרְאֶה פון דער דְמוּת
פון כּבוֹד ה'. און ווי איך האָבּ עס ראה, אַזוי בין איך נפל [זען "נפל" ישעיהו
26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת
הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף מײַן פּנים, און איך האָבּ שמע [זען "שמע" ישעיהו
52:15-53:12] אַ קוֹל פון איינעם וואָס דבר.

יחז2

1 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, עמד! זיך אויף דײַנע רגלים [זען תהלים
22:17], און איך וועל דבר מיט דיר. 2 און רוּחַ איז בוא אין מיר, ווי ער האָט
דבר צו מיר, און האָט מיך עמד אויף מײַנע רגלים, און איך האָבּ שמע [זען
"שמע" ישעיהו 52:15-53:12] דעם וואָס דבר צו מיר. 3 און ער האָט צו מיר
אמר: בֶּן אָדָם, איך שלח דיך צו די בּני-ישׂראל, צו די גוֹיִם הַמוֹרְדִים [זען
מה"ש 7:51] וואָס האָבּן מרד אָן מיר; זיי און אבותם האָבּן פשע אָן מיר בּיז
היום הזה. 4 און די בָּנִים האָבּן קְשֵׁי פּנימער און חִזְקֵי לֵב: צו זיי שלח איך דיך,
און זאָלסט אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה'; 5 און זיי, סײַ זיי וועלן שמע,
און סײַ זיי וועלן חדל – וואָרעם אַ בּית מְרִי זײַנען זיי – זאָלן זיי ידע אַז אַ
נביא איז געווען צווישן זיי. 6 און דו בֶּן אָדָם, זאָלסט נישט ירא האָבּן פאַר זיי,
און נישט ירא האָבּן פאַר זייערע דברים, הגם סָרָב און סַלוֹן זײַנען אַרום דיר,
און צווישן עַקְרָב טוסטו ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13]; פאַר
זייערע דברים זאָלסטו נישט ירא האָבּן, און פאַר זייער פּנים זאָלסטו נישט
חתת; וואָרעם אַ בּית מְרִי זײַנען זיי. 7 און זאָלסט דבר מײַנע דברים צו זיי,
סײַ זיי וועלן שמע, און סײַ זיי וועלן חדל; וואָרעם מְרִי זײַנען זיי. 8 און דו בֶּן
אָדָם, שמע וואָס איך דבר צו דיר; זאָלסט נישט מֶרִי זײַן ווי דאָס בּית הַמֶּרִי;

פצה דיַין פֶּה, און אכל וואָס איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] דיר. 9 און איך האָבּ ראה און הִנֵּה אַ יָד איז שלח צו מיר, און הִנֵּה, אין
אים איז געווען אַ מגילה פוּן אַ סֵפֶר. 10 און ער האָט זי פּרשׂ פאַר מיר, און זי
איז געווען כתב פוּן אינעווייניק און פוּן אויסנווייניק, און אויף איר איז געווען
כתב קִינָה און הֶגֶה און הִי.

יחזק3

1 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, וואָס דו מצא, אכל! אכל! די דאָזיקע
מגילה, און הלך דבר צו דעם בית ישׂראל. 2 האָבּ איך פּתח מיַין פֶּה, און ער
האָט מיר געגעבן צו אכל די דאָזיקע מגילה. 3 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן
אָדָם, דיַין בטן זאָלסטו אכל, און דיַינע מֵעֶה זאָלסטו מלא, מיט דער
דאָזיקער מגילה וואָס איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]
דיר. און איך האָבּ אכל, און זי איז געווען אין מיַין פֶּה אַזוי ווי דבש אין מָתוֹק.
4 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, הלך! צו דעם בית ישׂראל, און זאָלסט
דבר מיט מיַינע דברים צו זיי. 5 וואָרעם נישט צו עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8,
כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] מיט עֲמֵק שׂפה און כָּבֵד לשוֹן ווערסטו שלח
[זען "שלח" מלאכי 3:1], נייַערט צו דעם בית ישׂראל; 6 נישט צו עַמִּים רַבִּים
מיט אַ עֲמֵק שׂפה און אַ כָּבֵד לשוֹן, וואָס דו שמע נישט זייערע דברים.
פאַרוואָר, אַז איך וואָלט דיך צו זיי שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1], וואלטן זיי
יאָ שמע [זען "שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15] צו דיר. 7
אָבּער דאָס בית ישׂראל וועלן נישט אבה צו שמע צו דיר, וואָרעם זיי אבה
נישט צו שמע צו מיר; וואָרעם דאָס כל בית ישׂראל האָבּן חזק מֵצַח און קְשֵׁי
לֵב. 8 הִנֵּה, איך האָבּ נתן דיַין פּנים חזק אקעגן זייער פּנים, און דיַין מֵצַח חזק
אקעגן זייער מֵצַח. 9 ווי שָׁמִיר חזק פוּן צֹר, האָבּ איך נתן דיַין מֵצַח; זאָלסט
נישט ירא האָבּן פאַר זיי, און נישט חתת פאַר זייער פּנים; וואָרעם אַ בית מְרִי
זיַינען זיי. 10 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, אַלע מיַינע דברים וואָס איך
דבר צו דיר, לקח אין דיַין לֵב, און מיט דיַינע אזנַיִם שמע. 11 און הלך! בוא!
צו יענען פון די גלוּת, צו בני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי], און זאָלסט דבר צו זיי, און אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה';
סיַי זיי וועלן שמע, און סיַי זיי וועלן חדל. 12 און רוּחַ [הקֹדֶשׁ] האָט מיך נשׂה,

און איך האָב שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] הינטער מיר קול רַעַש גָדול: ברוך כבוד ה' פון זײַן מקום; 13 און דאָס קול פון די כּנפים [כנף] פון די חיות זיך נשק איינער אָן אַנדערן, און דאָס קול פון די אופנים לְעֻמָּה [עמה] מיט זיי – אַ קול רַעַש גָדול. 14 און דער רוּחַ [הקֹדֶש] האָט מיך נשׂה, און האָט מיך לקח; און איך בין הלך אין מַר, אין חמה פון מײַן רוּחַ, און די יָד ה' איז געווען חזק אויף מיר. 15 און איך בין בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו יענע פון די גלוּת קיין תֵּל-אָבִיב, וואָס זײַנען ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] בײַם נָהָר כְּבר, און איך בין ישב אַוווּ זיי זײַנען ישב; און איך בין דאָרטן ישב 7 יָמִים משמים [שמם] צווישן זיי. 16 און עס איז געווען צום סָוף פון 7 ימים, איז געווען דאָס דבר ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 17 בֶּן אָדָם, אַ צֹפֶה האָב איך דיך נתן פאַר דעם בית ישׂראל, און אַז דו וועסט שמע פון מײַן פֶּה אַ דבר, זאָלסטו זיי הִזְהִיר פון מײַנעטוועגן. 18 אַז איך אמר צו דעם רֶשַע: מות מוּזטו מות; און דו האָסט אים נישט זהר, און נישט דבר צו זהר דעם רֶשַע פון זײַן דֶּרֶךְ הרשעה, כּדי ער זאָל חיה, וועט ער, דער רֶשַע, מות פאַר זײַן עוֹן, און זײַן דָּם וועל איך בקש פון דײַן יָד. 19 אָבער אויב דו האָסט זהר דעם רֶשַע, און ער האָט זיך נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] פון זײַן רֶשַע, און פון זײַן דֶּרֶךְ הרשעה, וועט ער מות פאַר זײַן עוֹן, און דו האָסט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען דײַן נפש. 20 און אַז דער צַדִיק שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] זיך פון זײַן צֶדֶק, און ער עשׂה עָוֶל, וועל איך נתן אַ מִכְשול פאַר אים; ער וועט מות. ווײַל דו האָסט אים נישט זהר, וועט ער מות פאַר זײַן חטא, און זײַנע צִדְקוֹת וואָס ער האָט עשׂה וועלן נישט זכר ווערן, און זײַן דָּם וועל איך בקש פון דײַן יָד [זען לוקס 13:3; 8:13 יהודים אין משיח 6:4-6; תסל"ב 2:3; יהודים אין משיח 10:36

https://www.youtube.com/watch?v=4eeJztTkWJc

]. 21 אָבער אויב דו האָסט אים עוד, דעם צדיק [זען משיח דער צדיק, ישעיהו 53:11], אַז דער צַדִיק זאָל נישט חטא, און ער האָט נישט חטא, וועט חיה ער חיה, ווײַל ער האָט זיך געלאָזט זהר, און דו האָסט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] געווען דײַן נפש. 22 און די יָד ה' איז דאָרטן געווען אויף מיר, און ער האָט צו מיר אמר: קוּם! [זען במדבר 24:17; הושע 6:2] יצא! צום בִּקְעָה, און דאָרטן וועל איך דבר מיט דיר. 23 בין איך קום, און בין יצא [זען ישעיהו

11:1-10; מיכה 5:1] צום בִּקְעָה, און הִנֵּה די כּבוֹד ה' עמד דאָרטן, אַזוי ווי די
כּבוֹד וואָס איך האָב ראה בײַם נָהָר כּבר; און איך בין נפל [זען "נפל" ישעיהו
26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת
הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף מײַן פּנים. 24 און רוּחַ [הַקֹּדֶש] איז בוא אין מיר, און
האָט מיך עמד אויף מײַנע רגלים [זען תהלים 22:17]; און ער האָט מיט מיר
דבר, און האָט צו מיר אמר: בּוֹא! סגר! זיך אין דײַן בּית. 25 און דו בֶּן אָדָם,
הִנֵּה, מע נתן אויף דיר עֲבֹת, און מע וועט דיך אסר דערמיט, און וועסט נישט
יצא צווישן זיי. 26 און דײַן לשוֹן וועל איך דבק אָן דײַן חֵךְ, כּדי זאָלסט נאלם
[אלם] זײַן, און זאָלסט זיי נישט זײַן אַן איש מוֹכִיחַ [יכח]; וואָרעם אַ בית מְרִי
זײַנען זיי. 27 און ווען איך דבר מיט דיר, וועל איך פּתח דײַן פֶּה; און זאָלסט
אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': דער וואָס וויל שמע, זאָל שמע, און דער
וואָס וויל חדל, זאָל חדל; וואָרעם אַ בּית מְרִי זײַנען זיי.

יחז4

1 און דו בֶּן אָדָם, לקח דיר אַ לְבֵנָה, און זאָלסט אים נתן פאַר דיר, און חקק
אויף אים אַן עִיר – ירושלים. 2 און זאָלסט נתן אויף איר אַ מָצוֹר, און בנה
[זען "בנה" דניאל 9:25] אַרוּם איר אַ דָּיֵק, און שפך אויף איר סֹלְלָה, און נתן!
אקעגן איר מחנוֹת; און שׂים אקעגן איר כָּרִים [כַּר] רוּנד אַרוּם. 3 און דו לקח
דיר מַחֲבַת בּרזל, און זאָלסט זי נתן ווי קִיר בּרזל צווישן דיר און צווישן דער
עִיר; און זאָלסט כּון דײַן פּנים צו איר, און זי זאָל זײַן אין מָצוֹר, און דו
זאָלסט זי צור. אַן אוֹת איז דאָס פאַר דעם בּית ישׂראל. 4 און דו שכב אויף
דײַן צַד השׂמאל, און זאָלסט שׂים אויף איר די עָוֺן בּית ישׂראל; די מִסְפַּר
הימים וואָס דו וועסט שכב אויף איר, וועסטו נשׂא [זען "נשׂא" ישעיה 53:12]
זייערע עָוֺן [זען

https://www.youtube.com/watch?v=cordMv5H68I
https://www.youtube.com/watch?v=9o0psMBQQ-Q
]
. 5 און איך האָב דיר נתן די שָׁנִים פון זייערע עָוֺן אַקעגן דער מִסְפַּר ימים –

390 יום; און ווערסט נשׂא די עָון פון דעם בית ישׂראל. 6 און אַז דו ווערסט כלה
די דאָזיקע, זאָלסטו ווידער שכב אויף דייַן צַד הימני, און נשׂא [זען "נשׂא"
ישעיה 53:12] די עָון פון דעם בית יהודה 40 טעג: אַ יום פאַר אַ שָנָה, אַ יום
פאַר אַ שָנָה האָב איך עס דיר נתן. 7 און צו דער מָצוֹר פון ירושלים, זאָלסטו
כון דייַן פנים מיט דייַן זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ ה'] חשׂף, און
זאָלסט נביאות זאָגן אויף איר. 8 און הִנֵה, איך נתן אויף דיר עֲבֹת, און ווערסט
זיך נישט הפך פון צַד אויף צו דער צַד, ביז דו כלה די טעג פון דייַן מָצוֹר. 9
און דו לקח דיר חִטִין און שׂעֹרים און פוֹל און עֲדָשִים און דֹחַן און כֻסְמִים,
און נתן זיי אַרייַן אין 1 כלי, און זאָלסט זיי דיר עשׂה צו לֶחֶם; די מִסְפַר הימים
וואָס דו שכב אויף דייַן צַד, 390 יום, זאָלסטו עס אכל. 10 און דייַן מאכל
וואָס דו ווערסט אכל, זאָל זייַן מיט אַ וואָג, 20 שֶקֶל אַ יום; פון עת עד עת
זאָלסטו עס אכל. 11 און מַיִם מיט אַ מְשוּרָה זאָלסטו שתה; אַ 1/6 הין פון
עת עד עת זאָלסטו שתה. 12 אַזוי ווי אַ עֻגָה שׂעֹרה זאָלסטו עס אכל, און אויף
גֵל צֵאָה הָאָדָם זאָלסטו עס באַקן [עוג] פאַר זייערע אויגן. 13 און ה' האָט
אמר: אַזוי וועלן אכל די בני-ישׂראל זייער לֶחֶם טָמֵא צווישן די גוֹיִם וואָס איך
וועל זיי אַהין נדח. 14 האָב איך אמר: וויי, אֲדֹנָי ה', הִנֵה מייַן נפש [זען "נפש"
פון משיח ישעיהו 53:10] איז נישט טמא געוואָרן, און נְבֵלָה און טְרֵפָה האָב
איך נישט אכל פון מייַן נְעוּרים אָן און ביז אַצונד, און אין מייַן פֶה איז נישט
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] בְּשַׂר
פִּגוּל. 15 האָט ער צו מיר אמר: ראה! איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] דיר צפוע בָּקָר תחת גֵל הָאָדָם, און זאָלסט עשׂה דייַן לֶחֶם
דערויף. 16 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, הִנֵה, איך שבר דעם מַטֵה לֶחֶם
אין ירושלים, און זיי וועלן אכל לֶחֶם מיט מִשְקָל, און מיט דְאָגָה, און מַיִם
מיט מְשוּרָה און מיט שִמָמוֹן וועלן זיי שתה. 17 ווייַל זיי וועלן חָסֵר זייַן לֶחֶם
און מַיִם, און זיי וועלן שמם ווערן איש מיטן אָחִיו, און וועלן מקק פאַר
זייערע עָוֹן.

יחז5

1 און דו בֶּן אָדָם, לקח דיר אַ חרב חַד פאַר אַ תַעַר פון גַלָב זאָלסטו זי דיר
לקח, און עבר איבער דייַן קאָפּ און איבער דייַן באָרד; און זאָלסט דיר לקח

מֹאזְנַיִם פאַר משקל און עס חלק [זען "חלק" ישעיהו 53:12]. 2 1/3 זאָלסטו
אין אֵש בער אין מיטן פון דער עִיר, ווען עס ווערן מלא די יְמֵי הַמָּצוֹר; און
1/3 זאָלסטו לקח, און נכה [זען "נכה" ישעיהו 11:1-10; 53:4; 50:6] מיט דער
חרב רונד אַרום דעם, און 1/3 זאָלסטו זרה פאַרן ווינט; און אַ חרב וועל איך
הריק [ריק] הינטער זיי. 3 און זאָלסט לקח דערפון מְעַט אין מִסְפָּר, און זיי
צור אין דייַנע כנפים [כנף]. 4 און פון זיי זאָלסטו ווידער לקח, און זיי שלך אין
מיטן אֵש, און זיי שׂרף אין אֵש; דערפון וועט יצא אֵש אויפן כל בית ישׂראל. 5
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: דאָס איז ירושלים; אין מיטן פון די גוֹיִם האָבּ איך זי
שׂים, מיט ארצות רונד אַרום איר. 6 און זי האָט מרה מייַנע מִשְׁפָּטִים צו
רִשְׁעָה מער פון די גוֹיִם, און מייַנע חוקים מער פון די ארצות וואָס רונד אַרום
איר; וואָרעם מייַנע מִשְׁפָּטִים האָבּן זיי מאס [זען "מאס" תהלים 118:22], און
מייַנע חוקות, אין זיי זייַנען זיי נישט הלך. 7 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה׳ אַזוי אמר:
ווייַל איר האָט המון מער פון די גוֹיִם וואָס רונד אַרום אייַך; אין מייַנע חוקות
זייַט איר נישט הלך, און מייַנע משפטים האָט איר נישט עשׂה ; צו מאָל די
מִשְׁפָּטִים פון די גוֹיִם וואָס רונד אַרום אייַך האָט איר נישט עשׂה; 8 דעריבער
האָט אֲדֹנָי ה׳ אַזוי אמר: הִנֵּה, איך אויך קום אויף דיר, און וועל עשׂה מִשְׁפָּטִים
אין דיר פאַר די אויגן פון די גוֹיִם. 9 און איך וועל עשׂה אויף דיר וואָס איך
ווידער האָבּ נישט עשׂה כָּמֹהוּ [זען "כמֹנִי" דברים 18:15] צוליב אַלע דייַנע
תּוֹעֲבֹת. 10 דעריבער וועלן אבות אכל זייערע בָּנִים אין דיר [ירוּשָׁלַיִם], און
בָּנִים וועלן אכל אבותם, און איך וועל עשׂה מִשְׁפָּטִים אויף דיר, און אַלע דייַן
שְׁאֵרִית וועל איך זרה צו אַלע ווינטן. 11 דעריבער חַי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה׳,
פאַרוואָר, ווייַל דו האָסט מייַן מִקְדָּשׁ טמא מיט אַלע דייַנע שִׁקּוּצִים און מיט
אַלע דייַנע תּוֹעֲבֹת, דעריבער וועל איך אויך פון דיך גרע, און מייַן אויג וועט
נישט חוס, און איך אויך וועל נישט חמל. 12 1/3 פון דיר וועלן פון דֶּבֶר מות,
און כלה פון רָעָב אין דיר, און 1/3 וועלן דורכן חרב נפל רונד אַרום דיר, און
1/3 וועל איך אויף אַלע ווינטן זרה, און אַ חרב וועל איך הריק [ריק] הינטער
זיי. 13 און מייַן אַף וועט כלה, און איך וועל נוח מייַן חֵמָה אויף זיי, און איך
וועל מיך נחם; און זיי וועלן ידע אַז איך ה׳ האָבּ דבר אין מייַן קִנְאָה, ווען איך
כלה מייַן חֵמָה אויף זיי. 14 און איך וועל דיך נתן פאַר אַ חורבן און פאַר אַ
חֶרְפָּה צווישן די גוֹיִם וואָס רונד אַרום דיר, פאַר די אויגן פון אַלע
פארבייַגייער. 15 און עס וועט זייַן אַ חֶרְפָּה און אַ גְּדוּפָה, אַ מוּסָר און אַ

מְשַׁמָּה, בײַ די גוֹיִם וואָס רונד אַרוּם דיר, ווען איך עשׂה שְׁפָטִים אויף דיר מיט
אַף און מיט חֵמָה און מיט תֹּכְחוֹת חֵמָה. איך ה' האָב דבר; 16 ווען איך שלח
אויף זיי די חצים [חץ] הָרָעִים פון רָעָב וואָס זײַנען פאַר מַשְׁחִית, וואָס איך
וועל זיי שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] אײַך צו שחת; און רָעָב וועל איך יסף
אויף אײַך, און וועל אײַך שבר דעם מַטֵּה לֶחֶם. 17 און איך וועל שלח אויף
אײַך רָעָב און חיה רעה, און זיי וועלן דיך שכּל; און דֶּבֶר און דָּם וועט עבר
דורך דיר, און חרב וועל איך ברענגען אויף דיר. איך ה' האָב דבר.

יחזק6

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים
צו די הָרים פון ישׂראל, און זאָג נביאות צו זיי, 3 און זאָלסט אמר: איר הָרִים
פון ישׂראל, שמע! דאָס דבר אֲדֹנָי ה': אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' צו די הָרִים און
צו די גבעה, צו די אָפִיק און צו די גַיְא: הִנֵּה, איך ברענג אויף אײַך חרב, און
וועל אבד אײַערע בָּמוֹת. 4 און שמם וועלן אײַערע מזבחות, און שבר
ווערן וועלן אײַערע חַמָּן; און איך וועל מאַכן נפל אײַערע חללים פאַר אײַערע
גִּלּוּלִים. 5 און איך וועל נתן די פְּגָרים פון די בּני-ישׂראל פאַר זייערע גִּלּוּלִים,
און איך וועל זרה אײַערע עצמות רונד אַרוּם אײַערע מזבּחות. 6 אין אַלע
אײַערע מוֹשבות וועלן די ערים חרב ווערן, און די בָּמוֹת וועלן ישם ווערן; כּדי
חרב און אשם ווערן אײַערע מזבּחות, און שבר און שבח ווערן אײַערע
גִּלּוּלִים, און גדע ווערן אײַערע חַמָּן, און מחה ווערן אײַערע מַעֲשִׂים. 7 און נפל
וועלן חָלָל צווישן אײַך, און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 8 אָבער איך וועל
יתר עמלעכע פון איר אַז וועט זיין פּליטים פון חרב צווישן די גוֹיִם, ווען איר
ווערט נזרא [זרה] אין די ארצות. 9 און אײַערע פליטים וועלן מיך זכר צווישן
די גוֹיִם וואָס זיי זײַנען נשבה [שבה] געוואָרן אַהין, ווי אַזוי איך בין געווען
שבר פון וועגן זייער לֵב הַזּוֹנֶה וואָס האָט זיך סור פון מיר, און פון וועגן
זייערע אויגן וואָס זײַנען געווען זנה נאָך זייערע גִּלּוּלִים; און זיי וועלן נקוט
[קוט] זיך אַליין אין זייער אייגן אויגן, וועגן די רָעוֹת וואָס זיי האָבן עשׂה בײַ
אַלע זייערע תּוֹעֲבֹת. 10 און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'; נישט אומזיסט האָב
איך דבר זיי צו עשׂה דאָס דאָזיקע רָעָה. 11 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': נכה מיט
דײַן כף, און רקע מיט דײַן רגל, און אמר: וויי אויף כל תּוֹעֲבֹת רָעוֹת פון בּית

ישׂראל; וואָרעם פוּן חרב, פוּן רָעָב, און פוּן דֶּבֶר, וועלן זיי נפל. 12 דער רחוק
וועט פוּן דֶּבֶר מות, און דער קָרוֹב וועט פוּן חרב נפל, און דער נִשְׁאָר [שאר]
און נצור [נצר] וועט פוּן רָעָב מות׃ און איך וועל כלה מײַן חֵמָה אויף זיי. 13
און איר וועט ידע אַז איך בין ה', ווען זייערע חללים וועלן זײַן צווישן זייערע
גִּלּוּלִים רוּנד אַרוּם זייערע מזבּחות, אויף כּל גִּבְעָה רָמָה [רום], אויף אַלע
שפּיצן הָרִים, און אונטער כּל עֵץ רַעֲנָן, און אונטער כּל אֵלָה עֲבֻתָּם מקוֹם
וואָס זיי האָבּן דאָרטן רֵיח נִיחֹחַ צו אַלע זייערע גִּלּוּלִים. 14 און איך וועל נטה
מײַן יָד אויף זיי, און וועל נתן הָאָרֶץ שְׁמָמָה און פוּן מדבר דִבלָה, אין אַלע
זייערע מוֹשְׁבוֹת; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחז7

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר׃ 2 און דו בֶּן אָדָם, אַזוי
האָט אמר אֲדֹנָי ה' צו אָדָמָה פוּן ישׂראל׃ קֵץ! בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] הַקֵּץ אויף די 4 כנפות פוּן הָאָרֶץ. 3
אַצונד איז הַקֵּץ אויף דיר, און איך וועל שלח מײַן אף אויף דיר, און וועל דיך
שפּט לויט דײַנע דרכים, און נתן אויף דיר אַלע דײַנע תּוֹעֲבֹת. 4 און מײַן אויג
וועט דיך נישט חוס, און איך וועל נישט חמל; נײַערט דײַנע דרכים וועל איך
נתן אויף דיר, און דײַנע תּוֹעֲבֹת וועלן אין דײַן מיט היה; און איר וועט ידע אַז
איך בין ה'. 5 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה'׃ רָעָה, אַחַת רָעָה, הִנֵּה, בוא! 6 קֵץ איז
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9], בוא
איז דער קֵץ, ער האָט זיך קיץ [זען "קֵץ" דניאל 12:2] אויף דיר; הִנֵּה אָט בוא
עס! 7 בוא איז די צְפִירָה צו דיר, יושבי הָאָרֶץ; בוא די צײַט, קָרוֹב איז דער יוֹם
מְהוּמָה, און לֹא הֵד אויף די הָרִים. 8 אַצונד באַלד וועל איך שפּך מײַן חֵמָה
אויף דיר, און כלה אויף דיר מײַן אף, און דיך שפּט לויט דײַנע דרכים, און נתן
אויף דיר אַלע דײַנע תּוֹעֲבֹת. 9 און מײַן אויג וועט נישט חוס, און איך וועל
נישט חמל; לויט דײַנע דרכים וועל איך נתן אויף דיר, און דײַנע תּוֹעֲבוֹת וועלן
אין דײַן מיט היה; און איר וועט ידע אַז איך ה' נכה [זען "נכה" ישעיהו
11:1-10; 53:4; 50:6]. 10 הִנֵּה איז דער יוֹם, הִנֵּה אָט בוא עס! יצא איז די
צְפִירָה, צוץ האָט דער מטה, פרח האָט די זָדוֹן. 11 חמס [זען "חמס" ישעיה
53:9] איז קום אין אַ מטה פוּן רֶשַׁע; קיינער פון זיי בלייבן, און קיינער פון

זייערע הָמון; און נישטא קיין נֹהַ אין זיי. 12 בוא [זען "בוא," בראשית 49:10;
ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] איז די צייַט, נגע האָט דער יום; דער
קונֶה [זען קנה, זען משלי 8:22] זאָל זיך נישט שׂמח, און דער מוכֵר [מכר] זאָל
נישט אבל, וואָרעם חָרון איז אויף איר אַלע המון. 13 וואָרעם דער מוכֵר
[מכר] וועט צום מִמְכָּר נישט שוב ווי לאַנג ווי ער לעבט; ווייַל די חֲזון איז אויף
איר אַלע המון, עס זאָל זיך נישט שוב; און פוּן וועגן זייַן עָון וועט זיך קיינער
נישט חזק זיין נפש. 14 תקע זיי דעם תָּקוֹעַ, און כון אַלצדינג, און קיין איינער
הלך אין מלחמה; וואָרעם מייַן חרון איז אויף איר אַלע המון. 15 דערויסן די
חרב, און אינעווייניק די דֶּבֶר און דער רָעָב; דער וואָס אין שָׂדֶה וועט דורכן
חרב מות, און דער וואָס אין עִיר, וועט אים רָעָב און דֶּבֶר אכל. 16 און זייערע
פְּלִיטִים וועלן פלט, און וועלן זייַן אויף די הָרִים, ווי יוֹנים פוּן די גַּיְא, וואָס
אַלע זיי המה; איטלעכער פוּן וועגן זייַן עָון. 17 כל הידים [זען "יד" תהלים
22:17; http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU]
וועלן רפה ווערן, און כל בֶּרֶךְ וועלן הלך שוואך ווי מַיִם. 18 און זיי וועלן חגר
שַׂקִּים, און פַּלָּצוּת וועט זיי כסה, און אויף אַלע פנימער וועט זייַן בושה, און
אויף אַלע זייערע קעפּ קָרְחָה. 19 זייער כֶּסֶף וועלן זיי אויף די חוּצוֹת [חוץ]
שלך, און זייער זָהָב וועט נִדָּה ווערן, זייער כֶּסֶף און זייער זָהָב וועט זיי נישט
קענען נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] זייַן אין יום עִבְרָה ה'; זייער נפש וועלן
זיי נישט שׂבע [זען "שׂבע" ישעיה 53:11] און זייערע מֵעֶה וועלן זיי נישט מלא;
וואָרעם די מִכְשׁוֹל צו זייער עָון איז דאָס געווען, 20 און זייער שיינע עֲדִי וואָס
זיי האָבּן פאַר אַ גְאוֹן שׂים; און צֶלֶם פוּן זייערע שקוּצים פון תוֹעֲבֹת האָבּן זיי
דערפון עשׂה; דעריבער נתן איך עס זיי פאַר נִדָּה. 21 און איך וועל עס נתן
[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דער יָד פוּן זָרים צו בַּז, און
צו די רשע פוּן הָאָרֶץ צו שלל, און זיי וועלן עס חלל. 22 און איך וועל סבב
מייַן פּנים פוּן זיי, און מע וועט חלל מייַן צָפוּן; יאָ, פריצים [פָּרִיץ] וועלן בוא
אין איר [ירושלים], און וועלן זי חלל. 23 עשׂה די רַתּוֹק, וואָרעם הָאָרֶץ איז
מלא מיט מִשְׁפַּט דָּמִים, און די עִיר איז מלא מיט חָמָס [זען "חמס" ישעיה
53:9]. 24 און איך וועל ברענגען די רע פוּן די גוֹיִם, און זיי וועלן יַרשען זייערע
בּתּים; און איך וועל שבת דעם גְּאוֹן פוּן די עַז; און חלל ווערן וועלן זייערע
קדשים. 25 קְפָדָה בוא, און זיי וועלן בקש שלום, און עס וועט נישט זייַן. 26 אַ
הֹוָה אויף הֹוָה וועט בוא , און אַ שמוּעָה [זען "שמוּעָה" ישעיהו 53:1] נאָך אַ

שמוּעָה וועט זײַן; און זיי וועלן בקש חֲזון פון נביא, און תורה וועט אבד ווערן
פון כֹּהן, און עצה פון די זקנים [זען "זקנים" מה"ש 21:18]. 27 דער מלך וועט
אבל, און דער נשיא וועט זיך לבש מיט שְׁמָמָה, און די יד [זען "יד" תהלים
22:17; http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU]
פון עַם הָאָרֶץ וועלן בהל ווערן; לויט זייער דֶּרֶךְ וועל איך עשׂה מיט זיי, און
מיט זייערע משפּטים וועל איך זיי שפּט; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחז8

1 און עס איז געווען אין 6טן שָׁנָה, אין 6טן חודש, אין 5טן יוֹם חודש, ווי איך
ישב אין מײַן בית, און די זקנים [זען "זקנים" מה"ש 21:18] פון יהודה ישב
פאַר מיר, אַזוי איז דאָרטן נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים
16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף
מיר די יָד אֲדֹנָי ה'. 2 און איך האָב ראה, און הִנֵּה אַ דְּמוּת אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה
פון אֵש: פון דעם מַרְאֶה פון זײַנע מָתְנַיִם און אַראָפּ אֵש, און פון זײַנע מָתְנַיִם
און אַרויף אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פון זֹהַר, אַזוי ווי דער עין פון חַשמַל. 3 און ער
האָט שלח אַ תַּבְנִית פון אַ יָד, און האָט מיך לקח אין צִיצִת פון מײַן קאָפּ, און
רוּחַ [הקֹדֶש] האָט מיך נשׂא [זען "נשׂא" ישעיהו 52:13; 53:4,12] צווישן הָאָרֶץ
און צווישן הַשָּׁמַיִם, און האָט מיך געבראַכט אין מַרְאֶה פון אלוקים קיין
ירושלים, צום פּתח שַׁעַר הַפְּנִימִית וואָס איז פּנה צו צפון, וואָס דאָרטן איז
געווען דער מוֹשַׁב סֵמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה. 4 און הִנֵּה דאָרטן איז די כּבוֹד אֱלֹקֵי
ישׂראל, אַזוי ווי די מַרְאֶה וואָס איך האָב ראה אין בִּקְעָה. 5 און ער האָט צו
מיר אמר: בֶּן אָדָם, נשׂא נָא דײַנע אויגן קעגן צפון. האָבּ איך נשׂה מײַנע אויגן
קעגן צפון, און הִנֵּה אין צפון פון דעם שער פון מִזְבֵּחַ איז דאָזיקע סֵמֶל
הַקִּנְאָה, בײַם בִּאָה. 6 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, דו ראה וואָס זיי
עשׂה? די תּוֹעֲבֹת גְּדֹלוֹת וואָס דאָס בית ישׂראל עשׂה דאָ, וואָס רחק [מיר]
אַוועק פון מײַן מִקְדָּשׁ? און וועסט נאָך ווײַטער ראה תּוֹעֲבֹת גְּדֹלוֹת. 7 און ער
האָט מיך געבראַכט צום פּתח פון חָצֵר, און איך האָב ראה, און הִנֵּה חֹר אֶחָד
איז אין דער קִיר. 8 האָט ער צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, חתר! נָא אין דער קִיר. און
איך האָבּ חתר אין דער קִיר, און הִנֵּה פּתח אֶחָד. 9 האָט ער צו מיר אמר: בֹּא
[בוא]! און ראה די תּוֹעֵבוֹת הָרָעוֹת וואָס זיי עשׂה דאָ. 10 בין איך בוא, און

האָבּ ראה, און הִנֵּה כל תַּבְנִית רֶמֶשׂ און בהמה, און כל גִלּוּלִים פוּן דעם בית
ישׂראל, זײַנען מְחֻקֶּה [חקה] אויף דער קיר רונד אַרום. 11 און פאַר זיי עמד
70 איש פון די זקנים פון דעם בית ישׂראל, און יַאֲזַנְיָהוּ בן שָׁפָנען עמד אין
מיטן פון זיי, און איש מיט זײַן מִקְטֶרֶת אין זײַן יָד, און עָתָר עֲנַן פון דעם
קְטֹרֶת עלה. 12 האָט ער צו מיר אמר: האָסטו ראה, בֶּן אָדָם, וואָס די זקנים
פון דעם בית ישׂראל עשׂה אין דער חֹשֶׁךְ, איטלעכער אין זײַנע חֶדֶר מַשְׂכִּית?
וואָרעם זיי אמר: ה' ראה אונדז נישט, עזב [זען תהלים (16)17-(1)22:2] האָט
ה' הָאָרֶץ. 13 און ער האָט צו מיר אמר: וועסט נאָך ווײַטער ראה תּוֹעֲבֹת
גְדֹלוֹת וואָס זיי עשׂה. 14 און ער האָט מיך געבּראַכט צו דעם פֶּתַח שַׁעַר פון
בית ה' וואָס צו צפון, און הִנֵּה דאָרטן ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] די נָשִׁים און בכה תַּמּוּזן. 15 האָט ער צו מיר אמר: האָסטו ראה, בֶּן
אָדָם? וועסט נאָך ווײַטער ראה תּוֹעֲבֹת גְדֹלוֹת ווי די דאָזיקע. 16 און ער האָט
מיך געבּראַכט צו דעם חָצֵר בית ה' הַפְּנִימִית, און הִנֵּה בײַם פתח הֵיכַל ה',
צווישן דעם אוּלָם און דעם מִזְבֵּחַ, זײַנען אַרום 25 איש, מיט זייערע רוקנס
צום הֵיכַל ה', און זייערע פּנימער צו מזרח, און זיי שחה זיך קעגן מזרח צו דער
שֶׁמֶשׁ. 17 האָט ער צו מיר אמר: האָסטו ראה, בֶּן אָדָם? קלל איז דעם בית
יהודה צו עשׂה די תּוֹעֲבוֹת וואָס זיי האָבן דאָ עשׂה אַז זיי האָבן נאָך מלא
הָאָרֶץ מיט חָמָס [זען "חמס" ישעיה 53:9], און האָבן מיך ווידער און ווידער
כעס; און הִנֵּה שלח זיי צו דעם: זְמוֹרָה צו זייער נאָז. 18 דעריבער וועל איך
אויך עשׂה מיט חֵמָה; מײַן אויג וועט נישט חוס, און איך וועל נישט חמל; און
זיי וועלן קרא אין מײַן אָזֶן אויף אַ קול גָדול, און איך וועל זיי נישט שמע.

יחז9

1 און אַ קול גָדול האָט קרא אין מײַן אָזֶן, אַזוי צו אמר: קרבו די פְּקֻדּוֹת פון
דער עִיר, און איטלעכן מיט זײַן כְּלִי מַשְׁחֵת אין זײַן יָד. 2 און הִנֵּה 6 אנשים
זײַנען בוא פון דעם דֶּרֶךְ פון דעם שער הָעֶלְיוֹן וואָס איז פנה צו צפון, און
איטלעכער מיט זײַן כְּלִי מַפָּץ אין זײַן יָד, און 1 איש צווישן זיי לבש אין לײַנען
מיט אַ קֶסֶת הַסֹּפֵר אויף זײַנע מָתְנַיִם. און זיי זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] און האָבן זיך עמד אֵצֶל [זען
"אֵצֶל" משלי 8:30] דעם מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת. 3 און די כבוד אֱלֹקֵי ישׂראל האָט זיך

עלה פֿון איבער דעם כּרוב וואָס זי איז אויף אים געווען, צו דעם מִפְתָּן פֿון
בית; און ער האָט קרא צו דעם איש אין לבש אין לײַנען, וואָס אַ קֶסֶת הַסֹּפֵר איז
געווען אויף זײַנע מָתְנַיִם. 4 און ה' האָט צו אים אמר: עבר! אין מיטן עִיר, אין
מיטן ירושלים, און זאָלסט התויה [תוה] אַ תָּו אויף די מֵצַח פֿון די אנשים
וואָס נאנח [אנח] און נאנק [אנק] אויף אַלע תּוֹעֲבוֹת וואָס ווערן עשׂה אין
איר. 5 און צו יענע האָט ער אמר פֿאַר מײַנע אוזנַיִם: עבר אין עִיר הינטער
אים, און נכה! [זען "נכה" ישעיה 53:4]; אײַער אויג זאָל נישט חוס, און איר
זאָלט נישט חמל. 6 זקן, בָּחוּר און בְּתוּלָה, און טַף און נשִים, זאָלט איר הרגען
צו מַשְׁחִית, אָבער צו קיין אִיש וואָס אויף אים איז דער תָּו, זאָלט איר נישט
נגש; און פֿון מײַן מִקְדָּש זאָלט איר אָנהייבן. האָבן זיי אנגעהויבן פֿון די
אנשים הזקנים וואָס פֿאַרן הַבָּיִת. 7 און ער האָט צו זיי אמר: טמא! דאָס בית,
און מלא! די חצרות [חָצֵר] מיט חללים; יצא! און זיי זײַנען יצא [זען ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1], און האָבן נכה אין עִיר. 8 און עס איז געווען, ווי זיי האָבן
נכה, און איך בין שאר אַליין, אַזוי בין איך נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און
זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתים אין
מָשִׁיחַ] אויף מײַן פּנים, און איך האָב זעק, און אמר: וויי, אֲדֹנָי ה', ווילסטו
שחת דעם כּל שְׁאֵרִית ישׂראל מיט וואָס דו שפּך דײַן חֵמָה אויף ירושלים? 9
האָט ער צו מיר אמר: די עָוֹן פֿון דעם בית ישׂראל און יהודה איז זייער גָדוֹל
במאֹד מאֹד, און הָאָרֶץ איז מלא מיט דָּמִים, און די עִיר איז מלא מיט מֻטֶּה,
וואָרעם זיי אמר: עזב [זען תהלים 22:2(1)-17(16)] האָט ה' הָאָרֶץ, און ה' ראה
נישט. 10 דעריבער וועט אויך מײַן אויג נישט חוס, און איך וועל נישט חמל;
זייער דֶּרֶךְ וועל איך נתן אויף זייער קאָפּ. 11 און הִנֵּה דער איש לבש אין
לײַנען וואָס דער קֶסֶת איז געווען אויף זײַנע מָתְנַיִם, האָט געבראַכט דָּבָר,
אַזוי צו אמר: איך האָב עשׂה וואָס דו האָסט מיר צוה.

יחז10

1 און איך האָב ראה, און הִנֵּה אויף דעם רָקִיעַ וואָס איבערן קאָפּ פֿון די
כּרובים האָט אַזוי ווי סאַפּירשטיין, אַזוי ווי דאָס מַרְאֶה פֿון דער דְּמוּת פֿון אַ
כִּסֵּא נִרְאָה איבער זיי. 2 און ער האָט אמר צו דעם איש וואָס איז געווען לבש
אין לײַנען, און ער האָט אמר: בוא! אַרײַן צווישן די גַלְגַּל, אונטער דעם כּרוב,

און מלא דײַנע הויפּנס מיט פֿײַערקוילן פֿון צווישן די כּרובֿים, און זרק אויף דער עיִר. איז ער בוא אין פֿאַר מײַנע אויגן. 3 און די כּרובֿים זײַנען עמד יָמִין פֿון בית, ווען דער אִיש איז בוא אין; און אַן עָנָן האָט מלא דעם חָצֵר הפּנימית. 4 און די כּבֿוד ה' האָט זיך רום פֿון איבער דעם כּרוב צום מִפְתָּן פֿון בית; און דאָס בית איז מלא געוואָרן מיטן עָנָן, און דער חָצֵר איז געווען מלא מיט דעם נֹגַהּ פֿון כּבֿוד ה'. 5 און דאָס קול פֿון די כּנפֿים [כּנף] פֿון די כּרובֿים האָט זיך נשמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] ביזן חצר החיצֹנה, אַזוי ווי דער קול פֿון אֵ-ל שַׁדַּי, ווען ער דבר. 6 און עס איז געווען, ווי ער האָט צוה דעם איש וואָס איז געווען לבש אין לײַנען, אַזוי צו אמר: לקח! אֵש פֿון צווישן די גַּלְגַּל, פֿון צווישן די כּרובֿים, אַזוי איז ער בוא אין, און האָט זיך עמד אֵצֶל [זען משלי 8:30] אופַן. 7 און דער כּרוב האָט שלח זײַן יָד פֿון צווישן די כּרובֿים צו דעם אֵש וואָס צווישן די כּרובֿים, און ער האָט נשׂה און נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין די הויפּנס פֿון דעם לבש אין לײַנען; און דער האָט עס לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13], און איז יצא [זען ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1]. 8 און בײַ די כּרובֿים האָט זיך ראה די תַּבְנִית פֿון אַ יַד אָדָם אונטער זייערע כּנפֿים [כּנף]. 9 און איך האָב ראה, און הִנֵּה 4 אופַנִּים זײַנען אֵצֶל [זען משלי 8:30] די כּרובֿים, אופַן אֶחָד אֵצֶל כּרוב אֶחָד, און אופַן אֶחָד אֵצֶל כּרוב אֶחָד; און דאָס מַרְאֶה פֿון די אופַנִּים איז געווען אַזוי ווי דער עַין פֿון אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ. 10 און זייער מַרְאֶה: דְּמוּת אחד איז געווען בײַ זיי 4, אַזוי ווי עס וואָלט זײַן אופַן אין אַן אופַן. 11 אַז זיי זײַנען הלך, זײַנען זיי הלך צו זייערע 4 זײַטן: זיי האָבן זיך נישט סבב בײַ זייער הלך, נײַערט צום מקום וווּהין דער קאָפּ איז געווען פּנה, נאָך אים זײַנען זיי הלך; זיי האָבן זיך נישט סבב בײַ זייער הלך. 12 און זייער כּל בשׂר, און זייער גַּב, און זייערע ידים [זען "ידים" תהלים 22:17;

http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU], און זייערע כּנפֿים [כּנף], און די אופנים, זײַנען געווען מלא מיט אויגן רונד אַרום – בײַ זייערע 4 אופנים. 13 די אופנים, זיי האָט מען קרא דער גַּלְגַּל אין מײַנע אוזנַיִם. 14 און 4 פּנימער זײַנען בײַ איטלעכן געווען: 1 פּנים דער פּנים פֿון אַ כּרוב, און דער 2טן פּנים דער פּנים פֿון אַן אָדָם, און דער 3טן דער פּנים פֿון אַן אַרְיֵה, און דער 4טן דער פּנים פֿון אַ נֶשֶׁר. 15 און די כּרובֿים האָבן זיך נרמם [רמם]. דאָס איז געווען די חיה וואָס איך האָב ראה בײַם נָהָר כּבר. 16

און אַז די כּרובים זיינען הלך, זייַנען הלך די אוֹפנים אצל זיי, און אַז די
כּרובים האָבן נשׂא זייערע כּנפים [כנף] זיך רום פון הָאָרֶץ, האָבן אויך די
אוֹפנים זיך נישט סבב פון אֵצֶל זיי. 17 אַז יענע זייַנען עמד, זייַנען די עמד, און
אַז יענע האָבן זיך רום, האָבן זיי זיך נרמם [רמם] מיט זיי, וואָרעם דער רוּחַ
פון דער חיה איז געווען אין זיי. 18 און די כּבוד ה' איז יצא פון דעם מִפְתַּן פון
בית, און האָט זיך עמד אויף די כּרובים. 19 און די כּרובים האָבן נשׂא זייערע
כּנפים [כנף], און האָבן זיך נרמם [רמם] פון הָאָרֶץ פאַר מייַנע אויגן בייַ זייער
יצא, און די אוֹפנים לְעֻמָּה מיט זיי; און זיי האָבן זיך עמד בייַם פתח שער בית
ה' הקדמוֹני; און די כּבוד אֱלֹקֵי ישׂראל איז געווען איבער זיי פון אויבן. 20
דאָס איז די חיה וואָס איך האָב ראה אונטער אֱלֹקֵי ישׂראל, בייַם נָהָר כּבר;
און איך האָב ידע אַז דאָס זייַנען כּרובים. 21 צו 4, צו 4 פּנימער זייַנען בייַ
איטלעכן געווען, און 4 כּנפים [כנף] בייַ איטלעכן, און די דְמוּת פון ידים [זען
"ידים" תהלים 22:17;

[http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU פון אַן
אָדָם אונטער זייערע כּנפים [כנף]. 22 און די דְמוּת פון זייערע פּנימער: דאָס
זייַנען געווען די פּנימער וואָס איך האָב ראה בייַם נָהָר כּבר, זייער מראה איז
זעלביקער. איטלעכער צו דער זייַט פון זייַן פּנים זייַנען זיי הלך.

יחז11

1 און רוּחַ האָט מיך נשׂה, און האָט מיך געבראַכט צו שער בית ה' הקדמוני
וואָס איז פּנה צו קדימה; און הִנֵּה אין דעם פתח הַשַּׁעַר זייַנען 25 איש; און
איך האָב ראה צווישן זיי יַאזַנְיָה בן עַזּוּרן, און פְּלַטְיָהוּ בן בְּנָיָהוּן, די שׂרים פון
הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 2 און ער האָט
צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, דאָס זייַנען די אנשים וואָס חשב אָוֶן, און יעץ רָע עצה
רע אין דער דאָזיקער עִיר; 3 וואָס אמר: נישט בְּקָרוֹב! מע וועט נאָך בנה [זען
"בנה" דניאל 9:25] בּתּים! זי [עִיר] איז דער סִיר, און מיר זייַנען דאָס בָּשָׂר. 4
דעריבער זאָג נביאות אויף זיי, זאָג נביאות, דו בֶּן אָדָם. 5 און דער רוּחַ ה' איז
נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און
דניאל 12:2, תְּחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אויף מיר, און ער האָט צו מיר אמר:
אמר! אַזוי האָט ה' אמר: אַזוי האָט איר אמר, בית ישׂראל, און איך ידע [זען

"ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] דיין געדאנקען. 6 איר האָט רבה אײַערע
חללים אין דער דאָזיקער עִיר, און מלא אירע חוּצות [חוץ] מיט חָלָל. 7
דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: אײַערע חללים וואָס איר האָט שׂים אין
איר, זיי זײַנען דאָס בָּשָׂר, און זי איז דער סיר, אָבער אײַך וועט מען יצא פון
איר. 8 פאַר דער חרב האָט איר ירא געהאַט, און אַ חרב וועל איך ברענגען
אויף אײַך, אמר אֲדֹנָי ה'. 9 און איך וועל אײַך יצא פון איר מיט, און וועל אײַך
נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין דער יָד פון זָרים, און
וועל עשׂה אויף אײַך אַ שְׁפָטִים. 10 דורך דער חרב וועט איר נפל; אויפן גְּבוּל
פון ישׂראל וועל איך אײַך שפט; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 11 זי וועט
אײַך נישט זײַן צום סִיר, אַז איר וועט זײַן אין איר בשׂר; בײַם גְּבוּל פון ישׂראל
וועל איך אײַך שפט. 12 און איר וועט ידע אַז איך בין ה', וואָס אין מײַנע
חוקים זײַט איר נישט הלך, און מײַנע משפטים האָט איר נישט עשׂה, נײַערט
אַזוי ווי די משפטים פון די גוֹיִם וואָס רוּנד אַרוּם אײַך האָט איר עשׂה . 13 און
עס איז געווען, ווי איך האָב נביאות געזאָגן, אַזוי איז פּלטיָה בן בְּנָיָהוּן מות;
און בין איך נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו
53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַת הַמֵּתים אין מָשִׁיחַ] אויף מײַן פּנים, און איך
האָב זעק אויף אַ קול גָדול, און האָב אמר: ווײ, אֲדֹנָי ה', ווילסטו אַ כָלָה עשׂה
פון דעם שְׁאֵרִית ישׂראל? 14 איז דאָס דבר-ה' געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 15
בֶּן אָדָם, דײַנע אחים, די אנשים פון דײַן גְּאֻלָּה [זען ויקרא 25:25-55], און
דאָס כּל בית ישׂראל, אַלע וואָס די יושבי ירושלים האָבן צו זיי אמר: זיי זענען
רחק פון ה'! דאָס איז אונדז הָאָרֶץ נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
9-2:7] געוואָרן פאַר אַ מוֹרָשָׁה. 16 דעריבער אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה':
הגם איך האָב זיי רחק צווישן די גוֹיִם, און הגם איך האָב זיי פוץ אין די
ארצות, בין איך זיי נאָך פאַר אַ מִקְדָּשׁ מְעַט אין די ארצות וואָס זיי זײַנען בוא
[זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] אַהין. 17
דעריבער אמר! אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': יאָ, איך וועל אײַך קבץ פון הָעַמִּים,
און וועל אײַך אסף פון די ארצות וואָס איר זײַט פוץ געוואָרן אין זיי, און איך
וועל אײַך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אֲדָמָה פון ישׂראל

[https://www.youtube.com/watch?v=JpvNogyReWU]

. 18 און זיי וועלן בוא אַהין, און וועלן סור אַלע אירע שִׁקּוּצִים און אַלע אירע
תּוֹעֲבֹת פון איר. 19 און איך וועל זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי

[2:7-9 לֵב אֶחָד, און אַ רוּחַ חֲדָשָׁה [זען יוחנן 3:3
https://www.youtube.com/watch?v=cordMv5H68I
https://www.youtube.com/watch?v=MlOakA6cyhk
https://www.youtube.com/watch?v=5r961_9HpVA
https://www.youtube.com/watch?v=PxQnTcDJQGE
https://www.youtube.com/watch?v=Ic3-6ZBSYow
https://www.youtube.com/watch?v=BbHplrdNBJs
https://www.youtube.com/watch?v=bz2m4YzDUyo
https://www.youtube.com/watch?v=elG2N8ubvl4
https://www.youtube.com/watch?v=kt2KKK-0MNQ
] וועל איך נתן אין אייַך; און איך וועל סור דאָס לֵב הָאֶבֶן פון זייער בָּשָׂר [זען משיחס בְּרִית מִילָה; משיח איז דער מוֹהֵל מעסער פאַר בָּשׂר, רומ' 7:18; 7:24; קול' 2:11-12
https://www.youtube.com/watch?v=vVV6Dli63B4
https://www.youtube.com/watch?v=TTp_fEgDEvE
[
, און וועל זיי נתן אַ לֵב בָּשָׂר [יהוּדים אין משיח 10:20

דורך דעם דֶּרֶךְ חֲדָשָׁה און חַיָּה, וואָס ער האָט געהייליקט פאַר אונדז דורך

דעם פָּרוֹכֶת, דאָס הייסט, דורך בָּשָׂר פון משיח;
]; 20 כּדי זיי זאָלן הלך אין מייַנע חוקות, און מייַנע משפטים זאָלן זיי זייַן
שומר איבער און זיי עשׂה ; און זיי וועלן מיר זייַן צו הָעָם, און איך וועל זיי זייַן
צו אלוקים. 21 און די וואָס זייער לֵב הלך נאָך דעם לֵב פון זייערע שקוּצים
און זייערע תּוֹעֵבֹת, וועל איך זייער דֶּרֶךְ אויף זייער קאָפּ נתן, אמר אֲדֹנָי ה'. 22
און די כּרובים האָבן נשׂה זייערע כּנפים [כנף], און די אוֹפַנִּים לְעֻמָּה זיי; און די
כּבוֹד אֱלֹקֵי ישׂראל איז געווען איבער זיי פון אויבן. 23 און די כּבוֹד ה' האָט
זיך עלה פון איבערן מיטן עִיר, און האָט זיך עמד אויף דעם הַר וואָס אין
מזרח פון עִיר. 24 און רוּחַ האָט מיך נשׂה, און האָט מיך געבראַכט קיין
כַּשׂדִימָה [בָּבֶל] צו זיי פון די גלוּת, אין אַ מַרְאֶה אין דעם רוּחַ אלוקים. און די

מַרְאֶה וואָס איך האָב ראה, האָט זיך עלה פון מיר. 25 און איך האָב דבר צו
זיי פון די גלוּת כל דברי ה' וואָס ער האָט מיר באוויזן.

יחז12

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, צווישן אַ בית
פון מְרִי זיצסטו, וואָס האָבן אויגן צו ראה, און ראה נישט; וואָס האָבן אוזנַיִם
צו שמע, און שמע נישט, ווײַל אַ בית פון מְרִי זײַנען זיי. 3 און דו בֶּן אָדָם,
עשׂה! דיר כְּלֵי גוֹלָה, און גלה בײַ טאָג פאַר זייערע אויגן; און זאָלסט גלה פון
דײַן מקום צו אַן אַנדער מקום פאַר זייערע אויגן; אפשר וועלן זיי ראה,
כאָטש בית מְרִי זײַנען זיי. 4 און זאָלסט יצא דײַנע כלים אַזוי ווי כְּלֵי גוֹלה בײַ
טאָג פאַר זייערע אויגן; און דו זאָלסט יצא אין עֶרֶב פאַר זייערע אויגן, אַזוי ווי
מוֹצָאֵי גלות. 5 פאַר זייערע אויגן חתר! דיר דורך די קִיר, און יצא דורך איר. 6
פאַר זייערע אויגן זאָלסטו אויפן כָּתֵף נשׂא, אין עֲלָטָה זאָלסטו יצא; דײַן פּנים
זאָלסטו כסה, און נישט ראה הָאָרֶץ; וואָרעם אַ מוֹפֵת [זען זכריה 3:8 משיח
מוֹפֵת צֶמַח] האָב איך דיך נתן צו בית ישׂראל [זען מלכים ב 25:7]. 7 און איך
האָב עשׂה אַזוי ווי איך בין צוה געוואָרן: מײַנע כלים האָב איך יצא אַזוי ווי כלי
גוֹלָה בײַ טאָג, און אין עֶרֶב האָב איך מיר חתר דורך די קִיר מיט דער יָד; אין
עֲלָטָה האָב איך יצא; אויפן כָּתֵף האָב איך נשׂא [זען "נשׂא" ישעיהו 52:13;
53:4,12] פאַר זייערע אויגן. 8 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר אין דער
בוקר, אַזוי צו אמר: 9 בֶּן אָדָם, האָבן נישט אמר צו דיר דאָס בית ישׂראל,
דאָס בית הַמֶּרִי: וואָס טוסטו? 10 אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': די
דאָזיקע מַשָּׂא איז אויף דעם נשׂיא אין ירושלים, און אויף כל בית ישׂראל וואָס
זיי זײַנען צווישן זיי. 11 אמר! איך בין אײַער מוֹפֵת [זען זכריה 3:8 משיח מוֹפֵת
צֶמַח]; ווי איך האָב עשׂה אַזוי וועט עשׂה ווערן צו זיי: אין גלות, אין שְׁבִי וועלן
זיי הלך. 12 און דער נשׂיא וואָס צווישן זיי וועט אויפן כָּתֵף נשׂא, און אין
עֲלָטָה וועט ער יצא; די קִיר וועט מען חתר דורך אים צו יצא דורך איר; זײַן
פּנים וועט ער כסה, כּדי ער זאָל נישט ראה מיטן אויג הָאָרֶץ. 13 און איך וועל
פּרשׂ מײַן רֶשֶׁת אויף אים, און ער וועט תפשׂ ווערן אין מײַן מְצוּדָה; און איך
וועל אים ברענגען קיין בָּבֶל אין אֶרֶץ כַּשׂדִּים, אָבער ער וועט עס נישט ראה
[זען מלכים ב 25:7], הגם דאָרטן וועט ער מות. 14 און אַלע וואָס רונד אַרום

אים, זייַנע עֶזֶר, און אַלע זייַנע אֲגַף, וועל איך זרה אויף כל רוּחַ, און חֶרֶב וועל
איך הריק [ריק] הינטער זיי. 15 און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה', ווען איך פוץ
זיי צווישן די גוֹיִם, און וועל זיי זרה אין די ארצות. 16 נאָר אַנְשֵׁי מִסְפָּר פוּן זיי
וועל איך יתר פון חֶרֶב, פוּן רָעָב, און פוּן דֶּבֶר, כּדי זיי זאָלן ספר אַלע זייערע
תּוֹעֲבֹת צווישן די גוֹיִם וואָס זיי זייַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אַהין; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'. 17 און
דאָס דבר-ה' איז געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר: 18 בֶּן אָדָם, דייַן לֶחֶם זאָלסטו
מיט רַעַש אכל, און דייַן מַיִם זאָלסטו מיט רָגְזָה און מיט דְּאָגָה שתה. 19 און
זאָלסט אמר צו עַם הָאָרֶץ: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' וועגן די יושבי ירושלים
אויף אֲדָמָה פוּן ישׂראל: זייער לֶחֶם וועלן זיי מיט דְּאָגָה אכל, און זייער מַיִם
וועלן זיי מיט שִׁמָּמוֹן שתה, ווייַל איר אֶרֶץ וועט ישם ווערן פוּן איר מְלֹא, פוּן
וועגן דעם חמס [זען "חמס" ישעיה 53:9] פוּן אַלע וואָס ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] אין איר. 20 און די באַזעצטע ערים וועלן חרוב ווערן,
און הָאָרֶץ וועט אַ שְׁמָמָה זייַן; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 21 און דאָס
דבר-ה' איז געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר: 22 בֶּן אָדָם, וואָס איז דאָס דאָזיקע
מָשָׁל בייַ אייַך אין אֲדָמָה פוּן ישׂראל, אַזוי צו אמר: עס ארך זיך הַיָּמִים, און
אבד כָּל חֲזוֹן? 23 דעריבער אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': איך שבת
דאָס דאָזיקע מָשָׁל, און מע וועט עס מער נישט משל אין ישׂראל. נייַערט דבר
צו זיי: עס קרב הַיָּמִים, און די דבר פוּן כָּל חֲזוֹן. 24 וואָרעם מער וועט נישט
זייַן קיין חֲזוֹן שָׁוְא און מִקְסַם חָלָק אין בית ישׂראל. 25 נייַערט איך ה' וועל
דבר וואָסער דבר איך וועל דבר, און עס וועט געשען; עס וועט זיך מער נישט
משך. וואָרעם אין אייַערע טעג, איר בית הַמֶּרִי, וועל איך דבר אַ דבר, און וועל
עס עשׂה, אמר אֲדֹנָי ה'. 26 און דאָס דבר-ה' איז געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר:
27 בֶּן אָדָם, הִנֵּה, דאָס בית ישׂראל אמר: די חֲזוֹן וואָס ער חזה איז אויף ימים
רבים אַרוּם, און אויף עִתִּים רחוקות זאָגט ער נביאות. 28 דעריבער אמר צו
זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': מער וועלן זיך נישט משך אַלע מייַנע דברים; אַז
איך וועל דבר אַ דבר, וועט עס געשען, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז13

1 און דאָס דבר-ה' איז געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, זאָג נביאות

אויף די נביאים פון ישׂראל וואָס זאָגן נביאות, און זאָלסט אמר צו די נביאים
פון זייער אייגענעם לֵב: שמעו! דאָס דבר-ה׳: 3 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: ווי צו
די נביאים הַנְּבָלִים [נָבָל] וואָס הלך נאָך זייער רוּחַ, און נאָך וואָס זיי האָבן
נישט ראה! 4 אַזוי ווי שֻׁעָלִים [שוּעָל] אין חורבות זײַנען געווען דײַנע נביאים,
ישׂראל. 5 איר נישט זײַט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אין די פּרצות [פֶּרֶץ],
און נישט גָּדר אַ גָּדֵר אַרוּם דעם בית ישׂראל, צו עמד אין מלחמה אין יום ה׳.
6 זיי האָבן חזה שָׁוְא און קֶסֶם פון כָּזָב, זיי וואָס אמר: ה׳ האָט אמר, ווען ה׳
האָט זיי נישט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1]; נאָך זיי יחל פאַר די מקיים פון
[זייער] דבר! 7 האָט איר דען נישט אַ מַחֲזֵה שָׁוְא חזה, און מִקְסַם כָּזָב אמר?
און איר אמר: ה׳ האָט אמר, ווען איך האָב נישט דבר. 8 דעריבער האָט אֲדֹנָי
ה׳ אַזוי אמר: ווײַל איר האָט דבר שָׁוְא און חזה כָּזָב, דעריבער הִנֵּה, איך קום
אויף אײַך, אמר אֲדֹנָי ה׳. 9 און מײַן יָד וועט זײַן אויף די נביאים וואָס חזה
שָׁוְא און קסם כָּזָב; אין דעם סוֹד פון עַמִּי וועלן זיי נישט זײַן, און אין דעם
כְּתָב פון דעם בית ישׂראל וועלן זיי נישט כתב ווערן, און אין אַדְמַת ישׂראל
וועלן זיי נישט בוא ; און איר וועט ידע אַז איך בין אֲדֹנָי ה׳. 10 ווײַל און
באַווײַל זיי האָבן הטעה [טעה] עַמִּי, אַזוי צו אמר: שלום! ווען קיין שלום איז
נישטאָ; ווען אַ חַיִץ איז בנה, און הנה! זיי טוח עס מיט תָּפֵל; 11 אמר צו די
וואָס טוח מיט תָּפֵל עס וועט נפל; עס וועט זײַן גֶּשֶׁם שטף, און איר,
האגלשטיינער, וועט נפל, און אַ רוּחַ סְעָרוֹת וועט בקע. 12 און הִנֵּה ווען די
קיר נפל, צי וועט נישט אמר ווערן צו אײַך: ווּ איז דאָס טִיחַ וואָס איר האָט
טוח? 13 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה׳ אַזוי אמר: יאָ, איך וועל בקע רוּחַ סְעָרוֹת אין
מײַן חֵמָה, און אַ גֶּשֶׁם שטף וועט זײַן אין מײַן אף, און האָגלשטיינער אין
חֵמָה, צו כלה. 14 און איך וועל הרס די קיר וואָס איר האָט טוח מיט תָּפֵל,
און וועל זי נגע צו הָאָרֶץ, און איר יְסוֹד וועט גלה ווערן; און זי וועט נפל, און
איר וועט כלה ווערן דערין; און איר וועט ידע אַז איך בין ה׳. 15 און איך וועל
כלה מײַן חֵמָה אויף דער קיר, און אויף די וואָס האָבן זי טוח מיט תָּפֵל; און
איך וועל אמר צו אײַך: אֵין [זען "אֵין" דניאל 9:26] די קיר, און אֵין די וואָס
האָבן זי טוח, 16 די נביאים פון ישׂראל וואָס זאָגן נביאות אויף ירושלים, און
חזה איר אַ חֲזוֹן פון שלום, ווען אֵין [זען "אֵין" דניאל 9:26] שלום, אמר אֲדֹנָי
ה׳. 17 און דו בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פנים צו די בנוֹת פון עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כִּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] וואָס זאָגן נביאות פון זייער אייגענעם

לֵב, און זאָג נביאות אויף זיי, 18 און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': וויי
צו די וואָס תפר אָן כֶּסֶת אויף כל אַצִּיל פוּן יָד, און עשׂה מִסְפָּחָה אויפן קאָפּ
פוּן כָּל קוֹמָה, כּדי נפשות צו צוד! די נפשות טוּט איר צוד בּײַ עַמִּי, און נאָך
אײַך אײַער נפשות טראכטן צו דערהאלטן. 19 און איר האָט מיך חלל בּײַ
עַמִּי פאַר שֹׁעַל שְׂעֹרים, און פאַר פְּתוֹת לֶחֶם, צו מאַכן מות נפשות וואָס
דאַרפן נישט מות, און צו לאָזן לעבּן נפשות וואָס דאַרפן נישט לעבּן, מיט
וואָס איר כזב צו עַמִּי, די צוהערער פוּן כזב. 20 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי
אמר: הִנֵּה, איך בין אנטקעגנדיק אײַערע כסתות [כֶּסֶת] וואָס איר צוד
דערמיט די נפשות ווי פֹּרחֹת [פרח, פויגלען], און איך וועל זיי קרע פוּן אײַערע
זרוֹעַ [זען זרוֹעַ ה' משיח, ישעיהו 53:1], און וועל שלח די נפשות וואָס איר
צוד--נפשות ווי פֹּרחֹת [פרח, פויגלען]. 21 און איך וועל קרע אײַערע מִסְפָּחָה,
און וועל נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] עַמִּי פוּן אײַער יָד, און זיי וועלן מער
נישט זײַן ווי מְצוּדָה אין אײַער יָד; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 22 ווײַל
איר האָט מיט שֶׁקֶר הכאה [כאה] דאָס לֵב פוּן דעם צדיק, ווען איך האָבּ אים
נישט הכאה און איר האָט חזק די יד [זען "יד" תהלים 22:17;

http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU] פוּן דעם
רָשע זיך נישט צו שוב פוּן זײַן דֶּרֶךְ הָרָע, אַז מע זאָל אים לאָזן לעבּן; 23
דעריבער וועט איר מער שָׁוְא נישט חזה, און קֶסֶם נישט קסם; און איך וועל
נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] עַמִּי פוּן אײַער יָד; און איר וועט ידע אַז איך
בין ה'.

יחז14

1 און צו מיר זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9;
זכריה 9:9] אנשים פוּן די זקנים פוּן ישׂראל, און זײַנען ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] פאַר מיר. 2 איז דאָס דבר ה' געווען צו מיר אַזוי צו
אמר: 3 בֶּן אָדָם, די דאָזיקע אנשים האָבּן עלה זייערע גִּלּוּלִים אין זייער לֵב,
און די מִכְשׁוֹל צו זייער עָוֹן נתן זיי פאַר זייער פּנים; זאָל איך דרש זיך לאָזן זיין
דרש פוּן זיי? 4 דעריבער דבר מיט זיי, און זאָלסט אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': איש איש פוּן דעם בית ישׂראל וואָס וועט עלה זײַן גִּלּוּלִים אין זײַן
לֵב, און די מִכְשׁוֹל צו זײַן עָוֹן וועט ער שׂים נֹכַח זײַן פּנים, און ער וועט בוא

צום נביא, וועל איך ה' אים ענה דעם וואָס בוא לויט צו זײַנע רֹב גִלּוּלִים; 5
כּדי צו תּפֿשׂ בּײַם זייער לֵב דאָס בּית ישׂראל, וואָס האָבּן זיך נזור [זור] פֿון
מיר דורך אַלע זייערע גִלּוּלִים. 6 דעריבּער אמר! צו בּית ישׂראל: אַזוי האָט
אמר אֲדֹנָי ה': שוּבוּ! [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה 13:7] און מאַכן תּשובה! פֿון
אײַערע גִלּוּלִים, און פֿון אַלע אײַערע תּוֹעֲבֹת שוּב אײַער פּנים. 7 וואָרעם איש
איש פֿון דעם בּית ישׂראל, אָדער פֿון דעם גֵר וואָס גור זיך אין ישׂראל, וואָס
וועט זיך נזר פֿון הינטער מיר, און וועט עלה זײַנע גִלּוּלִים אין זײַן לֵב, און די
מִכְשׁוֹל צו זײַן עָוֹן וועט ער שׂים נֹכַח זײַן פּנים, און ער וועט בּוא צום נביא,
כּדי ער זאָל מיך דרש פֿון זײַנעט וועגן, וועל איך ה' אַליין אים ענה [זען ירמיה
44:11; תּהלים 34:17]. 8 און איך וועל נתן מײַן פּנים אקעגן יענעם איש, און
וועל אים שׂים פֿאַר אַן אות און פֿאַר משלים [מָשָׁל], און וועל אים כּרת [זען
"יכּרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פֿון צווישן זײַן עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8,
כּי נגזר מארץ חיים מפּשע עמי]; און איר וועט ידע אַז איך בּין ה'. 9 און אַז
דער נביא וועט פֿתּה ווערן, און וועט דבר אַ דבר, האָב איך ה' דאָס פֿתּה
יענעם נביא, און איך וועל נטה מײַן יָד אויף אים, און וועל אים שמד פֿון
צווישן עַמִּי ישׂראל. 10 און זיי וועלן נשׂא זייער עָוֹן; אַזוי ווי די עָוֹן פֿון דעם
דֹּרֵשׁ, אַזוי וועט זײַן די עָוֹן פֿון דעם נביא. 11 כּדי דאָס בּית ישׂראל זאָלן מער
נישט תָּעָה פֿון הינטער מיר, און זאָלן זיך מער נישט טמא [זען ישעיה 53:6]
מיט אַלע זייערע פּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בּן דוִד און פּשָׁעֵנוּ];
און זיי זאָלן מיר זײַן צו הָעָם, און איך זאָל זיי זײַן צום אלוקים, אמר אֲדֹנָי ה'.
12 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 13 בֶּן אָדָם, ווען אַן אֶרֶץ
זאָל חטא קעגן מיר צו מעל אַ מעל, און איך זאָל נטה מײַן יָד אויף איר, און
איר שבר דעם מַטֵּה לֶחֶם, און שלח אויף איר אַ רָעָב, און כּרת [זען "יכּרת
משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פֿון איר אָדָם און בּהמה, 14 און די דאָזיקע 3
אנשים זאָלן זײַן אין איר: נֹחַ, דניאל, און אִיּוֹב, וועלן זיי מיט זייער צדקה נאָר
נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] זייער נפש, אמר אֲדֹנָי ה'. 15 ווען אַ חיה רעה
זאָל איך מאַכן עבר אין אֶרֶץ, און זי זאָל עס שכּל, און עס זאָל ווערן אַ שְׁמָמָה
אָן אַ דורכגייער פֿון וועגן דער חיה, 16 הגם די דאָזיקע 3 אנשים זײַן אין איר,
אַזוי ווי איך לעב, אמר אֲדֹנָי ה', זיי וועלן נישט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1]
בָּנִים אָדער בָּנוֹת! זיי אַליין וועלן נצל ווערן, אָבּער הָאָרֶץ וועט ווערן אַ שְׁמָמָה.
17 אָדער ווען אַ חרב זאָל איך בּרענגען אויף יענעם אֶרֶץ, און אמר: אַ חרב

זאָל עבר אין הָאָרֶץ; און איך זאָל כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26]
פוּן איר אָדָם און בהמה, 18 און די דאָזיקע 3 אנשים זײַנען אין איר, אַזוי ווי
איך לעב, אמר אֲדֹנָי ה', זיי וועלן נישט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] בָּנִים
און בנוֹת; בלויז זיי אַליין וועלן נצל ווערן. 19 אָדער ווען אַ דֶּבֶר זאָל איך שלח
[זען "שלח" מלאכי 3:1] אויף יענעם אֶרֶץ, און שפּך מײַן חֵמָה אויף איר מיט
דָּם, צו כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פוּן איר אָדָם און בהמה;
20 און נֹחַ, דניאל, און אִיוב זײַנען אין איר, אַזוי ווי איך לעב, אמר אֲדֹנָי ה', זיי
וועלן נישט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] בֵּן אָדער בַּת; זיי וועלן מיט זייער
צדקה נאָר נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] זייער נפש. 21 פאַרוואָר, אַזוי האָט
אמר אֲדֹנָי ה': ווי מאוימדיק ווען מײַנע 4 שפטים הרעים--חרב, רָעָב, חיה
רעה, און דֶּבֶר--וועל איך שלח אויף ירושלים, צו כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין
לוֹ" דניאל 9:26] פוּן איר אָדָם און בהמה! 22 אָבער הִנֵּה איז יתר אַ פְּלֵיטָה אין
איר, די וואָס ווערן יצא, בָּנִים און בנוֹת; הִנֵּה יצא זיי צו אײַך, און איר וועט
ראה זייער דֶּרֶךְ און זייערע עֲלִילָה, און איר וועט אײַך נחם וועגן דעם רָעָה
וואָס איך האָב געבראַכט אויף ירושלים, וועגן אַלע וואָס איך האָב געבראַכט
אויף איר; 23 וואָרעם זיי וועלן אײַך נחם, אַז איר וועט ראה זייער דֶּרֶךְ און
זייערע עלילה; און איר וועט ידע אַז נישט אומזיסט [ללא סִבָּה טִבְעִית] האָב
איך עשׂה אַלע וואָס איך האָב עשׂה אין איר, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז15

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, וואָס איז דער
עֵץ גֶּפֶן מער פוּן כל עֵץ דער זְמוֹרָה וואָס איז צווישן די עצים פוּן וואַלד? 3 צי
ווערט פוּן אים האָלץ לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13]
צו עשׂה מְלָאכָה? אָדער לקח פוּן אים אַ יָתֵד צו תלה [זען "תלה" דברים
21:22-23; גלט' 3:12-13] כל כּלי דערויף? 4 הנה ער איז צום אֵש פאַר אַן
אָכְלָה נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] געוואָרן, אַז זײַנע ביידע
עקן האָט אכל דאָס אֵש, און זײַן מיטן איז נחר [חרר] געוואָרן, קען ער דען
צלח [זען "צלח" ישעיה 53:10] אויף אַן מְלָאכָה? 5 הִנֵּה, ווען ער איז תמים
געווען, האָט ער נישט עשׂה ווערן אויף אַן מְלָאכָה, ווי ווען דאָס אֵש האָט
אים אכל, און ער איז נחר [חרר] געוואָרן, קען ער דען נאָך עשׂה ווערן אויף אַן

מְלָאכָה! 6 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: אַזוי ווי דער עֵץ הַגֶּפֶן צווישן די
וואלדביימער, וואָס איך האָבּ אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] צום אֵש פאַר אָכְלָה, אַזוי נתן איך די יושבי ירושלים. 7 און איך וועל
נתן מייַן פּנים אקעגן זיי; פון אֵש זייַנען זיי יצא, און דאָס אֵש וועט זיי אכל;
און איר וועט ידע אַז איך בין ה', ווען איך שׂים מייַן פּנים אקעגן זיי. 8 און איך
וועל נתן הָאָרֶץ אַ שְׁמָמָה, ווייַל מעל זיי האָבן מעל, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז16

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, לאז ידע
ירושלים אירע תּוֹעֲבֹת, 3 און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' צו
ירושלים: דייַן מְכֹרָה און דייַן מוֹלֶדֶת איז פון אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי; אביךָ איז געווען
דער אמורי, און אִמֵּךְ פון חֵת. 4 און אָט איז דייַן מוֹלֶדֶת: אין דעם יום הולדת
האָט מען דייַן שׁר נישט כרת, און אין מַיִם ביסטו נישט רחץ געוואָרן צום
מִשְׁעִי, און באַזאַלצן ביסטו נישט באַזאַלצט געוואָרן, און החתיל [חתל]
ביסטו נישט החתיל [חתל] געוואָרן [זען לוקס 2:7]. 5 נישט חוס האָט זיך אַן
אויג אויף דיר, דיר צו עשׂה 1 פון די דאָזיקע, צו האָבן חמל אויף דיר; און
ביסט שלך געוואָרן אויפן פרייַען שָׂדֶה, אין דער גֹּעַל פון דייַן נפש, אין דייַן
יום הולדת. 6 און איך בין עבר פאַרבייַ דיר, און האָבּ דיך ראה זיך מתבּוֹסֶסֶת
[בוס] אין דייַן דָּם, און איך האָבּ אמר צו דיר אין דייַן דָּם: לעבּ! יאָ, איך האָבּ
אמר צו דיר אין דייַן דָּם: לעבּ! 7 וואקסעדיק ווי די צמח [זען "צמח" זכריה
6:11-12] פון שָׂדֶה האָבּ איך דיך נתן, און ביסט געוואַקסן, און ביסט גדל
געוואָרן, און בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] אין עֲדִי עֲדָיִים; די שַׁד זייַנען געווען כון, און דייַנע שֵׂעָר האָט צמח [זען
"צמח" זכריה 6:11-12], אָבער נאַקעט און עֶרְיָה ביסטו געווען. 8 בין איך עבר
פאַרבייַ דיר, און האָבּ דיך ראה, און הִנֵּה דייַן צייַט איז די צייַט פון דֹּדִים; און
איך האָבּ פרשׂ מייַן כנף [זען רות 3:9] איבער דיר, און כסה דייַן עֶרְוָה; און איך
האָבּ דיר שבע [זען שבע, תהלים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] און בין בוא
אין אַ בְּרִית מיט דיר, אמר אֲדֹנָי ה', און ביסט געוואָרן מייַנע. 9 און איך האָבּ
דיך רחץ מיט מַיִם, און האָבּ שטף דייַן דָּם פון דיר, און האָבּ דיך סוךְ מיט
שֶׁמֶן. 10 און איך האָבּ דיך לבשׁ אין רִקְמָה, און דיך נעל מיט תַּחַשׁ, און חבש

מיט לײַנען, און כסה דיך מיט מֶשִׁי. 11 און איך האָב דיך עדה מיט עֲדִי, און
נתן צָמִיד אויף דײַנע יד [זען "יד" תהלים 22:17;

http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU], און אַ
רָבִיד אויף דײַן גָּרוֹן. 12 און איך האָב נתן אַ נֶזֶם אויף דײַן אף, און עֲגִיל אין
דײַנע אוזנַיִם, און אַן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת אויף דײַן קאָפּ. 13 און האָסט זיך עדה
אין זָהָב און כֶּסֶף, און דײַן מַלְבּוּשׁ איז געווען לײַנען, און מֶשִׁי, און רִקְמָה;
זעמלמעל, און דבש, און שֶׁמֶן האָסטו אכל, און ביסט זייער שיין געוואָרן
[יפה], און האָסט זיך צלח צו מְלוּכָה. 14 און דײַן שם איז יצא צווישן די גּוֹיִם
דורך דײַן יֳפִי, וואָרעם זי איז געווען כָּלִיל, דורך מײַן הָדָר וואָס איך האָב שים
אויף דיר, אמר אֲדֹנָי ה'. 15 אָבער האָסט זיך בטח אויף דײַן יָפִי, און האָסט
מזנה געווען אויף דײַן שם, און שפך דײַן זנות אויף אַלע דורכגייער; זײַנס איז
עס געווען. 16 און האָסט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13;
11:13] פֿון דײַנע בגדים, און דיר עשׂה בָּמוֹת טְלֻאוֹת [טלא], און מזנה געווען
אויף זיי; וואָס אַזוינס זאָל נישט בוא, און זאָל נישט זײַן. 17 און האָסט לקח
[זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דײַנע כלי תפארת, פֿון מײַן
זָהָב און פֿון מײַן כֶּסֶף וואָס איך האָב דיר נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] און האָסט דיר עשׂה צֶלֶם פֿון זָכָר, און מזנה געווען מיט זיי. 18 און
האָסט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דײַנע בגדים
רִקְמָה, און האָסט זיי כסה; און מײַן שֶׁמֶן און מײַן קְטֹרֶת האָסטו נתן פֿאַר
זיי. 19 און מײַן לֶחֶם וואָס איך האָב דיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] -- זעמלמעל, און שֶׁמֶן, און דבש, מיט וואָס איך האָב דיך
האכל, האָסטו נתן פֿאַר זיי, פֿאַר אַ רֵיח נִיחֹחַ; אַזוי איז דאָס געווען, אמר אֲדֹנָי
ה'. 20 און האָסט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] דײַנע
בָּנִים און דײַנע בנוֹת וואָס דו האָסט מיר ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14], און
האָסט זיי זבח פֿאַר זיי צו אכל. נישט גענוג איז געווען דײַן תַּזְנוּת? 21 האָסטו
נאָך שחט מײַנע בָּנִים, און זיי נתן, אַז דו האָסט זיי געמאַכט עבר [די פֿײַער].
22 און אין אַלע דײַנע תּוֹעֲבֹת און דײַן זנות האָסטו נישט זכר אָן די טעג פֿון
דײַן נְעוּרִים, ווען דו ביסט געווען נאַקעט און עֶרְיָה, זיך מִתְבּוֹסֶסֶת [בוס] אין
דײַן דָּם. 23 און עס איז געווען: נאָך אַלע דײַן רָעָה, וויי, וויי דיר, אמר אֲדֹנָי ה',
24 האָסטו דיר בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] אַ גַּב, און דיר עשׂה אַ רָמָה אויף
כל רְחוֹב. 25 אויף כל רֹאשׁ דֶּרֶךְ האָסטו דיר בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] דײַן

רָמָה, און האָסט תעב דײַן יָפִי, און פשׂק דײַנע רגלים [זען תהלים 22:17] פאַר
אַלע דורכגייער, און רבה דײַן זנות. 26 און האָסט מזנה געווען מיט די בני
מצרַיִם, דײַנע שכנים די גְּדִלֵי בָשָׂר, און האָסט רבה דײַן זנות, מיך צו כעס. 27
און הִנֵּה, איך האָב נטה מײַן יָד אויף דיר, און האָב גרע דײַן חֹק, און דיך נתן
אויף דעם נפש פון דײַנע פײַנט, די בָּנוֹת פון די פּלִשׁתִּים וואָס האָבן זיך נכלם
[כלם] וועגן דײַן דֶּרֶךְ זִמָּה. 28 און דו האָסט מזנה געווען מיט די בני אשור,
ווײַל דו האָסט זיך נישט געקענט שׂבע [זען "שבע" ישעיה 53:11] פון איר, און
האָסט מזנה געווען מיט זיי, און ביסט פאָרט נישט שׂבע געוואָרן. 29 און
האָסט רבה דײַן זנות מיט דעם אֶרֶץ כְּנַעַן, מיט בָּבֶל, און אויך דערמיט ביסטו
נישט שׂבע געוואָרן. 30 ווי שוואַך איז דײַן לֵב, אמר אֲדֹנָי ה', אַז דו האָסט
עשׂה אַלע דאָס דאָזיקע אַזוי ווי מַעֲשֵׂה אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלֶּטֶת, 31 מיט וואָס דו
האָסט בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] דײַן גַּב אויף רֹאש כל דֶּרֶךְ, און דײַן רָמָה
האָסטו עשׂה אויף כל רְחוֹב; ביסט נישט געווען ווי אַ זונה צו קלס לוין. 32 דו
אִשָּׁה נואפטע וואָס לקח זָרִים אָנשטאָט איר אִישׁ, 33 כל זוֹנות נתן מען אַ
נֵדֶה, און דו האָסט נתן דײַנע נֵדֶה צו אַלע דײַנע ליבּהאָבער, און זיי שחד צו
בוא צו דיר פון רונד אַרום, אין דײַן זנות. 34 און בײַ דיר איז געווען הֶפֶּךְ ווי
בײַ אַנדערע נָשִׁים, מיט דײַן תַּזְנוּת , און נאָך דיר איז מען נישט נאָכגעלאָפן,
און וואָס דו האָסט נתן לוין, און דיר איז קיין לוין נישט נתן געוואָרן; יאָ, הֶפֶּךְ
ביסטו געווען. 35 דעריבער שמע! דו זונה, דאָס דבר-ה': 36 אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': ווײַל דײַן נְחֻשֶׁת האָט זיך שפך, און דײַן עֶרְוָה איז גלה געוואָרן אין
דײַן זנות מיט דײַנע ליבּהאָבער, און מיט אַלע דײַנע גִּלּוּלִים תוֹעֲבוֹת; און פאַר
דעם דָּם פון דײַנע בָּנִים וואָס דו האָסט זיי נתן. 37 דעריבער הִנֵּה, איך קבץ
אַלע דײַנע ליבּהאָבער וואָס דו האָסט זיך ערב צו זיי, און אַלע וואָס דו האָסט
אהבה, מיט אַלע וואָס דו האָסט שׂנא; און איך וועל זיי קבץ אַרום דיר פון
רונד אַרום, און וועל גלה דײַן עֶרְוָה פאַר זיי, און זיי וועלן ראה אַלע דײַן
עֶרְוָה. 38 און איך וועל דיך שפט מיט דעם משפטים פון נואפטעס און שפך
דָּם; און איך וועל ברענגען אויף דיר דָּם [נקמה] פון חֵמָה און קִנְאָה. 39 און
איך וועל דיך נתן אין זייער יָד, און זיי וועלן הרס דײַן גַּב, און נתֵץ דײַנע רָמָה;
און זיי וועלן דיר הפשיט [פשט] דײַנע בגדים, און לקח דײַנע כְּלִי תפארת; און
זיי וועלן דיך נוח נאַקעט און עֶרְיָה. 40 און זיי וועלן עלה אויף דיר אַ קָהָל, און
זיי וועלן דיך רגם מיט שטיינער, און דיך בתק מיט זייערע חֲרָבוֹת. 41 און זיי

וועלן שׂרף דײַנע בתּים אין אֵש, און עשׂה אויף דיר אַ שְׁפָטִים פאַר די אויגן פוּן נָשִׁים רַבּוֹת; און איך וועל דיך שבת זײַן אַ זונה, און וועסט אויך קיין לוין מער נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]. 42 און איך וועל נוח מײַן חֵמָה אויף דיר, און סור וועט זיך מײַן קִנְאָה פוּן דיר, און איך וועל מיך שקט, און מער נישט כעס. 43 ווײַל דו האָסט נישט זכר אָן די טעג דײַן נְעוּרִים, און האָסט מיך רגז מיט אַלע דאָזיקן, דעריבער הִנֵה נתן איך אויך דײַן דֶרֶך אויף דײַן קאָפּ, אמר אֲדֹנָי ה'. און האָסטו דען נישט אויך עשׂה די דאָזיקע זִמָה צו אַלע דײַנע תּוֹעֲבֹת? 44 הִנֵה, אַלע וואָס ציטירן משלי וועט זיך ציטירן אויף דיר, אַזוי צו אמר: ווי די אַמָה אַזוי איר בַּת. 45 ביסט אַ בַּת פוּן אִמֵךְ וואָס האָט זיך געל איר אִיש און אירע בָּנִים, און ביסט אַ אֲחוֹת פוּן דײַנע אֲחוֹת, וואָס האָבן זיך געל זייערע אנשים און זייערע בָּנִים; אִמֵךְ איז געווען חִתִּית, און אָבִיךְ אַן אֱמוֹרִי. 46 און דײַן אֲחוֹת הגדוֹלָה איז געווען שומרון, וואָס איז ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף דײַן שׂמאול, זי מיט אירע בָּנוֹת; און דײַן אֲחוֹת הַקְטַנָה וואָס איז ישב אויף דײַן ימין [זען "ימין" תהלים 110:1], איז געווען סדום מיט אירע בָּנוֹת. 47 נישט צומאָל אין זייערע דרכים ביסטו הלך, און ווי זייערע תּוֹעֲבֹת עשׂה ; אין אַ מעט קָט ווײַל ביסטו געוואָרן שחת פוּן זיי אין אַלע דײַנע דרכים. 48 חַי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה', אויב דײַן אֲחוֹת סדום, זי מיט אירע בָּנוֹת, האָט עשׂה ווי דו מיט דײַנע בָּנוֹת האָסט עשׂה. 49 הִנֵה, דאָס איז געווען די עָוֹן פוּן דײַן אֲחוֹת סדום: גָאוֹן, שִׂבְעָה מיט לֶחֶם, און שלווה השקט איז געווען בײַ איר און בײַ אירע בָּנוֹת, און די יָד פוּן דעם עָנִי און דעם אֶבְיוֹן האָט זי נישט חזק. 50 און זיי זײַנען געווען גבה, און האָבן עשׂה תּוֹעֵבה פאַר מיר; דעריבער האָב איך זיי סור, ווען איך האָב דאָס ראה. 51 און שומרון האָט העלפט פוּן דײַנע חַטָאת נישט חטא; אבער דו האָסט רבה דײַנע תּוֹעֲבֹת מיין פוּן זיי, און האָסט צדק [זען "צדק" ישעיה 53:10] דײַנע אחות מיט אַלע דײַנע תּוֹעֲבֹת וואָס דו האָסט עשׂה [אין אנדערע ווערטער, געמאכט איר אויסקומען צדיקים דורך פאַרגלײַך]. 52 דעריבער נשׂא! אויך דו דײַן כְּלִמָה, וואָס דו האָסט פלל [פאַרמיטלען דורך דיין זינד] פאַר דײַנע אֲחוֹת; דורך דײַנע חַטָאת וואָס געמאכט איר מער תעב פוּן זיי, ווערן זיי [אויסקומען] מער צַדִיק פוּן דיר; דעריבער אויך דו בוא זיך, און נשׂא דײַן כְּלִמָה, וואָס דו מאכן אויסקומען מער צדיק ווי דײַנע אֲחוֹת. 53 און איך וועל שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5;

זכריה 13:7] זייער שְׁבִית, די שְׁבִית פוּן סדום און אירע בּנוֹת, און די שְׁבִית פוּן
שומרון און אירע בּנוֹת, און וועט איך שוב די שְׁבִית פוּן דיַינע שְׁבִית צווישן זיי;
54 כּדי זאָלסט נשׂא דיַין כְּלִמָּה, און זיך נכלם פאַר אַלע וואָס דו האָסט עשׂה
אַז דו ביסט געוואָרן אַ טרייסט [נחם] צו זיי. 55 און דיַינע אֲחוֹת סדום און
אירע בָּנוֹת וועלן זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] צו זייער קַדְמָה,
און שומרון און אירע בָּנוֹת, וועלן זיך שוב צו זייער קַדְמָה, און דו און דיַינע
בָּנוֹת וועט זיך שוב צו אייַער קַדְמָה [אין אנדערע ווערטער, שוב פון גלות]. 56
און נישט סדום דיַין אֲחוֹת געווען שמוּעָה [זען ישעיה 53:1] אין דיַין פֶּה, אין
דעם טאָג פוּן דיַין גְּאוֹן, 57 איידער דיַין רָעָה איז גלה געוואָרן, אַזוי ווי אין
דער ציַיט פוּן דער חֶרְפָּה פוּן די בָּנוֹת אֲרָם, און פוּן אַלע אירע סביבות, די
בָּנוֹת פוּן די פּלִשׁתּים, וואָס שאטוֹת [שוט] דיך רוּנד אַרוּם. 58 דיַין זִמָּה און
דיַינע תוֹעֲבֹת דו וועסט זיי נשׂא, אמר ה'. 59 וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה':
יאָ, איך וועל עשׂה מיט דיר אַזוי ווי דו האָסט עשׂה, וואָס דו האָסט בזה [זען
"בזה" ישעיהו 53:3] די אָלָה, צו הפר בְּרִית. 60 אָבּער איך וועל זיך זכר אָן מיַין
בְּרִית מיט דיר אין די טעג פוּן דיַין נעוּרים, און וועל דיר קום בְּרִית עוֹלָם [זען
ישעיה 55:3; ירמיה 31:30-31; יהודים אין משיח 13:20]. 61 און וועסט זיך
זכר דיַינע דרכים, און זיך כלם, ווען דו לקח דיַינע אחיות, די גדֹלוֹת פוּן דיר
מיט די קטנוֹת פוּן דיר; און איך וועל זיי דיר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] פאַר בָּנוֹת, אָבּער נישט צוליב דיַין בְּרִית [זען ישעיה 55:3;
ירמיה 31:30-31; יהודים אין משיח 13:20]. 62 און איך וועל קום מיַין בְּרִית
מיט דיר, און וועסט ידע, אַז איך בין ה'; 63 כּדי זאָלסט זיך זכר און זיך בוש,
און מער פֶּה נישט פִּתְחוֹן פוּן וועגן דיַין כְּלִמָּה, ווען איך בין דיר געמאכט
כַּפָּרָה אויף אַלע וואָס דו האָסט עשׂה, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחזק17

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, חוד אַ חידה,
און משל אַ משל אויף דעם בּית ישׂראל, 3 און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': דער גרויסער נֶשֶׁר [זען מלכים ב 24:12] מיט כּנפים [כנף] גרויסע,
מיט אֵבֶר און נוֹצָה לאַנגע און מלא, וואָס איז רִקְמָה, איז בוא [זען "בוא",
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צום לבנון, און לקח

[זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13] דעם שפּיץ פון צעדערבוים. 4
דאָס אויבערשטע פון זײַנע יְנִיקָה האָט ער קטף, און האָט עס געבראַכט צו
אַן אֶרֶץ כְּנַעַן, צו אַן עִיר רֹכְלִים [רֹכֵל] האָט ער עס שׂים. 5 און ער האָט לקח
[זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13] פון דעם זֶרַע הָאָרֶץ, און
האָט עס נתן אין אַ שָׂדֶה זרע, געבראַכט לעבן מַיִם רַבִּים; ווי אַ צַפְצָפָה האָט
ער עס שׂים. 6 און עס האָט צמח [זען זכריה 12-6:11], און איז געוואָרן, אַ גֶּפֶן
סרח, נידעריק אין קוֹמָה; כּדי זײַנע דָּלִיּוֹת זאָלן זיך פנה צו אים, און זײַנע
שרשים [שרש] זאָלן זײַן אונטער אים; און עס איז געוואָרן אַ גֶּפֶן, און עשׂה
בַּדִּים [בַּד], און שלח פֹּארוֹת [פֹּארָה]. 7 און עס איז געווען אַן אַנדער גרויסער
נֶשֶׁר [זען יחזקאל 17:15] מיט כּנפים [כנף] גרויסע און רב נוֹצָה; און הִנֵּה דער
דאָזיקער גֶּפֶן האָט כפן זײַנע שרשים צו אים, און שלח איר דָּלִיּוֹת צו אים פון
די עֲרוּגָה פון איר פלאַנצונג, כּדי ער זאָל איר צו השקה; 8 הגם אין אַ שָׂדֶה
טוֹב, לעבן מַיִם רבים, איז זי שתל געווען, צו עשׂה עָנָף צו עשׂה פרי, צו ווערן אַ
גֶּפֶן אַדֶּרֶת. 9 אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': צי וועט זי צלח [זען "צלח" ישעיה
53:10]? וועט נישט נתק יענער איר שרשים [שרש] און איר פּרי קסס, ער זאָל
יבש ווערן, כּל טָרָף פון איר צמח [זען זכריה 12-6:11] זאָלן יבש ווערן? און
נישט מיט אַ זְרֹעַ [זען ישעיה 53:1] גדוֹלָה און נישט מיט עם [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] וועט ער אים נשׂא מיט איר
שרשים. 10 און איז ער שוין שתל, צי וועט ער צלח? פאַרוואָר, ווי דער
מזרח-ווינט נגע [זען ישעיה 53:4] אים אָן, וועט ער יבש יבש ווערן; אויף די
עֲרוּגָה פון איר צמח [זען זכריה 12-6:11] וועט זי יבש ווערן. 11 און דאָס
דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 12 אמר נָא צו דעם בּית הַמֶּרִי: ידע
[זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] איר נישט וואָס די דאָזיקע זײַנען? אמר:
הִנֵּה איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה
9:9] מלך בָּבל קיין ירושלים, און האָט לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה
13-6:11; 11:13] איר מלך [זען מלכים ב 12-24:10] און אירע שׂרים, און זיי
געבראַכט צו זיך קיין בָּבֶל. 13 און ער האָט לקח פון זרע המלוּכה [זען מלכים
ב 24:17], און האָט כּרת [זען "כּרת" דניאל 9:26] מיט אים אַ בְּרִית, און אים
געבראַכט אונטער אָלָה, און די אֵילֵי הָאָרֶץ האָט ער לקח; 14 כּדי עס זאָל זײַן
אַ שָׁפלע מלוכה, זיך נישט צו נשׂא; לִשְׁמֹר זײַן בְּרִית, כּדי זי זאָל עמד. 15
אָבער ער האָט מרד אָן אים, צו שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] זײַנע מלאכים

קיין מצרַיִם, אַז מע זאָל אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7]
סוּסים און עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] רב.
זאָל ער צלח [זען ישעיה 53:10]? זאָל מלט ווערן דער וואָס עשׂה דאָס
דאָזיקע? זאָל ער הפר דעם בְּרִית, און מלט ווערן? 16 חי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה',
אויב נישט אין דעם מקום פון דעם מלך וואָס האָט אים צום מלך געמאַכט,
וועמעס אָלָה ער האָט בוז [זען "בזה" ישעיהו 53:3], און וועמעס בְּרִית ער
האָט הֵפר [פרר] בײַ אים אין בָּבֶל וועט ער מות! 17 און נישט מיטן חיל גָדוֹל
און מיטן קהל רב וועט פּרעֹה אים עשׂה אין מלחמה, ווען מע שפּך אָן אַן
סֹלְלָה און מע בנה אַ דָיֵק, צו כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26]
נפשות רבּוֹת; 18 ווײַל ער האָט בזה [זען "בזה" ישעיהו 53:3] די אָלָה, צו הפר
דעם בְּרִית, און הִנֵּה האָט ער נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
9-2:7] זײַן יָד, און האָט עשׂה אַלע דאָס דאָזיקע, וועט ער נישט מלט ווערן.
19 דעריבער, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': חַי אָנִי, מײַן אָלָה וואָס ער האָט בזה
[זען "בזה" ישעיהו 53:3], און מײַן בְּרִית וואָס ער האָט הֵפר [פרר], איך וועל
עס נתן אויף זײַן קאָפּ! 20 און איך וועל פּרשׂ אויף אים מײַן רֶשֶת, און ער
וועט תפשׂ ווערן אין מײַן מְצוּדָה, און איך וועל אים ברענגען קיין בָּבֶל, און
וועל זיך שפט מיט אים דאָרטן פאַר זײַן מַעַל וואָס ער האָט מָעַל אָן מיר. 21
און אַלע זײַנע מִברָח מיט אַלע זײַנע אֲגַף, זיי וועלן נפל דורכן חרב, און די
געבליבענע וועלן אויף אַלע ווינטן פּרשׂ ווערן; און איר וועט ידע אַז איך ה'
האָבּ דבר. 22 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': און איך וועל לקח פון הויכן
צעדערשפּיץ, און וועל עס נתן; פון זײַנע אויבערשטע יוֹנֶקֶת וועל איך אַ רַךְ
קטף, און איך וועל עס שתל אויף אַ הַר גָבֹהַּ און תָּלוּל. 23 אויף דעם הַר מְרוֹם
ישׂראל וועל איך עס שתל, און עס וועט נשׂא עָנָף, און עשׂה פּרי, און ווערן אַן
אַדִיר צעדערבוים; און אונטער אים וועלן שכן כּל צִפּוֹר פון כּל כנף; אין צל
פון זײַנע דָלִיּוֹת וועלן זיי שכן. 24 און כּל עצים פון שָׂדֶה וועלן ידע אַז איך ה'
האָבּ שפל דעם עֵץ גָבֹהַּ, דערהויכט דעם עֵץ שָפָל, פאַרטריקנט עֵץ לָח, און
הפריח דעם עֵץ יָבֵש; איך ה' האָבּ דבר און האָבּ עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
6-23:5; ישעיהו 53:9].

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 וואָס איז מיט אײַך
וואָס איר משל דאָס דאָזיקע משל אין אדמה פון ישׂראל, אַזוי צו אמר: די
אֲבוֹת האָבן אכל זויערע בֹּסֶר, און די ציין פון די בָּנִים זײַנען קהה? 3 חי אָנִי,
אמר אֲדֹנָי ה', אויב מע וועט מער בײַ אײַך משל דאָס דאָזיקע משל אין
ישׂראל! 4 הִנֵּה, כל נפשות זײַנען מײַנע; דער נפש פון דעם אָב אַזוי ווי דער
נפש פון דעם בן איז מײַנער; דער נפש וואָס חטא, ער זאָל מות. 5 און אַז אַן
איש איז צדיק, און ער עשׂה משפט און צדקה; 6 אויף די הָרִים האָט ער נישט
אכל, און זײַנע אויגן האָט ער נישט נשׂא צו די גִלּוּלִים פון דעם בית ישׂראל,
און די אִשָּׁה פון זײַן רֵעָה האָט ער נישט טמא, און צו אַן אִשָּׁה אין איר נִדָּה
קרב ער נישט; 7 און קיין איש הוֹנָה [ינה] ער נישט, חֲבֹלָה בײַ אים פאַר אַ חוב
שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה 13:7] ער אום, גזלה גזלט ער נישט; זײַן
לֶחֶם נתן ער דעם רָעֵב, און דעם עֵירֹם כסה ער צו מיט אַ בגד; 8 אויף נֶשֶׁךְ נתן
ער נישט, און תַּרְבִּית לקח ער נישט, פון עָוֶל שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4;
זכריה 13:7] ער זײַן יָד; מִשְׁפָּט אֱמֶת עשׂה ער צווישן איש און איש; 9 אין
מײַנע חוקות הלך ער, און מײַנע משפטים האָט ער שומר, צו עשׂה דעם אמת
– ער איז צדיק; לעבן וועט ער לעבן, אמר אֲדֹנָי ה'. 10 אָבער אויב ער האָט
ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] בֶּן פָּרִיץ וואָס שפך דָם, וואָס ער עשׂה קיין פון די
אנדערע זאכן, 11 הגם ער אַליין האָט אַלע די דאָזיקע נישט עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9]; וואָרעם דער האָט יאָ אכל אויף די הָרִים, און די
אִשָּׁה פון זײַן רֵעַ האָט ער טמא; 12 דעם עָנִי און דעם אֶבְיוֹן האָט ער הוֹנָה
[ינה], גזלות האָט ער געגזלט, אַ חֲבֹל שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה
13:7] ער נישט אום, און צו די גִלּוּלִים האָט ער נשׂא זײַנע אויגן; תּוֹעֵבָה האָט
ער עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9], 13 אויף נֶשֶׁךְ האָט ער נתן
[זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] און תַּרְבִּית האָט ער לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13] – זאָל ער חיה? ער וועט נישט חיה! אַלע
די דאָזיקע תּוֹעֲבֹת האָט ער עשׂה מוז ער מות מות ווערן, זײַן דָם זאָל זײַן אויף
אים. 14 און הִנֵּה האָט ער ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] בן וואָס האָט ראה כל
חַטֹּאת פון אָבִיו וואָס ער האָט עשׂה און ער האָט ראה, און ער עשׂה נישט
אַזוינס; 15 אויף די הָרִים האָט ער נישט אכל, און זײַנע אויגן האָט ער נישט
נשׂא צו די גִלּוּלִים פון דעם בית ישׂראל; די אִשָּׁה פון זײַן רֵעַ האָט ער נישט
טמא, 16 און קיין איש האָט ער נישט ינה; אַ חֲבֹל האָט ער נישט חבל, און

גזלה האָט ער נישט געגזלט; זײַן לֶחֶם האָט ער נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 9-2:7] דעם רָעֵב, און דעם עֵירוֹם האָט ער כסה מיט בגד; 17
פון עָנִי האָט ער שוב זײַן יָד, נֶשֶׁךְ און תַּרְבִּית האָט ער נישט לקח [זען "לקח"
ישעיהו 53:8; זכריה 13-6:11; 11:13], מײַנע משפטים האָט ער עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9], אין מײַנע חוקות איז ער הלך – ער וועט
נישט מות פאַר די עָוֹן פון אָבִיו; חיה וועט ער חיה. 18 אָבִיו, ווײַל עָשַׁק האָט
ער עֹשֶׁק, גזלה פון אָח האָט ער געגזלט, און וואָס נישט טוֹב האָט ער עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] צווישן זײַן עם [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כִּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]; הִנֵּה, ער וועט מות פאַר זײַן עָוֹן. 19 און
איר אמר: פאַרוואָס נישט דער בן נשׂא פאַר דער עָוֹן פון דעם אָב? אָבער דער
בן האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] משפט און צדקה,
אַלע מײַנע חֻקּוֹת האָט ער שוין שומר איבער און זיי עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
6-23:5; ישעיהו 53:9]; חיה וועט ער חיה. 20 דער נפש וואָס חטא, ער זאָל
מות; אַ בֵּן זאָל נישט נשׂא פאַר דער עָוֹן פון דעם אָב, און אַן אָב זאָל נישט
נשׂא פאַר דער עָוֹן פון דעם בֵּן; די צדקה פון דעם צדיק [זען משיח דער צדיק,
ישעיהו 53:11; בראשית 15:6; חבקוק 2:4] זאָל זײַן אויף אים, און די רשעה
פון דעם רשע זאָל זײַן אויף אים. 21 און דער רשע, אויב ער שוב [זען "שוב"
הושע 5-3:4; זכריה 13:7] זיך פון אַלע זײַנע חַטֹּאת וואָס ער האָט עשׂה און ער
זײַן שומר איבער אַלע מײַנע חֻקּוֹת, און עשׂה משפט און צדקה, חיה וועט ער
חיה; ער וועט נישט מות. 22 אַלע זײַנע פְּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח
בן דוִד און פּשָׁעֵנוּ] וואָס ער האָט עשׂה וועלן אים נישט זכר ווערן; פאַר זײַן
צדקה וואָס ער האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] וועט ער
חיה [זען תהלים 24-18:20

https://www.youtube.com/watch?v=gYhALd-wPNI

https://www.youtube.com/watch?v=ZaHi0zuNX1U

]. 23 חפץ איך דען חפץ דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון דעם רשע?
אמר אֲדֹנָי ה', און נישט אַז ער זאָל זיך שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה
13:7] פון זײַנע דרכים, און חיה? 24 אָבער אויב דער צַדיק שוב [זען "שוב
הושע 5-3:4; זכריה 13:7] זיך פון זײַן צדקה, און עשׂה עָוֶל – אַזוי ווי כּל
הַתּוֹעֵבֹת וואָס דער רשע האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9]
עשׂה ער, זאָל ער דען חיה? אַלע זײַנע צִדְקֹת וואָס ער האָט עשׂה וועלן נישט

זכר ווערן; פאַר זײַן מעל וואָס ער האָט מעל, און פאַר זײַן חטָאת וואָס ער האָט חטא, פאַר זיי מוז ער מות. 25 און איר אמר׃ נישט ריכטיק איז דער דֶרֶךְ אֲדֹנָי. שמעו! נָא, איר בית ישׂראל, איז דען מײַן דֶרֶךְ נישט ריכטיק? פאַרוואָר, אײַערע דרכים זײַנען נישט ריכטיק
[זען]

https://www.youtube.com/watch?v=4eeJztTkWJc

https://www.youtube.com/watch?v=cordMv5H68I

https://www.youtube.com/watch?v=0IJf_XzsAf0

https://www.youtube.com/watch?v=r5OwDKsS7Rc

http://www.afii.org/ojbible/1226.pdf

https://www.youtube.com/watch?v=3XB5i6947I0

]. 26 אויב דער צַדִיק שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] זיך פון זײַנע צדקה, און עשׂה עָוֶל, מוז ער מות פאר זיי; פאַר זײַן עָוֶל וואָס ער האָט עשׂה מוז ער מות [זען פיל' 3:18-19; רומ' 8:13; 6:1-2; מתי 7:23; לוקס 13:3; כיפא ב 2:14; יהודה 1:4]. 27 און אויב דער רשע שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] זיך פון זײַן רשעה וואָס ער האָט עשׂה און עשׂה משפט און צדקה, חיה ער זײַן נפש [זען]

https://www.youtube.com/watch?v=TTp_fEgDEvE

https://www.youtube.com/watch?v=ZaHi0zuNX1U

]. 28 ווײַל ער האָט זיך ראה, און האָט זיך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] פון אַלע זײַנע פְּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דָוִד און פּשָׁעֵנוּ] וואָס ער האָט עשׂה, וועט חיה ער חיה; ער וועט נישט מות. 29 און דאָס בית ישׂראל אמר׃ נישט ריכטיק איז דער דֶרֶךְ אֲדֹנָי. זײַנען דען מײַנע דרכים נישט ריכטיק, בית ישׂראל? פאַרוואָר, אײַערע דרכים זײַנען נישט ריכטיק. 30 דעריבער וועל איך איטלעכן לויט זײַנע דרכים אײַך שפט, בית ישׂראל, אמר אֲדֹנָי ה'. שובו! און שוב אײַך אום פון אַלע אײַערע פְּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דָוִד און פּשָׁעֵנוּ], און זאָל עס אײַך נישט זײַן פאַר אַ מִכְשׁוֹל עָוֹן [זען]

https://www.youtube.com/watch?v=0NNBU0TaOZE

https://www.youtube.com/watch?v=B6ZdKVuOidg
https://www.youtube.com/watch?v=WlG7McdY45k
https://www.youtube.com/watch?v=7qK5tEVNIAk
https://www.youtube.com/watch?v=6nRxuxp0RSI
31 שלך פון אײַך אַלע אײַערע פְּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דָוִד און פּשָׁעֵנוּ] וואָס איר האָט פשע מיט זיי, און עשׂה אײַך אַ לֵב חָדָש, און אַ רוּחַ חֲדָשָׁה [זען יוחנן 3:3

https://www.youtube.com/watch?v=0J24SYOzoN4
]; פארוואס זאָלט איר מות, בית ישׂראל [זען

https://www.youtube.com/watch?v=TTp_fEgDEvE
]? 32 וואָרעם איך חפץ נישט דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון דעם וואָס מות, אמר אֲדֹנָי ה'; דעריבער שוב אײַך אום, און חיה!

יחז19

1 און דו נשׂא אַ קִינָה אויף די נשׂיאים [יְהוֹאָחָז און יְהוֹיָכִין און צִדְקִיָּהוּ] פון
ישׂראל, 2 און זאָלסט אמר: ווי איז אִמְּךָ אַ לייבינטע געווען! צווישן אריות
[אֲרִי] האָט זי רָבַץ, צווישן יונגלייבן האָט זי אירע יונגע דערצויגן. 3 און זי
האָט עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אחד פון אירע גוּר, אַ כְּפִיר איז ער
געוואָרן; און ער האָט זיך אויסגעלערנט צו טרף טֶרֶף, אָדָם האָט ער אכל. 4
האָבן זיך שמע אויף אים גוֹיִם; אין זייער שַׁחַת איז ער תפשׂ געוואָרן; און זיי
האָבן אים מיט חַח קיין אֶרֶץ מצרַיִם געבראַכט. 5 און ווען זי האָט ראה אַז זי
האָט געוואַרט און פאַרלאָרן איז איר תִּקְוָה, האָט זי לקח [זען "לקח" ישעיהו
53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] אחד פון אירע גוּר, פאַר אַ כְּפִיר האָט זי אים
שׂים. 6 און ער איז הלך צווישן אֲרָיוֹת, אַ כְּפִיר איז ער געוואָרן; און ער האָט
זיך אויסגעלערנט צו טרף טֶרֶף, אָדָם האָט ער אכל. 7 און ער האָט ידע זייערע
אלמנות, און חרב זייערע ערים; און אֶרֶץ מיט איר מְלֹא איז ישם געוואָרן פון
דעם קול פון זײַן שְׁאָגָה. 8 האָבן זיך גוֹיִם קומען אויף אים, רונד אַרום פון די
מדינות, און פרשׂ אויף אים זייער רֶשֶׁת; אין זייער שחת איז ער תפשׂ געוואָרן.
9 און זיי האָבן אים נתן אין אַ סוּגַר מיט חַח, און אים געבראַכט צו מלך בָּבֶל;

אים געבראכט אין מְצוּדָה, כּדי זײַן קול זאָל נישט שמע [זען "שמע" ישעיהו
52:15-53:12] װערן מער אױף די הָרים פון ישׂראל [זען מלכים ב 24:8-17]. 10
אִמְךָ איז געװען פאַרגלײַכלעך צו אַ גֶפֶן בײַ מַיִם שתל אין דײַן מנוחה;
פּרוכטיק און צװײַגהאַפּטיק איז עס פון מַיִם רבים געװען. 11 און עס האָט
געהאַט שטאַרקע מטה, פאַר שִׁבְטֵי מֹשְׁלִים; און זײַן קוֹמָה האָט זיך גבה פון
צװישן עֲבֹת, און ער האָט זיך ראה מיט זײַן גֹּבַהּ, מיט די רֹב דָּלִיּוֹת זײַנע. 12
אָבער עס איז נתש געװאָרן מיט חֵמָה, צו הָאָרֶץ איז עס שלך געװאָרן; און
דער מזרח-װינט האָט יבש זײַן פּרי, פרק און יבש געװאָרן זײַנען זײַנע
שטאַרקע מטה, אַן אֵש האָט אים אכל. 13 און אַצונד איז עס אין מדבר שתל,
אין אַן אֶרֶץ ציה און צמא. 14 און אַן אֵש איז יצא פון איר מטה בַּד, איר פּרי
האָט עס אכל, און נישטא אין איר אַ שטאַרקער מטה, אַ שֵׁבֶט [זען בראשית
49:10; במדבר 24:17; תהלים 2:9] צו משל. אַ קִינָה איז דאָס, און עס װעט זײַן
פאַר קִינָה.

יחזק20

1 און עס איז געװען אין 7טן שָׁנָה, אין 5טן חודש, אין 10טן פון חודש, זײַנען
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אנשים
פון די זקנים פון ישׂראל צו דרש בײַ ה', און זײ זײַנען ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] פאַר מיר. 2 און דאָס דבר-ה' איז געװען צו מיר, אַזױ
צו אמר: 3 בֶּן אָדָם, דבר צו די זקנים פון ישׂראל, און זאָלסט אמר צו זײ: אַזױ
האָט אמר אֲדֹנָי ה': דרש בײַ מיר זײַט איר בוא? חַי אָנִי, אױב איך װעל זיך
לאָזן דרש פון אײַך! אמר אֲדֹנָי ה'. 4 װילסטו זײ שפט? װילסטו שפט, בֶּן
אָדָם? לאָז זײ ידע די תּוֹעֲבֹת פון אבותם. 5 און זאָלסט אמר צו זײ: אַזױ האָט
אמר אֲדֹנָי ה': אין דעם יום װאָס איך האָב בחר ישׂראל, און איך האָב נשׂא
מײַן יָד צו דעם זֶרַע בית יעקב, און האָב זיך געלאָזט ידע צו זײ אין אֶרֶץ
מצרַיִם, האָב איך נשׂא מײַן יָד צו זײ, אַזױ צו אמר: איך בין ה' אלוקיכם. 6 אין
יום ההוא האָב איך נשׂא מײַן יָד צו זײ, זײ יצא פון אֶרֶץ מצרַיִם אין אַן אֶרֶץ
װאָס איך האָב תור פאַר זײ, װאָס זוב מיט חָלָב און דבש, װאָס איז דאָס צְבִי
פון כל הארצוֹת. 7 און איך האָב צו זײ אמר: שלך! איטלעכער די שקוּצים פון
זײַנע אױגן, און מיט די גִלּוּלִים פון מצרַיִם זאָלט איר אײַך נישט טמא; איך

בין ה' אלקֵיכֶם. 8 אָבער זיי האָבן מרה אָן מיר, און זיי האָבן נישט אבה שמע
צו מיר; זיי האָבן נישט שלך איטלעכער די שקוּצים פוּן זייערע אויגן, און די
גִלּוּלים פון מצרַיִם האָבן זיי נישט עזב [זען תהלים (16)17-(1)22:2]; און איך
האָב אמר צו שפך מיַין חֵמָה אויף זיי, צו כלה מיַין אַף אויף זיי אין אֶרֶץ
מצרַיִם. 9 אָבער איך האָב עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פוּן
מיַין שֵם וועגן, כּדי שְמִי זאָל נישט חלל ווערן אין די אויגן פון די גוֹיִם, וואָס
זיי זיַינען געווען צווישן זיי, וואָס פאַר זייערע אויגן האָב איך זיך געלאָזט ידע
צו זיי, זיי צו יצא פון אֶרֶץ מצרַיִם. 10 און איך האָב זיי יצא [זען "יצא" ישעיהו
11:1-10; מיכה 5:1] פון אֶרֶץ מצרַיִם, און האָב זיי געבראַכט אין דער מדבר.
11 און איך האָב זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] מיַינע
חוקות, און מיַינע משפּטים זיי געלאָזט ידע, וואָס אַז דער אָדָם וואָס עשׂה זיי,
חיה ער דורך זיי [זען ויקרא 18:5; רומ' 10:5; גלט' 3:12-13; ישעיה 53:6;
תהלים 119:176; ירמיה 50:6;

https://www.youtube.com/watch?v=ZaHi0zuNX1U

https://www.youtube.com/watch?v=7bddGN6ozGA

https://www.youtube.com/watch?v=B6ZdKVuOidg

https://www.youtube.com/watch?v=m96sW3CKIQE

https://www.youtube.com/watch?v=4eeJztTkWJc

https://www.youtube.com/watch?v=vVV6Dli63B4

]. 12 און אויך מיַינע שבּתות האָב איך זיי נתן צו זיַין פאַר אַן אוֹת צווישן מיר
און צווישן זיי, כּדי זיי זאָלן ידע אַז איך ה' מקדש [קדש] זיי. 13 אָבער דאָס
בית ישׂראל האָבן מרה אָן מיר אין דער מדבר: אין מיַינע חוקות זיַינען זיי
נישט הלך, און מיַינע משפּטים האָבן זיי מאס [זען "מאס" תהלים 118:22],
וואָס אַז דער אָדָם עשׂה זיי, חיה ער דורך זיי; און מיַינע שבּתֹת האָבן זיי חלל
מְאֹד; און איך האָב אמר צו שפך מיַין חֵמָה אויף זיי אין דער מדבר, כּדי זיי צו
כלה. 14 אָבער איך האָב עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פוּן
מיַין שֵם וועגן, כּדי שְמִי זאָל נישט חלל ווערן אין די אויגן פון די גוֹיִם וואָס
איך האָב זיי יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] פאַר זייערע אויגן. 15
אָבער איך האָב אויך נשׂא מיַין יָד צו זיי אין דער מדבר, זיי נישט צו ברענגען
אין דעם אֶרֶץ וואָס איך האָב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי

[2:7-9] וואָס זוב מיט חָלָב און דבש, וואָס איז דאָס צְבִי פוּן כל ארצוֹת; 16
ווײַל מײַנע משפטים האָבּן זײ מאס [זען "מאס" תהלים 118:22], און מײַנע
חוקות, אין זײ זײַנען זײ נישט הלך, און מײַנע שבתות האָבּן זײ חלל; נײַערט
נאָך זײערע גִלוּלִים איז הלך זײער לֵב. 17 אָבּער מײַן אויג האָט זײ חוס, זײ
נישט צו שחת, און איך האָבּ נישט עשׂה פוּן זײ אַ כָּלָה אין דער מדבר. 18 און
איך האָבּ אמר צו זײערע בָּנִים אין דער מדבר: אין די חוקים פוּן אבוֹתֵיכם
זאָלט איר נישט הלך [זען דברים 4:3], און זײערע משפטים זאָלט איר נישט
זײַן שומר איבּער, און מיט זײערע גִלוּלִים זאָלט איר אײַך נישט טמא. 19 איך
ה' בין אֱלֹקֵיכֶם; אין מײַנע חוקות הלך! און מײַנע משפטים זײַן שומר איבּער!
און עשׂה זײ. 20 און מײַנע שבּתות האַלט קֹדש, און זײ זאָלן זײַן פאַר אַן אוֹת
צווישן מיר און צווישן אײַך, כּדי איר זאָלט ידע אַז איך ה' בין אֱלֹקֵיכֶם. 21
אָבּער די בָּנִים האָבּן מרה אָן מיר: אין מײַנע חוקות זײַנען זײ נישט הלך, און
מײַנע משפטים האָבּן זײ נישט שומר איבּער זײ צו עשׂה, וואָס אַז הָאָדָם
עשׂה זײ, חיה ער דורך זײ [זען ויקרא 18:5; רומ' 10:5; גלט' 3:12-13; ישעיה
53:6; תהלים 119:176; ירמיה 50:6]; מײַנע שבתות האָבּן זײ חלל; און איך
האָבּ אמר צו שפך מײַן חֵמָה אויף זײ, צו כלה מײַן אַף אויף זײ אין דער מדבר.
22 אָבּער איך האָבּ שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] מײַן יָד, און איך
האָבּ עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] פוּן מײַן שֵׁם וועגן, כּדי
שְׁמִי זאָל נישט חלל ווערן אין די אויגן פוּן די גוֹיִם וואָס פאַר זײערע אויגן
האָבּ איך זײ יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1]. 23 הגם איך האָבּ
נשׂא מײַן יָד צו זײ אין דער מדבר, זײ צו פוץ צווישן די גוֹיִם, און זײ צו זרה
אין די ארצוֹת; 24 ווײַל מײַנע משפטים האָבּן זײ נישט עשׂה און מײַנע חוקות
האָבּן זײ מאס [זען "מאס" תהלים 118:22], און מײַנע שבּתות האָבּן זײ חלל,
און נאָך די גִלוּלִים פוּן אבותם זײַנען געווען זײערע אויגן. 25 און איך אויך
האָבּ זײ נתן חוקים נישט גוטע, און משפּטים וואָס זײ זאָלן נישט קענען לעבּן
דורך זײ [זען יחזקאל 20:18]; 26 און איך האָבּ זײ געלאָזט זיך טמא מיט
זײערע מַתָּנָה, מיט העביר [עבר] כָּל פֶּטֶר רחם; כּדי איך זאָל זײ שמם, כּדי זײ
זאָלן ידע אַז איך בין ה'. 27 דעריבּער דבר צו דעם בית ישׂראל, דו בֶּן אָדָם,
און זאָלסט אמר צו זײ: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': דערמיט אויך האָבּן
אבוֹתֵיכם מיך גדף, וואָס זײ האָבּן מעל אַ מעל אָן מיר. 28 וואָרעם ווען איך
האָבּ זײ געבּראכט אין הָאָרֶץ, וואָס איך האָבּ נשׂא מײַן יָד צו זײ, זײ עס צו נתן

[זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7], איז ווו נאָר זיי האָבן ראה כל גִבְעָה רָמָה, און ווּ נאָר אַן עֵץ עבות, האָבן זיי דאָרטן זבח זייערע זבחים, און זיי האָבן דאָרטן נתן די כעס פון זייער קרבן, און דאָרטן שׂים זייער רֵיחַ ניחוֹחַ, און דאָרטן נסך זייערע נֶסֶךְ. 29 און איך האָבּ צו זיי אמר: וואָס בָּמָה איז עס איר גיין דאָרטן? דעריבער קרא מען איר שֵם בָּמָה ביז אויף היום הזה. 30 דעריבער אמר! צו דעם בית ישׂראל: אַזוי האָט אמר הָאדון ה': וואָס? איר טמא אײַך אויף דעם דֶרֶך אבותֵיכם, און נאָך זייערע שקוּצים זײַט איר זנה? 31 און אַז איר נשׂא אײַערע מתנות מַתָּנָה, אַז איר מאַכט עבר אײַערע בָּנִים דורכן אֵש, טמא איר אײַך מיט אַלע אײַערע גִלוּלִים ביז אויף היום הזה, און איך זאָל זיך לאָזן דרש פוּן אײַך, בית ישׂראל? חַי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה', איך וועל זיך נישט לאָזן דרש פוּן אײַך! 32 און וואָס אײַך עלה אויפן אײַער רוּחַ וועט נישט זײַן; וואָס איר אמר: מיר וועלן זײַן אַזוי ווי די גוֹיִם, אַזוי ווי די משפּחות פוּן די ארצות, צו עבד האָלץ און שטיין. 33 חַי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה', מיט אַ יָד חֲזָקָה, און מיט אַן זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ ה'] נטה, און מיט חֵמָה שפך, וועל איך מלך אויף אײַך! 34 און איך וועל אײַך יצא פוּן די עַמִּים, און וועל אײַך קבץ פוּן די ארצות, וואָס איר זײַט פוּץ אין זיי, מיט אַ יָד חֲזָקָה, און מיט אַ זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ ה'] נטה, און מיט חֵמָה שפך. 35 און איך וועל אײַך ברענגען צום מדבר פוּן די עַמִּים, און וועל זיך שפט מיט אײַך דאָרטן, פּנים-אֶל-פּנים. 36 אַזוי ווי איך האָבּ זיך שפט מיט אבותֵיכם אין מדבר פוּן אֶרֶץ מצרַיִם, אַזוי וועל איך זיך שפט מיט אײַך, אמר אֲדֹנָי ה'. 37 און איך וועל אײַך מאַכן עבר אונטער דער שֵבֶט [זען בראשית 49:10; במדבר 24:17], און וועל אײַך ברענגען אין דער מָסֹרֶת הברית. 38 און איך וועל ברר פוּן אײַך די מֹרְדִים [מרד], און די פּוֹשְעִים אָן מיר; פוּן דעם אֶרֶץ פוּן זייער מְגוּרִים וועל איך זיי יצא, אָבער אויף אֲדָמָה פוּן ישׂראל וועלן זיי נישט בוא ; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 39 און איר בית ישׂראל, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הלך! עבד! איטלעכער זײַנע גִלוּלִים, אַזוי ווי איר ווילט נישט שמע צו מיר; אָבער מײַן שֵם קוֹדֶש זאָלט איר מער נישט חלל מיט אײַערע מתנות, און מיט אײַערע גִלוּלִים. 40 וואָרעם אויף מײַן הַר קודש, אויף דעם הַר מְרוֹם ישׂראל, אמר אֲדֹנָי ה', דאָרטן וועט כל בית ישׂראל מיר עבד אַלע אין הָאָרֶץ; דאָרטן וועל איך זיי רצה, און דאָרטן וועל איך דרש אײַערע תּרוּמות, און רֵאשִית פוּן אײַערע מַשְׂאֵת, מיט אַלע אײַערע קדשים. 41 ווי אַ רֵיח נִיחֹחַ וועל איך אײַך

רצה, ווען איך אײַך יצא פֿוּן די עַמִּים, און וועל אײַך קבץ פֿוּן די ארצות וואָס
איר זײַט פוץ אין זיי; און איך וועל הקדש זיך [קדש, זען הדרך המשיחיסטים
10:10] ווערן צווישן אײַך אין די אויגן פֿוּן די גּוֹים. 42 און איר וועט ידע אַז
איך בין ה', ווען איך ברענג אײַך אויף אֲדָמָה פֿוּן ישׂראל, אין דעם אֶרֶץ, וואָס
איך האָבּ נשׂא מײַן יָד, עס צו נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] צו אבוֹתֵיכם. 43 און איר וועט דאָרטן זכר אײַערע דרכים, און אַלע
אײַערע עֲלִילָה, וואָס איר האָט זיך טמא מיט זיי, און איר וועט זיך נקוט
[קוט] פאַר זיך אַליין פֿוּן וועגן אַלע אײַערע רעות וואָס איר האָט עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. 44 און איר וועט ידע אַז איך בין ה', ווען
איך עשׂה מיט אײַך פֿוּן מײַן שֵׁם וועגן, נישט לויט אײַערע דרכים הרעים, און
לויט אײַערע עלילות הנשחתות, איר בּית ישׂראל, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז21

1 און דאָס דבר-ה' איז געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים
אקעגן תימן, און הטף [זען עמוס 7:16; מיכה 2:6,11] צום דָּרוֹם, און זאָג
נביאות אויף דעם וואַלד פֿוּן שָׂדֶה נֶגֶב; 3 און זאָלסט אמר צום וואַלד פֿוּן נֶגֶב:
שמע דאָס דבר-ה': אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך יצת אין דיר אֵשׁ, און
עס וועט אכל אין דיר כל עֵץ לַח און כל עֵץ יבש; די פלאַמפײַער וועט נישט
כבה ווערן, און אַלע פּנימער פֿוּן נֶגֶב בּיז צפון וועלן צרב ווערן דערפון. 4 און
כּל בָּשָׂר וועלן ראה, אַז איך ה' האָבּ זיי בער; זי וועט נישט כבה ווערן [זען
"כבה" ישעיה 66:24]. 5 האָבּ איך אמר: וויי, אֲדֹנָי ה', זיי אמר אויף מיר: איז ער
נישט אַ משלים-זאָגער? 6 איז דאָס דבר-ה' געוועזן צו מיר, אַזוי צו אמר: 7 בֶּן
אָדָם, שׂים דײַן פּנים צו ירושלים, און הטף צו די מקדשים, און זאָג נביאות
אויף אֲדָמָה פֿוּן ישׂראל. 8 און זאָלסט אמר צו אֲדָמָה פֿוּן ישׂראל: אַזוי האָט ה'
אמר: הִנֵּה, איך געשטיין אקעגן דיר, און איך וועל יצא מײַן חרב פֿוּן איר תַּעַר,
און וועל כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פֿוּן דיר דעם צדיק מיטן
רָשע. 9 ווײַל איך וויל כרת פֿוּן דיר דעם צדיק מיטן רָשע, דעריבער וועט יצא
מײַן חֶרֶב פֿוּן איר תַּעַר אויף כל בָּשָׂר פֿוּן נֶגֶב בּיז צפוֹן. 10 און כל בָּשָׂר וועלן
ידע אַז איך ה' האָבּ יצא [זען "יצא" ישעיהו 11:1-10; מיכה 5:1] מײַן חרב פֿוּן
איר תַּעַר; זי וועט זיך מער נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7]. 11

און דו בֶּן אָדָם, אנח; מיט ברעכעניש פון מָתְנַיִם און מיט ביטערקייט זאָלסטו
אנח פאַר זייערע אויגן. 12 און עס וועט זײַן, אַז זיי וועלן אמר צו דיר; אויף
וואָס אנח? זאָלסטו אמר: אויף דער שמועָה [זען "שמועָה" ישעיהו 53:1] וואָס
בוא: און כל לֵב וועט מסס, און כל ידים [זען "יד" תהלים 22:17;

https://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU

] וועלן רפה ווערן, און כל רוּחַ וועט כהה ווערן, און כל ברכים וועלן הלך מיט
מַיִם. הִנֵּה, עס בוא, און עס געשעט, אמר אֲדֹנָי ה'. 13 און דאָס דבר-ה' איז
געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 14 בֶּן אָדָם, זאָג נביאות, און זאָלסט אמר: אַזוי
האָט ה' אמר: אמר! חרב, חרב איז חדד, און איז אויך מרט; כּדי צו טבח אַ
טבח [זען "טבח" ישעיה 53:7] איז זי חדד, 15 כּדי צו היה צו איר בָּרָק איז זי
מרט: אָבער איז עס אַ צייט פאַר פריילעכקייט? דער שֵׁבֶט [זען בראשית
49:10] פון בני! וואָס מאס כל עֵץ. 16 און מע האָט זי נתן [זען "נתן" ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] צו מרט, אויף צו תפשׂ אין כַּף; זי איז חדד, די חרב,
און זי איז מרט, זי צו נתן אין יָד פון דעם הורֵג. 17 זעק און ילל, דו בֶּן אָדָם,
וואָרעם זי איז אנטקעגן עַמִּי, זי איז אנטקעגן כל נשׂיאים פון ישׂראל; מגר
צום חרב זײַנען זיי מיט עַמִּי; דעריבער ספק! אויפן יָרֵךְ. 18 וואָרעם עס וועט
בֹּחַן ווערן; און וואָס אויב די שֵׁבֶט מֹאֶסֶת [פון משיח] וועט נישט זײַן, אמר
אֲדֹנָי ה'. 19 און דו, בֶּן אָדָם, זאָג נביאות, און נכה כַּף צו כַּף, און זאָל די חרב
כפל ווערן דרײַפאַכיק; דאָס איז די חרב פאַר די וואָס חֲלָלִים ווערן, די חרב
פאַר דעם חָלָל הגדוֹל, וואָס חדר זיי אַרום. 20 כּדי דאָס לֵב זאָל מוג, און צו
מערן די מכשולים, האָב איך אויף אַלע זייערע שְׁעָרִים נתן דעם אִבְחָה פון
חרב; וויי, זי איז עשׂה ווי בָּרָק, מְעֻטָּה פאר טֶבַח [זען "טֶבַח" זען ישעיה 53:7].
21 התאחד זיך יָמִין, שׂים זיך שׂמֹאול, וווּהין דײַן שאַרף איז מֻעָדוֹת [יעד]! 22
און איך אויך וועל נכה מײַן כף אויף כף, און וועל נוח מײַן חֵמָה; איך ה' האָב
דבר. 23 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 24 און דו בֶּן אָדָם,
שׂים דיר 2 דרכים, פאַר דעם חרב פון מלך בָּבֶל צו בוא ; פון 1 אֶרֶץ זאָלן זיי
ביידע יצא. און אַ יָד בָּרֵא בײַם ראֹש דֶּרֶךְ צו דער עִיר ברא איר אויף. 25 שׂים
אַ דֶּרֶךְ פאַר דער חרב צו בוא: אויף רַבָּה פון בני-עמון, און אויף יהודה אין
ירושלים בְּצוּרה [בצר]. 26 וואָרעם מלך בָּבֶל עמד [זען "עמד" ישעיהו
11:1-10] זיך בײַ דער אם הדרך, בײַם ראֹש פון 2 דרכים, צו קסם קסם; ער
קלל מיט חצים [חץ], ער שאל בײַ דעם תּרפים, ער ראה אין כָּבֵד. 27 אין זײַן

ימין [זען ימין האדון משיח תהלים 110:1] איז דער קסם אויף ירושלים, צו שׂים כַּר, צו פתח דאָס פֶּה פאר רֶצַח, צו רום קול אין תְּרוּעָה, צו שׂים כַּר אויף די שְׁעָרִים, צו שפך סֹלְלָה, צו בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] דָּיֵק. 28 און בײַ זיי װעט עס זײַן װי קסם שָׁוְא אין זייערע אויגן; שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת ביסט זייערער! אָבער ער זכר עָון, אַז זיי זאָלן תפשׂ װערן. 29 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: װײַל איר האָט געמאַכט זכר אײַערע עָוֹן, װען אײַערע פְּשָׁעִים [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דוִד און פּשָׁעֵנוּ] זײַנען גלה געװאָרן, אַזוי אַז אײַערע חַטָּאת צו ראה אין אַלע אײַערע עלילה, װײַל איר זײַט זכר געװאָרן, װעט איר מיט דער כַּף תפשׂ װערן. 30 און דו רָשע חלל, דו נשׂיא פון ישׂראל װאָס זײַן יוֹם איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין דער צײַט פון דער עָון קֵץ, 31 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': סור די מצנפת! און רום די עֲטֶרֶת! דאָס איז נישט דאָס! דאָס שפלה גבה, און דעם גָּבֹהַּ שפלי! 32 עַוָּה, עַוָּה, עַוָּה װעל איך עס שׂים; יאָ, דאָס װעט מער נישט זײַן, עד בֹּא אֲשֶׁר לוֹ הַמִּשְׁפָּט [זען בראשית 49:10; תהלים 72; ישעיה 9:5; 42:1; ירמיה 23:5; 33:17] און איך װעל עס אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]. 33 און דו בֶּן אָדָם, זאָג נביאות און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' אויף בני-עמון, און אויף זייער חֶרְפָּה; און זאָלסט אמר: חרב, דו חרב פְּתוּחָה [פּתח], צו טֶבַח [זען "טבח" ישעיה 53:7] מרט, צום הכיל [כול], למען בָרָק! 34 טראָץ מע חזה װעגן דיר שָׁוְא, טראָץ מע קסם װעגן דיר כָּזָב עס װעט זײַן נתן אויף די העלדזער פון חללי רשעים, װאָס זייער יוֹם איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] אין דער צײַט פון דער עָון קֵץ! 35 שוב! זי אום אין איר תַּער! אין דעם מקום װוּ דו ביסט ברא געװאָרן, אין דעם אֶרֶץ פון דײַן מְכוּרָה, װעל איך דיך שפט. 36 און איך װעל שפך אויף דיר מײַן זעם; מיט דעם אֵש פון מײַן עֶבְרָה װעל איך פוח אויף דיר, און איך װעל דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אין דער יַד פון אנשים בֹּעֲרִים חרשים אויף מַשְׁחִית. 37 צום אֵש פאַר אכלה װעסטו זײַן; דײַן דָּם װעט זײַן אין מיטן אֶרֶץ; װעסט מער נישט זכר װערן; װאָרעם איך ה' האָב דבר.

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 און דו, בֶּן אָדָם,
ווילסטו שפּט [זען "שפּט" ישעיה 2:4], ווילסטו שפּט די עִיר הַדָּמִים? לאָז זי
ידע אַלע אירע תּוֹעֲבֹת. 3 און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': דו עִיר
וואָס שפּך דָּם אין איר מיט; איר צײַט זאָל בוא; זי עשׂה בײַ זיך גִּלּוּלִים, טמא
צו ווערן. 4 מיט דײַן דָּם וואָס דו האָסט שפּך, האָסטו זיך אשם [זען ישעיה
53:10] געוואָרן, און מיט די גִּלּוּלִים וואָס דו האָסט עשׂה, ביסטו טמא
געוואָרן, און האָסט קרב דײַנע טעג, און ביסט בוא [זען "בוא," בראשית
49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו דײַנע שנות; דעריבער האָבּ
איך דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] צו חֶרְפָּה בײַ די
גּוֹיִם, און צו קַלָּסָה בײַ כּל הארצות. 5 קרֹבות און רחֹקות פוּן דיר ווערלן
התקלס [קלס] פוּן דיר, דו מיטן טְמֵאַה פון שֵׁם, דו רבּה פון מְהוּמָה. 6 הִנֵּה,
די נשׂיאים פוּן ישׂראל, איטלעכער לויט זײַן זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ
ה'], זײַנען אין דיר געווען כּדי דָּם צו שפּך. 7 אָב און אֵם האָט מען קלל אין
דיר, קעגן גֵּר האָט מען זיך עשׂה מיט עֹשֶׁק אין דײַן מיט, יתום און אלמנה
האָט מען ינה אין דיר. 8 מײַנע קדשים האָסטו בּוז [זען "בזה" ישעיהו 53:3],
און מײַנע שַׁבְּתֹת האָסטו חלל. 9 אַנְשֵׁי רָכִיל זײַנען געווען אין דיר כּדי דָּם צו
שפּך; און אויף די הָרִים האָט מען אכל בײַ דיר: זִמָּה האָט מען עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אין דײַן מיט. 10 דעם עֶרְוָה פון אָב האָט
מען גלה אין דיר, אַ טְמֵאָה אין נִדָּה האָט מען ענה אין דיר. 11 און איש מיט
זײַן אֵשֶׁת רֵעַ האָט תּוֹעֵבָה עשׂה, און איש האָט זײַן כַּלָּה טמא, מיט זמה, און
איש האָט זײַן אֲחוֹת, בַּת אָבִיו, ענה אין דיר. 12 שוחד האָט מען לקח [זען
"לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] אין דיר כּדי דָּם צו שפּך, נֶשֶׁךְ און
תַּרְבִּית האָסטו לקח, און בצע דײַנע רֵעַ דורך עֹשֶׁק, און אָן מיר האָסטו שכח,
אמר אֲדֹנָי ה'. 13 דעריבער הִנֵּה איך האָבּ נכה מײַן כף וועגן דײַן בֶּצַע וואָס דו
האָסט עשׂה, און אויף דײַן בלוטיקייט וואָס איז אין דײַן תוך. 14 וועט דײַן
לֵב עמד, צי וועלן דײַנע ידים [זען "יד" תהלים 22:17;
http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU] חזק זײַן,
אין די ימים וואָס איך רעכן זיך מיט דיר? איך ה' האָבּ דבר, און וועל עשׂה .
15 און איך וועל דיך פוץ צווישן די גּוֹיִם, און וועל דיך זרה אין די ארצות, און
איך וועל תמם דײַן טֻמְאָה פון דיר. 16 און וועסט חלל ווערן דורך זיך אַליין
פאַר די אויגן פוּן די גּוֹיִם, און וועסט ידע אַז איך בין ה'. 17 און דאָס דבר-ה'

איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר׃ 18 בֶּן אָדָם, דאָס בית ישׂראל זייַנען מיר
געוואָרן צו סוג, זיי אַלע זייַנען נְחֹשֶׁת און בְּדִיל און ברזל און עֹפֶרֶת אין דעם
כּוּר; סוג פוּן כֶּסֶף זייַנען זיי. 19 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר׃ ווייַל איר
זייַט אַלע צו סוג געוואָרן, דעריבער הִנֵּה, איך קבץ אייַך אַיין אין ירושלים. 20
אַזוי ווי מע קבץ אַיין כֶּסֶף און נְחֹשֶׁת און ברזל און עוֹפֶרֶת און בְּדִיל אין אַ
כּוּר, צו נפח דערויף אֵש, כּדי צו נתך, אַזוי וועל איך אייַך קבץ אין מייַן אף און
אין מייַן חֵמָה, און וועל אייַך נוח און נתך. 21 יאָ, איך וועל אייַך כנס, און וועל
נפח אויף אייַך מיט דעם אֵש פוּן מייַן עֶבְרָה, און איר וועט נתך ווערן דרינען.
22 אַזוי ווי כֶּסֶף ווערט צעשמאלצן אין אַ כּוּר, אַזוי וועט איר נתך ווערן
דרינען; און איר וועט ידע אַז איך ה' האָבּ שפך מייַן חֵמָה אויף אייַך. 23 און
דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר׃ 24 בֶּן אָדָם, אמר! צו איר׃ ביסט
אַן אֶרֶץ וואָס איז נישט טהר, נישט גשם געוואָרן אין יום זַעַם. 25 דער קֶשֶׁר
פוּן אירע נביאים אין איר מיט איז ווי אַן אֲרִי שׁוֹאֵג [שאג] וואָס טרף טרף
נפש האָבּן זיי אכל, חֹסֶן און יְקָר לקח זיי צו, אירע אלמנות האָבּן זיי רבה אין
איר. 26 אירע כֹּהנים האָבּן חמס קעגן מייַן תּורה [זען "תּורה" ירמיה
31:31-34], און חלל מייַנע קדשים; צווישן קֹדֶשׁ און חֹל האָבּן זיי נישט בדל,
און צווישן טמא און טָהוֹר האָבּן זיי נישט הוֹדיע און פוּן מייַנע שבּתוֹת האָבּן
זיי עלם זייערע אויגן, און איך בין חלל געוואָרן צווישן זיי. 27 אירע שׂרים
צווישן איר זייַנען ווי זְאֵב וואָס טרף טרף; צו שפך דָּם, צו אבד נפשות כּדי צו
בצע בצע. 28 און אירע נביאים האָבּן זיי טוח תָּפֵל; זיי חזה שָׁוְא און קסם זיי
כָּזָב. זיי אמר׃ אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה', ווען ה' האָט נישט דבר. 29 עַם הָאָרֶץ
האָט עשק עשק, און געגזלט גזלה, און דעם עָנִי און דעם אביון האָבּן זיי ינה,
און דעם גֵּר האָבּן זיי עשק מיט לא מִשְׁפָּט. 30 און איך האָבּ בקש צווישן זיי
אַן איש וואָס זאָל גָּדַר אַ גָּדֵר, און זיך עמד [זען "עמד" ישעיהו 11:1-10] פאַר
מיר אין דעם פֶּרֶץ בְּעַד הָאָרֶץ, אַז איך זאָל עס נישט שחת; אָבּער איך האָבּ
נישט מצא. 31 דעריבער האָבּ איך שפך אויף זיי מייַן זַעַם; מיט דעם אֵש פוּן
מייַן עֶבְרָה האָבּ איך זיי כלה׃ זייער דֶּרֶךְ האָבּ איך נתן אויף זייער קאָפּ, אמר
אֲדֹנָי ה'.

יחז23

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, עס זײַנען
געווען 2 נָשִׁים, בנות פון 1 אֵם. 3 און זיי האָבן מזנה געווען אין מצרַיִם; אין
זייער נְעוּרִים האָבן זיי מזנה געווען; דאָרטן זײַנען זייערע שָׁדַיִם מעך געוואָרן,
און דאָרטן האָט מען עשׂה זייערע דַּדֵּי [דַּד] בְּתוּלִים. 4 און זייערע שמות
זײַנען געווען: די גדולָה – אָהֳלָה, און איר אֲחות – אָהֳלִיבָה. און זיי זײַנען
געוואָרן מײַנע, און האָבן ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14] בָּנִים און בנות. און
זייערע שמות: שוֹמְרוֹן איז אָהֳלָה, און ירושלים איז אָהֳלִיבָה. 5 און אָהֳלָה
האָט מזנה געווען הינטער מיר, און האָט עגב צו אירע מאהבים, צו די
אַשּׁוּרים, קריגסלײַט, 6 לבש אין תְּכֵלֶת, פּחות [פֶּחָה] און סגנים [סָגָן],
בחוּרים פון חֶמֶד אַלע, פָּרָשִׁים וואָס רכב אויף סוּסים [סוּס]. 7 און זי האָט
נתן איר זנות אויף זיי, מבחר בני אשור אַלע; און אַלע צו וועמען זי האָט עגב,
האָט זי זיך טמא מיט אַלע זייערע גִלּוּלִים. 8 און איר זנות פון מצרַיִם האָט זי
נישט עזב [זען תהלים 22:2(1)-17(16)], וואָרעם זיי זײַנען מיט איר שכב אין
איר נְעוּרִים, און זיי האָבן עשׂה אירע דַּדֵּי בתולים, און שפך זייער זנות אויף
איר. 9 דעריבער האָב איך זי נתן אין דער יָד פון אירע מאהבים, אין דער יָד
פון די בני אשור, וואָס זי האָט צו זיי עגב. 10 זיי האָבן גלה איר עֶרְוָה; אירע
בָּנִים און אירע בנות האָבן זיי לקח, און זיי האָבן מיטן חֶרֶב הרג איר; און זי
איז געוואָרן אַ שֵׁם בײַ נָשִׁים. אַזוי האָט מען עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] שפטים אויף איר [זען מלכים ב 15-17]. 11 און איר אֲחות
אָהֳלִיבָה האָט דאָס ראה, אָבער זי איז געווען שחת אין איר עֲגָבָה פון יענער,
און אין איר זנות מער פון דער זנות פון איר אֲחות. 12 צו די בני אשור האָט זי
עגב, פַּחות און סְגָנִים, קריגסלײַט לבש מִכְלוֹל, פרשים וואָס רכב אויף
סוּסים, בחוּרים חֶמֶד אַלע. 13 און איך האָב ראה אַז זי איז טמא געוואָרן –
דֶּרֶךְ אֶחָד בײַ זיי ביידן. 14 און זי האָט יסף איר זנות, וואָרעם זי האָט ראה
אנשים מְחֻקֶּה [חקה] אויף דער קִיר, צלמים פון כַּשׂדים חקק מיט שָׁשֵׁר, 15
חֲגוֹר מיט גאַרטלען אויף זייערע מָתְנַיִם, מיט סרח טורבאַנען אויף זייערע
קעפּ, מיטן מראה פון עלצטע אַלע – די דְּמוּת פון די בני בָּבֶל, וואָס כַּשׂדים
איז זייער אֶרֶץ מוֹלֶדֶת. 16 און זי האָט צו זיי עגב, ווי אירע אויגן האָבן זיי
דערזען, און זי האָט שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] מלאכים צו זיי קיין כַּשׂדים.
17 און די בני בָּבֶל זײַנען צו איר בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו
23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צום משכּב דּוֹדִים, און זיי האָבן זי טמא מיט

זייער זנות; און זי איז טמא געוואָרן פון זיי, ביז איר נפש האָט זיך יקע פון זיי.
18 און אַז זי האָט גלה איר זנות און גלה איר עֶרְוָה, האָט מײַן נפש [זען "נפש"
פון משיח ישעיהו 53:10] זיך יקע פון איר, אַזוי ווי מײַן נפש האָט זיך יקע פון
איר אֲחוֹת. 19 און זי האָט נאָך רבה איר זנות, זיך צו זכר אָן די טעג פון איר
נְעוּרִים, ווען זי האָט מזנה געווען אין אֶרֶץ מצרַיִם. 20 און זי האָט עגב צו
זייערע פלגשים [זען שיר השרים 6:8], וואָס בשׂר פון חמֹרים [זען זכריה 9:9]
איז זייער בשׂר, און זרמה פון סוסים איז זייער זרמה. 21 און דו האָסט
געבענקט נאָך דער זִמָּה פון דײַן נְעוּרים, ווען מע האָט עשׂה אין מצרַיִם דײַנע
דַּד פון וועגן דײַן שָׁדַיִם פון נעורים [זען מלכים ב 20:12-13; 24:1, 8-12]. 22
דעריבער, אָהֳלִיבָה, האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: הִנֵּה, איך עור אויף דיר דײַנע
מאהבים, די וואָס דײַן נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10] האָט זיך יקע
פון זיי, און איך וועל זיי ברענגען אויף דיר פון רונד אַרום: 23 די בני בבל, און
כל כַּשׂדים, פקוד און שוֹעַ און קוֹעַ, כל בני אשור מיט זיי, בחורים חֶמֶד, פַּחוֹת
און סגנים אַלע, עלצטע און קרוּאִים, רכב אויף סוסים אַלע. 24 און זיי וועלן
בוא אויף דיר אין הֹצֶן, מיט מרכבות און רעדער, און מיט אַ קהל עַמִּים; מיט
צִנָּה און מָגֵן און קוֹבַע וועלן זיי זיך שׂים קעגן דיר רונד אַרום; און איך וועל
נתן פאַר זיי דעם משפט, און זיי וועלן דיך שפט מיט זייערע משפטים. 25 און
איך וועל נתן דיר מײַן קִנְאָה, און זיי וועלן זיך עשׂה קעגן דיר מיט חֵמָה; דײַן
אף און דײַנע אוזנַיִם וועלן זיי סור, און דײַן אחרית וועט דורכן חרב נפל;
דײַנע בָּנִים און דײַנע בנות וועלן זיי לקח, און דײַן אחרית וועט אכל ווערן אין
אֵש. 26 און זיי וועלן דיר פשט דײַנע בגדים, און לקח דײַנע כלי תפארת. 27
און איך וועל שבת פון דיר דײַן זִמָּה, און דײַן זנות פון אֶרֶץ מצרַיִם אָן, און
וועסט נישט נשׂא דײַנע אויגן צו זיי, און מצרַיִם וועסטו מער נישט זכר. 28
וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] דיר אין דער יָד פון די וואָס דו האָסט שׂנא, אין דער יָד פון די
וואָס דײַן נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10] האָט זיך יקע פון זיי. 29
און זיי וועלן זיך עשׂה קעגן דיר מיט שׂנאה, און וועלן לקח אַלע דײַן יגיע, און
וועלן דיך עזב אין עֵירֹם און עֶרְיָה; און גלה ווערן וועט דײַן עֶרְוַה פון דײַן
זנונים, און דײַן זִמָּה, און דײַן זנות. 30 דאָס וועט מען עשׂה צו דיר, פאַר דײַן
זנה נאָך די גוֹיִם, און ווײַל דו האָסט זיך טמא מיט זייערע גִלּוּלִים. 31 אין
דעם דֶּרֶךְ פון דײַן אֲחוֹת ביסטו הלך; דעריבער וועל איך נתן [זען "נתן"

ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] איר כּוס אין דײַן יָד. 32 אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה׳: דעם כּוס פֿון דײַן אחות וועסטו שתה, דעם עמק און דעם רחב;
וועסט ווערן צו צחק און צו לעג; ער איז מִרְבָּה ביזן הכול. 33 וועסט מיט
שיכּרות און יָגוֹן זיך מלא, מיט דעם כּוס פֿון שַׁמָּה און שממה, מיט דעם כּוס
פֿון דײַן אֲחוֹת שׁוֹמרוֹן. 34 און וועסט אים שתה און מצה, און וועסט זײַנע
חֶרֶשׂ גרם, און דײַנע שַׁד וועסטו נתק; וואָרעם איך האָבּ דבר, אמר אֲדֹנָי ה׳.
35 דעריבער, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: ווײַל דו האָסט שכח אָן מיר, און מיך
שלך הינטער דײַן גַו, דעריבער נשׂא דו אויך דײַן זִמָּה און דײַן זנות. 36 און ה׳
האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, ווילסטו שפט אָהֳלָה און אָהֳלִיבָה? טאָ נגד זיי
זייערע תּוֹעֵבֹת. 37 אַז זיי האָבּן נאָף געווען, און דָּם איז אויף זייערע ידים [זען
"יד" תהלים 22:17;

http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU], און מיט
זייערע גִלוּלים האָבּן זיי נאָף געווען, און אַפילו זייערע בָּנִים וואָס זיי האָבּן
מיר ילד [זען "ילד" ישעיהו 7:14], האָבּן זיי העביר צו זיי פֿאַר אכלה. 38 נאָך
דאָס האָבּן זיי עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 6-23:5; ישעיהו 53:9] צו מיר: זיי
האָבּן טמא מײַן מִקְדָּשׁ אין דעם יוֹם ההוא, און מײַנע שַׁבּתוֹת האָבּן זיי חלל.
39 און אַז זיי האָבּן שחט זייערע בָּנִים צו זייערע גִלוּלים, זײַנען זיי בוא [זען
"בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 6-23:5; חגי 9-2:7; זכריה 9:9] אין מײַן מִקְדָּשׁ
אין דעם יוֹם ההוא עס צו חלל; יאָ, הִנֵּה אַזוי האָבּן זיי עשׂה אין מײַן בית. 40
און זיי האָבּן אויך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] נאָך אנשים וואָס זײַנען בוא
פֿון דער מרחק, וואָס ווי אַ מַלְאָךְ איז צו זיי שלח געוואָרן, אַזוי זײַנען זיי בוא;
די פֿאַר וועמען דו האָסט זיך רחץ, כּחל דײַנע אויגן, און זיך עדה מיט צירונג.
41 און ביסט ישב [זען "ישב" הושע 5-3:4; זכריה 13-6:11] אויף אַ מִטָּה
כְּבוּדָּה, מיט אַן ערך שֻׁלְחָן דערבײַ, און מײַן קטרת און מײַן שֶׁמֶן האָסטו שׂים
דערויף. 42 און דער קוֹל פֿון אַ הָמוֹן שָׁלֵו איז געווען בײַ איר; און בײַ די
אנשים פֿון רֹב אָדָם זײַנען נאָך געבּראַכט געוואָרן די סוֹבְאִים פֿון דער מדבר,
און זיי האָבּן נתן צָמִיד אויף זייערע יד [זען "יד" תהלים 22:17;

http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU], און אַן
עֲטֶרֶת תפארת אויף זייערע קעפּ. 43 האָבּ איך אמר אויף דער בָּלֶה אין
נאוּפים: זנה מען נאָך איצט אויך זנות מיט איר, און זי מיט זיי. 44 וואָרעם מע
איז בוא צו איר אַזוי ווי מע בוא צו אַן אִשָּׁה אַ זונה; אַזוי איז מען בוא צו

אָהֳלָה און אָהֳלִיבָה די אשׁת הזִמָּה. 45 אָבער אנשים צַדִּיקִם, זיי וועלן זיי
שפּט מיט דעם משפּט פון נֹאֲפוֹת און דעם משפּט פון שפך דָּם; וואָרעם
נֹאֲפוֹת זײַנען זיי, און דָּם איז אויף זייערע יד [זען "יד" תהלים 22:17;

46 .[http://www.youtube.com/watch?v=6Xnhzw_A9fU
וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': מע וועט אַרויפברענגען אויף זיי אַ קָהָל, און
זיי נתן צו זַעֲוָה און צו בַּז. 47 און רגם מיט שטיינער וועט זיי דאָס קָהָל, און
זיי ברא מיט זייערע חֲרָבוֹת; זייערע בָּנִים און זייערע בנות וועלן זיי הרגען, און
זייערע בתּים וועלן זיי אין אֵש שׂרף, 48 און איך וועל שבת זִמָּה פון הָאָרֶץ. און
כל נשִׁים וועלן נִוַּסְּרוּ, און וועלן נישט עשׂה אַזוי ווי אײַער זִמָּה. 49 און מע
וועט נתן אײַער זִמָּה אויף אײַך, און די חַטָּאת פון אײַערע גִּלּוּלִים וועט איר
נשׂא [זען "נשׂא" ישעיה 53:12], און איר וועט ידע אַז איך בין אֲדֹנָי ה'.

יחזק24

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר אין 9טן שָׁנָה, אין 10טן חודש, אין
10טן יום חודש [עשרה בטבת], אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, כתב דיר דעם שֵׁם
פון דעם יום, עֶצֶם דעם היום הזה; מלך בבל האָט זיך סמך אויף ירושלים אין
עֶצֶם היום הזה. 3 און צו דעם בֵּית מרד משל אַ משל, און זאָלסט אמר צו זיי:
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': שפת! צו דעם סִיר, שפת! צו, און יצק! אויך מַיִם אין
אים; 4 אסף! אַיין זײַנע נְתָחִ אין אים; כל נֵתַח טוֹב יָרֵךְ, און די כתף; מיט
מִבְחַר עצמים פיל אָן. 5 מִבְחַר צֹאן זאָלסטו לקח, און דור אויך אָן עצמים
אונטער דעם; רתח זײַן רְתָחִ, אַפילו זײַנע עצמים זאָלן בשל ווערן אין אים. 6
דעריבער, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': וויי צו עִיר הַדָּמִים, דער סִיר וואָס זײַן
חֶלְאָה איז אין אים, און זײַן חֶלְאָה איז פון אים נישט יצא! נֵתַח, נֵתַח יצא עס;
נישט נפל ווערן גוֹרָל דערויף. 7 וואָרעם איר דָּם איז אין איר מיט, אויף אַ
צחיח סלע האָט זי עס שׂים; זי האָט עס נישט שפך אויף הָאָרֶץ, צו כסה
דערויף עָפָר. 8 כּדי עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] דעם חֵמָה, כּדי צו נקם נקם,
האָב איך נתן איר דָּם אויף אַ צחיח סלע, אַז עס זאָל נישט כסה ווערן. 9
דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: וויי צו די עיר הדמים! איך אויך וועל גדל
דעם מְדוּרָה. 10 רבה דאָס האָלץ, דלק דאָס אֵש, תמם דאָס בָּשָׂר, און רקח
דאָס מרקחה, אַז די עצמוֹת זאָלן חרר ווערן. 11 און לאָז אים עמד! זײַנע

גחלת רֵיק, כּדי ער זאָל חמם ווערן, און זײַן נחשת זאָל חרר ווערן, און נתך
ווערן זאָל אין אים זײַן טֻמְאָה, זײַן חֶלְאָה זאָל תמם ווערן. 12 די תְּאֻנִים האָט
ער לאה, אָבער זײַן רבה חֶלְאָה פון אים נישט יצא; אין אֵש איז זײַן חֶלְאָה. 13
פון וועגן דײַן טֻמְאָה פון זִמָּה, ווײַל איך האָב דיך טהר, און ביסט פון דײַן
טֻמְאָה נישט טהר געוואָרן, וועסטו מער נישט טהר ווערן, ביז איך נוח מײַן
חֵמָה אויף דיר. 14 איך ה' האָב דבר; עס בוא, און איך וועל עס עשׂה. איך וועל
נישט פרע, און נישט חוס [שוינען], און נישט נחם האָבן; לויט דײַנע דרכים
און לויט דײַנע עלילים מען דיך שפט, אמר אֲדֹנָי ה'. 15 און דאָס דבר-ה' איז
געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 16 בֶּן אָדָם, הִנֵּה, איך לקח פון דיר די מַחְמַד פון
דײַנע אויגן דורך אַ מַגֵּפָה, אָבער זאָלסט נישט ספד און נישט בכה, און אַ
דִּמְעָה זאָל בײַ דיר נישט בוא. 17 נאנק דֹּם; קיין מֵתִים זאָלסטו נישט אֵבֶל;
דײַן פְּאֵר חבש אָן אויף דיך, און דײַנע נַעַל זאָלסטו שׂים אויף דײַנע רגלים
[זען תהלים 22:17], און זאָלסט נישט עטה די שָׂפָם, און דאָס לֶחֶם פון
אנשים זאָלסטו נישט אכל. 18 און איך האָב דבר צו הָעָם אין דער בוקר, און
אין עֶרֶב איז מײַן אִשָּׁה מות. און איך האָב עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6;
ישעיהו 53:9] אין דער בוקר אַזוי ווי איך בין צוה געוואָרן. 19 האָט הָעָם צו
מיר אמר: ווילסטו אונדז נישט נגד, וואָס באַטײַט דאָס דאָזיקע פאַר אונדז,
אַז דו עשׂה אַזוי? 20 האָב איך צו זיי אמר: דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר,
אַזוי צו אמר: 21 אמר! צו דעם בית ישׂראל: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך
מחלל [חלל] מײַן מִקְדָּש, דעם גְּאוֹן פון אײַער עז, די מחמד פון אײַערע אויגן,
און די מחמל פון אײַער נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10]; און אײַערע
בָּנִים און אײַערע בָּנוֹת וואָס איר האָט עזב, וועלן דורכן חרב נפל. 22 און איר
וועט עשׂה אַזוי ווי איך האָב עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]:
די שָׂפָם וועט איר נישט עטה, און לֶחֶם פון אנשים וועט איר נישט אכל. 23
און אײַערע פְּאֵר וועלן זײַן אויף אײַערע קעפּ, און אײַערע נַעַל אויף אײַערע
רגלים [זען תהלים 22:17]; נישט איר וועט ספד און נישט איר וועט בכה; און
איר וועט מקק פאַר אײַערע עָוֹן, און נהם איינער צום אַנדערן. 24 און יְחֶזקאל
וועט אײַך זײַן פאַר אַ מוֹפֵת [זען זכריה 3:8]; אַזוי ווי אַלע וואָס ער האָט עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וועט איר עשׂה. אַז דאָס וועט
געשען, וועט איר ידע אַז איך בין אֲדֹנָי ה'. 25 און דו בֶּן אָדָם, פאַרוואָר, אין
דעם יום וואָס איך לקח פון זיי זייער מָעוֹז, די מָשׂוֹשׂ פון זייער תפארה, די

מחמד פון זייערע אויגן, און דעם מַשָׂא פון זייער נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10], זייערע בָּנִים און זייערע בנות, 26 אין יום ההוא וועט בוא צו דיר אַ פָּלִיט, דאָס צו הַשְׁמָעוּת אין דײַנע אוזנַים. 27 אין יום ההוא וועט דײַן פֶּה פתח ווערן צום פָּלִיט, און וועסט דבר און מער נישט אלם זײַן; און וועסט זיי זײַן פאַר אַ מופֵת [זען זכריה 3:8]; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחז25

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים צו בני-עַמון, און זאָג נביאות אויף זיי. 3 און זאָלסט אמר צו בני-עַמון: שמע! דאָס דבר-אֲדֹנָי ה': אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל דו האָסט אמר אַהאַ! אויף מײַן מִקְדָּש, וואָס עס איז חלל געוואָרן, און אויף אַדְמַת ישׂראל, וואָס זי איז שמם געוואָרן, און אויף בּית יהודה, וואָס זיי זײַנען הלך אין גוֹלָה, 4 דעריבער הִנֵּה, איך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] דיך צו בני-קֶדֶם פאַר אַ מורָשָׁה, און זיי וועלן ישב זייערע טִירָה אין דיר, און נתן אין דיר זייערע משכנים [משכן]; זיי וועלן אכל דײַן פרי, און זיי וועלן שתה דײַן חָלָב.
5 און איך וועל נתן רַבָּה פאַר אַ נָוֶה פון גְמַלִּים, און בני-עַמון פאַר אַ מִרְבָּץ פון צאֹן; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 6 וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל דו האָסט מחא מיט דער יָד, און רקע מיטן רגל, און זיך שׂמח אין אַלע דײַן שְׁאָט פון דער נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10], ווען אַדְמַת ישׂראל, 7 דעריבער הִנֵּה, איך האָב נטה מײַן יָד אויף דיר, און איך וועל דיך נתן פאַר בַּז צו די גוֹיִם, און וועל דיך כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פון די עַמִּים, און וועל דיך אבד פון די ארצות; איך וועל דיך שמד, און וועסט ידע אַז איך בין ה'. 8 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל מואָב און שֵׂעִיר האָבן אמר: הִנֵּה, בית יהודה איז אַזוי ווי כל הַגּוֹיִם, 9 דעריבער הִנֵּה, איך פּתח דעם כתף פון מואָב פון די ערים, פון זײַנע ערים בײַ זײַן קצה, דאָס צְבִי אֶרֶץ בית-ישימות, בַּעַל-מעון, און קריתימה. 10 אַזוי מיט בני-עַמון און בני-קֶדֶם, איך וועל עס זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] פאַר אַ מורָשָׁה, כדי בני-עַמון זאָלן מער נישט זכר ווערן צווישן די גוֹיִם. 11 און איך וועל עשׂה שפטים אויף מואָב, און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'. 12 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל אֱדום איז זיך נקם מיט נקם אַקעגן דעם בית יהודה, און

זיי האָבן זיך אשם אשם, און זיך נקם געווען אָן זיי, 13 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה'
אַזוי אמר: איך וועל נטה מײַן יָד אויף אֱדוֹם, און וועל כרת [זען "יכרת משיח
וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פון איר אדם און בהמה, און וועל זי נתן אַ חָרְבָּה פון
תֵּימָן ביז דדָן; דורכן חרב וועלן זיי נפל. 14 און איך וועל נתן מײַן נקמה אויף
אֱדוֹם דורך דער יָד פון עַמִּי ישׂראל, און זיי וועלן עשׂה צו אֱדוֹם לויט מײַן אַף
און לויט מײַן חֵמָה; און זיי וועלן ידע מײַן נקמה, אמר אֲדֹנָי ה'. 15 אַזוי האָט
אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל די פְּלִשְׁתִּים זײַנען זיך עשׂה מיט נקמה, און האָבּן נקם
נקם מיט שְׁאָט פון דער נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10], פאַר
מַשְׁחִית, פון אֵיבַת עוֹלם [זען בראשית 3:15], 16 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי
אמר: הִנֵּה, איך נטה מײַן יָד אויף די פְּלִשְׁתִּים, און וועל כרת [זען "יכרת משיח
וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] די כְּרֵתִים, און וועל אבד דעם שְׁאֵרִית פון דעם חוֹף פון
ים. 17 און איך וועל עשׂה אויף זיי נקמות גדֹלות מיט תוֹכחות פון חֵמָה; און
זיי וועלן ידע אַז איך בין ה', ווען איך נתן מײַן נקמה אויף זיי.

יחזק26

1 און עס איז געווען אין 11טן שָׁנָה, אין ערשטן טאָג חודש, איז געווען דאָס
דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, ווײַל צור האָט אמר אויף ירושלים:
אַהאַ! שבר איז די דַּלְתוֹת פון די עַמִּים; צו מיר סבב עס; איך וועל מלא ווערן
פון דעם חורבן. 3 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: הִנֵּה, איך בין אויף דיר,
צור, און וועל עלה אויף דיר גוֹיִם רבים, אַזוי ווי דער ים עלה אויף זײַנע גַּל. 4
און זיי וועלן שחת די חומות פון צור, און הרס אירע מִגְדָּלִים; און איך וועל
סחה איר עפר פון איר, און וועל זי נתן פאַר אַ צחיח סלע. 5 אויף משטח חרם
וועט זי זײַן אין מיטן פון ים; וואָרעם איך האָבּ דבר, אמר אֲדֹנָי ה'; און זי וועט
זײַן פאר בַּז פאַר די גוֹיִם. 6 און אירע בנוֹת וואָס אין שָׂדֶה וועלן מיטן חרב
הרג ווערן; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'. 7 וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה':
הִנֵּה, איך ברענג אויף צור נבוכַדרֶאצַר מלך בָּבֶל, פון צפון אַהער, מלך מלכים,
מיט סוּס, און מיט רכב, און מיט פרשים, און אַ קָהָל, און עם [זען "עמי"
ישעיהו 53:8, כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי] רב. 8 דײַנע בנוֹת אין שָׂדֶה וועט
ער מיטן חרב הרג; און ער וועט נתן דיר אַ דָּיֵק, און שפך אויף דיר אַ סֹלְלָה,
און קום קעגן דיר צִנּה. 9 און מחי פון זײַנע קְבֹל וועט ער נתן אַקעגן דײַנע

חומות, און דײַנע מגדלות וועט ער נתץ מיט די חרבות זײַנע. 10 פֿון דער
שפעה פון זײַנע סוסים, וועט דיך זייער אָבָק כסה; פֿון קול פֿון פָּרָש, און גלגל
און מרכּבות, וועלן רעש דײַנע חומות, ווען ער בוא אין דײַנע שְׁעָרִים, ווי מָבוא
אַן עִיר מְבֻקָּעָה [בקע]; 11 מיט די פַּרְסָה פֿון זײַנע סוסים וועט ער רמס אַלע
דײַנע חוּצות [חוץ]; דײַן עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים
מפשע עמי] וועט ער מיטן חרב הרג. און דײַנע שטאַרקע מַצֵּבות וועלן צו
הָאָרֶץ ירד. 12 און זיי וועלן שלל דײַן חֵיל, און בזז דײַן רְכֻלָּה; און זיי וועלן
הרס דײַנע חומות, און דײַנע בּתּים פֿון חֶמְדָּה וועלן זיי נתץ; און דײַנע
שטיינער און דײַנע האָלצן און דײַן עפר וועלן זיי אין מיטן מַיִם שׂים. 13 און
איך וועל שבת דעם הָמון פֿון דײַנע שירים, און דער קול פֿון דײַנע כִּנּור וועט
מער נישט שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] ווערן. 14 און איך וועל דיך
נתן פֿאַר אַ צחיח סלע, אויף מִשְׁטָח חֵרֶם וועסטו זײַן; וועסט מער נישט בנה
ווערן; וואָרעם איך ה' האָבּ דבר, אמר אֲדֹנָי ה'. 15 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' צו
צור: פֿאַרוואָר פֿון דעם קול פֿון דײַן מַפֶּלֶת, ווען חָלָל [זען ישעיה 53:5] אנק,
ווען הרוּגים ווערן הרג אין דיר, וועלן רעש די אִיִּים. 16 און ירד פֿון זייערע
כּסאות וועלן כּל נשׂיאים פֿון ים, און זיי וועלן סור זייערע מְעִיל, און זייערע
געשטיקטע בגדים וועלן זיי פּשט; חרדה וועלן זיי לבש, אויף הָאָרֶץ וועלן זיי
ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13], און חרד וועלן זיי אַלע רגעים,
און שמם ווערן פֿון וועגן דיר. 17 און זיי וועלן נשׂא אויף דיר אַ קִינָה, און
וועלן אמר צו דיר: ווי ביסטו אבד, דו ישב בּײַ ימען, דו הלל עִיר, וואָס איז
געווען חזקה אויפֿן ים, זי און אירע יוֹשבים, וואָס האָבּן נתן זייער חִתִּית אויף
כּל יושבים פֿון איר! 18 אַצונד חרד די אִיִּים אין יוֹם פֿון דײַן מַפֶּלֶת; יאָ, די
אִיִּים וואָס אין ים זײַנען נבהל [בהל] פֿון דײַן יצא. 19 וואָרעם אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': ווען איך נתן דיך אַ חרב עִיר, ווי ערים וואָס ווערן נישט ישב, ווען איך
ברענג אויף דיר דעם תְּהוֹם, און די מַיִם הרבּים וועלן דיך כּסה, 20 וועל איך
דיך ירד מיט די ירד אין בּוֹר, מיט עַם עוֹלָם, און איך וועל דיך מאכן ישב אין
שְׁאוֹל, ווי די חורבות מֵעוֹלָם, מיט די ירד אין בּוֹר, כּדי דו זאָלסט נישט ישב
ווערן; און איך וועל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] צְבִי אין
אֶרֶץ חיים [זען ישעיה 53:8]. 21 פֿאַר אַ בַּלָּהָה וועל איך דיך נתן, און וועסט
מער נישט זײַן, און וועסט בקש ווערן, און מער נישט מצא ווערן עוֹד לְעוֹלָם,
אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז27

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 און דו בֶּן אָדָם, נשׂא אַ
קִינָה אויף צור, 3 און זאָלסט אמר צו צור, וואָס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5;
זכריה 6:11-13] בײַ די מְבוֹא פון ים, וואָס רכל מיט עמים אין אִיִּים רַבִּים:
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': צור, דו האָסט אמר: איך בין כְּלִיל אין יֹפִי. 4 אין לֵב
פון די ימען זײַנען דײַנע גְבוּלים, דײַנע בויערס האָבן דײַן יֹפִי כלל. 5 פון בְּרוֹשׁ
פון שְׂניר האָבן זיי דיר כּל [שיף] לוח בנה [זען "בנה" דניאל 9:25]; צעדער פון
לבנון האָבן זיי לקח [זען "לקח" ישעיהו 53:8; זכריה 6:11-13; 11:13] צו עשׂה
תֹּרֶן פאַר דיר. 6 פון אייכנביימער פון בָּשָׁן האָבן זיי דײַנע מָשוֹט עשׂה; דײַן
קרש האָבן זיי עשׂה פון שֵׁן בַּת אֲשֻׁרִים פון די אִיִּים פון די כִּתִּים. 7 לײַנען מיט
רִקְמָה פון מִצרַיִם איז דײַן מפרשׂ, דיר צו זײַן פאַר אַ נֵס; תְּכֵלֶת און אַרְגָּמָן
פון די אִיִּים פון אֱלִישָׁה איז דײַן מְכַסֶּה געווען. 8 די יושבי צידון און אַרוַד
זײַנען דיר רודערערס געווען; דײַנע חכמים, צור, זײַנען אין דיר געווען, זיי
זײַנען דײַנע חֹבלים געווען. 9 די זקנים פון גְבל און אירע חכמים זײַנען אין
דיר געווען דײַנע מחזיקים בֶּדֶק; כל אֳנִיּוֹת פון ים מיט זייערע מַלָּח זײַנען אין
דיר געווען, צו ערב דײַן מַעֲרָב. 10 פָּרַס און לוּד און פוּט זײַנען אין דײַן חיל
געווען, דײַנע אַנְשֵׁי מלחמה; מָגֵן און כּוֹבַע האָבן זיי תלה [זען "תלה" שמואל ב
18:10] אין דיר, זיי האָבן דיר הדר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9]. 11 די בני אַרוַד און חֵילֵך אויף דײַנע חומות רונד אַרום, און די גַמָּדים
זײַנען אין דײַנע מגדלות געווען; זייערע שֶׁלֶט האָבן זיי תלה [זען "תלה"
שמואל ב 18:10] אויף דײַנע חומות רונד אַרום; זיי האָבן דײַן יפי כלל. 12
תַּרְשִׁישׁ איז דײַן סוֹחר געווען, פון וועגן דער פילקייט פון כל הוֹן; מיט כֶּסֶף,
ברזל, בְּדִיל, און עוֹפֶרֶת, האָבן זיי פאַר דײַנע עזבוֹנים נתן [זען "נתן" ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]. 13 יָוָן, תּובל, און מֶשֶׁך, זיי זײַנען דײַנע רֹכֵל געווען;
נפש אדם און נחֹשֶׁת כּלים האָבן זיי דיר אין מערב נתן. 14 פון בית תּוֹגַרמָה
סוּסים און פּרשים און פרדים האָט מען פאַר דײַנע עזבוֹנים נתן. 15 די בני
דְדָן זײַנען דײַנע רֹכֵל געווען; אִיִּים רבים זײַנען געווען די סחורה פון דײַן יָד;
קרנוֹת פון שֵׁן און הובנים האָבן זיי דיר אֶשְׁכָּר שוב. 16 ארם איז דײַן סוֹחר
געווען, פון וועגן רֹב מעשים דײַנע; מיט נֹפֶךְ, ארגמן, און רקמה, און

פייַנלייַנען, און קאַרעלן, און רובּין, האָבּן זיי פאַר דייַנע עזבונים נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9]. 17 יהודה און אֶרֶץ ישׂראל, זיי זייַנען דייַנע
רֹכֵל געווען; חִטִּים פון מנית, און פַּנַּג, און דבש און שֶׁמֶן, און צֳרִי, האָבּן זיי
דיר אין מערב נתן. 18 דמשׂק איז דייַן סוחר געווען, צוליב די רֹב מעשׂים
דייַנע, פון וועגן דער רֹב פון כל הון, אין ווייַן פון חֶלְבּוֹן, און ווייַסער וואָל. 19
וְדָן און יָוָן האָבּן נתן פון אוּזָל עזבונים; בַּרְזֶל עשׁות, קִדָּה, און קָנֶה זייַנען
געווען אין דייַן האַנדל. 20 דדָן האָט געהאַנדלט מיט דיר אין טייַערע בגדים
צו רכב. 21 עֲרָב און כל נשׂיאים פון קֵדר, זיי זייַנען די סָוחרים פון דייַן יָד
געווען; אין כַּר, און אֵילִים [זען בראשית 22:13], און עַתּוּד, דערין זייַנען זיי
דייַנע סָוחרים געווען. 22 די רֹכֵל פון שבא און רַעְמָה, זיי זייַנען דייַנע רֹכֵל
געווען; מיטן בעסטן פון כל בֹּשֶׂם, און מיט אַלע טייַער געשטיין, און זָהָב,
האָבּן זיי פאַר דייַנע עזבונים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9].
23 חרן און כַּנֵּה און עֶדֶן, די רֹכֵל פון שבא, אשור, און כִּלְמַד זיינען ווי דייַן
רֹכֵל געווען. 24 זיי זייַנען דייַנע רֹכֵל געווען אין מַכְלֻל, אין גְלוֹם פון תכלת און
רקמה, און אין גנזים ברֹמים מיט חבלים חֲבֻשים און ארוּז אין דייַן מאַרק. 25
די אֳנִיּוֹת פון תַּרְשִׁישׁ האָבּן דיר דייַן מערב געבּראַכט. און האָסט זיך מלא,
און ביסט כבד מאֹד געווען, אין לֵב פון די ימען. 26 אין מַיִם רַבִּים האָבּן דיך
דייַנע רודערערס געבּראַכט; דער מזרח-ווינט האָט דיך שבר אין לֵב פון די
ימען. 27 דייַן הון און דייַנע עזבונים, דייַן מערב, דייַנע מַלָּח, און דייַנע חֹבֵל,
דייַנע מחזיקים פון בֶּדֶק, און די הענדלער פון דייַן מערב, און אַלע דייַנע אנשי
מלחמה וואָס אין דיר, און מיט אַלע דייַן קהל וואָס אין דייַן מיט, וועלן נפל
אין לֵב פון די ימען, אין דייַן יוֹם מַפֶּלֶת. 28 פון דעם קול זעקה פון דייַנע
חֹבלים וועלן רעש די מגרשות. 29 און ירד וועלן פון זייערע אֳנִיּוֹת אַלע וואָס
תפשׂ אַ מָשׁוֹט; די מַלָּח, כל חֹבלי הים, וועלן אויף הָאָרֶץ עמד. 30 און זיי וועלן
השמיע [שמע] זייער קוֹל וועגן דיר, און זעק וועלן זיי מרה; און זיי וועלן
אַרויפטאָן עָפָר אויף זייערע קעפּ, אין אֵפֶר וועלן זיי זיך פלש. 31 און מאכן
קרח קרח וועלן זיי נאָך דיר, און חגר שַׂקִּים וועלן זיי, און בכה וועלן זיי אויף
דיר מיט מַר נֶפֶשׁ מִסְפֵּד מַר. 32 און אין זייער נִי וועלן זיי נשׂא אויף דיר אַ
קִינָה, און קונן זיי אויף דיר: ווער איז ווי צור געווען דֻּמָּה אין מיטן פון ים! 33
ווען דייַנע עזבונים פלעגן פון די ימען יצא, האָסטו עמים רבים שׂבע [זען
"שׂבע", ישעיהו 53:11]; מיט דייַן רֹב הון און דייַן מערב האָסטו רייַך געמאכט

די מלכים פון אֶרֶץ. 34 אַצונד אַז דו ביסט שבר פון די ימען, אין די טיפענישן
פון מַיִם, אַז דיַין מערב און אַלע דיַין קהל זיַינען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19;
און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תְּחִיַּת הַמֵּתִים אין
מָשִׁיחַ] אין דיַין מיט, 35 ווערן כל יושבי הָאִיִּים שמם איבער דיר, און זייערע
מלכים שׂער אַ שַׂעַר; זייער פּנים איז רעם. 36 די סָוחרים צווישן די עַמִּים שרק
אויף דיר; אַ בַּלָּהָה ביסטו געוואָרן און ביסט נישטא עַד עוֹלָם.

יחז28

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, אמר צו דעם
נָגִיד פון צור: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל דיַין לֵב האָט זיך גבה [זען עמוס
6:8], און דו האָסט אמר: אֵ-ל בין איך, די מוֹשַב אלוקים טוּ איך ישב [זען
"ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין לֵב פון די ימען; און ביסט דאָך אָדָם
און נישט אֵ-ל, כאָטש האָסט נתן דיַין לֵב ווי דאָס לֵב אלוקים: 3 הנה! ביסט
דאָך מער חכם פון דניאלן? איז נישט קיין סוד עמד פון דיר? 4 מיט דיַין
חכמה און מיט דיַין תבוּנָה האָסטו דיר עשה חַיִל, און עשה זָהָב און כֶּסֶף אין
דיַינע אוֹצרות. 5 מיט דיַין רֹב חכמה, מיט דיַין רְכֻלָּה, האָסטו רבה דיַין חַיִל!
און דיַין לֵב האָט זיך גבה פון וועגן דיַין חַיִל. 6 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי
אמר: ווײַל דו האָסט נתן דיַין לֵב ווי דאָס לֵב אלוקים, 7 דעריבער הִנֵּה, איך
ברענג אויף דיר זָרִים, די עָרִיץ פון די גוֹיִם; און זיי וועלן ריק זייערע חֲרָבוֹת
אויף דיַין יְפִי חכמה, און זיי וועלן חלל [זען "מְחֹלָל" ישעיה 53:5] דיַין יִפְעָה. 8
אין שַׁחַת וועלן זיי דיך ירד, און דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון אַ חלל
וועסטו מות, אין לֵב פון די ימען. 9 וועסטו דען אמר פאַר דיַין הֹרֵג: אלוקים
בין איך? ווען אַן אָדָם און נישט אֵ-ל וועסטו זיַין אין דער יָד פון דיַין
מחללים. 10 דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון עֲרֵלִים וועסטו מות, דורך
דער יָד פון זָרִים; וואָרעם איך האָב דבר, אמר אֲדֹנָי ה'. 11 און דאָס דבר-ה'
איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 12 בֶּן אָדָם, נשׂא אַ קִינָה אויף מלך צור, און
זאָלסט אמר צו אים: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': אַ חתם תָּכְנִית ביסטו געווען,
מלא מיט חכמה און כְּלִיל אין יֹפִי. 13 אין עֵדֶן דעם גַּן אלוקים ביסטו געווען;
כל אֶבֶן יְקָרָה איז דיַין מְסֻכָּה געווען; אֹדֶם, פִּטְדָה, און יַהֲלֹם, תַּרְשִׁישׁ, שֹׁהַם,
און יָשְׁפֵה, סַפִּיר, נֹפֶךְ, און בָּרֶקֶת, און זָהָב, דיַינע תֹּף און נֶקֶב מְלָאכָה, זיַינען

אין דײַן יום נברא װערן געװען כון אין דיר. 14 כּרוב מִמְשַׁח די סוֹכֵךְ [סכך]
ביסטו געװען; און איך האָב דיך נתן; דו ביסט אויף הַר קֹדֶש אלוקים געװען;
צװישן פֿײַערשטײנער ביסטו הלך. 15 תמים ביסטו געװען אין דײַנע דרכים,
פֿון דײַן יום נברא װערן, ביז עַוְלָה איז מצא געװאָרן אין דיר [

https://www.youtube.com/watch?v=gYhALd-wPNI

]. 16 דורך דײַן רֹב רְכֻלָּה האָט מען דיך מלא אינעװײניק מיט חמס [זען
"חמס" ישעיה 53:9], און ביסט חטא געװאָרן; דעריבער האָב איך דיך חלל פֿון
הַר אלוקים, און דיך אבד, דו כּרוב די סוֹכֵךְ [סכך], פֿון צװישן די
פֿײַערשטײנער. 17 דײַן לֵב האָט זיך גָּבַה פֿון װעגן דײַן יָפִי, האָסט שחת דײַן
חכמה איבּער דײַן יִפְעָה; האָב איך דיך אויף אֶרֶץ שלך [זען "שלך" זכריה
11:13], פֿאַר די מלכים דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7]
צו ראה אויף דיר. 18 דורך דײַנע רֹב עָוֹן, מיט דעם עול פֿון דײַן רְכֻלָּה, האָסטו
חלל דײַנע מקדשים; דעריבער האָב איך געמאַכט יצא פֿון דיר אַן אֵש װאָס
האָט דיך אכל, און איך האָב דיך נתן צו אֵפֶר אויף הָאָרֶץ, פֿאַר די אויגן פֿון
אַלע װאָס ראה דיך. 19 אַלע װאָס ידע דיך צװישן די עַמִּים װערן שמם איבּער
דיר; אַ בַּלָּהָה ביסטו געװאָרן, און ביסט נישטא עַד עוֹלָם. 20 און דאָס
דבר-ה' איז געװען צו מיר, אַזױ צו אמר: 21 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים צו צִידוֹן,
און זאָג נביאות אויף איר; 22 און זאָלסט אמר: אַזױ האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה,
איך בין אויף דיר, צִידוֹן, און איך װעל כבד װערן צװישן דיר; און זײ װעלן ידע
אַז איך בין ה', װען איך עשׂה שְׁפָטִים אין איר, און איך װעל הקדש [קדש, זען
הדרך המשיחיסטים 10:10] װערן אין איר. 23 און איך װעל שלח אויף איר
דֶּבֶר און דָּם אין אירע חוּצוֹת [חוץ], און חלל [זען "מְחֹלָל" ישעיה 53:5] װעלן
נפל אין איר מיט פֿון דער חרב װאָס אויף איר פֿון רונד אַרום; און זײ װעלן
ידע אַז איך בין ה'. 24 און מער װעט נישט זײַן פֿאַר בּית ישׂראל אַ סִלּוֹן
ממאיר [מאר], און אַ קוֹץ מַכְאִב, פֿון אַלע זײערע ארומיקע װאָס שוט זײ; און
זײ װעלן ידע אַז איך בין אֲדֹנָי ה'. 25 אַזױ האָט אמר אֲדֹנָי ה': װען איך קבץ
אַײן בּית ישׂראל פֿון די עַמִּים װאָס זײ זײַנען פֿוץ געװאָרן ציװשן זײ, װעל איך
הקדש [קדש, זען הדרך המשיחיסטים 10:10] װערן אין זײ אין די אויגן פֿון
די גּוֹיִם; און זײ װעלן ישב [זען "ישב" הושע 5-3:4; זכריה 13-6:11] אויף זײער
אֲדָמָה װאָס איך האָב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] צו
מײַן עֶבֶד, צו יעקבן. 26 און זײ װעלן ישב [זען "ישב" הושע 5-3:4; זכריה

[6:11-13] אויף איר אין בֶּטַח, און זיי וועלן בנה [זען "בנה" דניאל 9:25] בּתּים, און נטע כּרמים; יאָ, זיי וועלן ישב אין בֶּטַח, ווען איך עשׂה שפטים אויף אַלע וואָס שוט זיי פון רונד אַרום זיי; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה' אלקֵיהֶם.

יחז29

1 אין 10טן שָׁנָה, אין 10טן חודש, אין 12טן טאָג פון חודש איז געווען דאָס
דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים צו פּרעֹה מלך מצרַיִם,
און זאָג נביאות אויף אים, און אויף מצרַיִם אין גאַנצן; 3 דבר, און זאָלסט
אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך בין אויף דיר פּרעֹה מלך מצרַיִם, דער
תַּנִּים הגדול, וואָס רבץ אין זײַנע יאֹר, וואָס אמר: מיר געהערט מײַן יאֹר, און
איך האָב אים מיר עשׂה. 4 און איך וועל נתן חַח אין דײַנע לְחִי, און וועל דבק
די דָג פון דײַנע יאֹר אָן דײַנע קשׂקשׂת; און איך וועל דיך עלה פון דײַנע יאֹר,
מיט כל דָג פון דײַנע יאֹר וואָס וועלן אָן דײַנע קשׂקשׂת דבק זײַן. 5 און איך
וועל דיך נטש אין מדבר, דיך מיט כל דָג פון דײַנע יאֹר; אויפן פְּנֵי שָׂדֶה
וועסטו זיך נפל, נישט אסף און נישט קבץ וועסטו ווערן; צו דער חיה פון
הָאָרֶץ, און צום עוֹף הַשָּׁמַיִם, האָב איך דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9;
9:5; חגי 2:7-9] פאַר אָכְלָה. 6 און כל יושבי מצרַיִם וועלן ידע אַז איך בין ה';
ווײַל זיי זײַנען געווען אַ מִשְׁעֶנֶה פון קָנֶה, פאַר בית ישׂראל. 7 אַז זיי האָבן דיך
תפשׂ אין כף, פלעגסטו זיך רצץ, און זיי דעם כל כּתף בקע; און אַז זיי האָבן
זיך שען אויף דיר, פלעגסטו זיך שבר, און זיי די גאַנצע מָתְנַיִם עמד. 8
דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: הִנֵּה, איך ברענג אויף דיר אַ חֶרֶב, און וועל
כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פון דיר אָדָם און בהמה. 9 און
אֶרֶץ מצרַיִם וועט זײַן שממה און חָרְבָּה, און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'; ווײַל
ער האָט אמר: דער יאֹר געהערט מיר, און איך האָב אים עשׂה. 10 דעריבער
הִנֵּה, איך בין אויף דיר, און אויף דײַנע יאֹר, און וועל נתן אֶרֶץ מצרַיִם פאַר
חורבות, אַ חֹרֶב שְׁמָמָה, פון מִגדול בּיז סְוֵנֵה, און בּיז דעם גְבול פון כּוּש. 11
נישט עבר וועט רגל אָדָם אין איר, און נישט רגל בהמה וועט עבר אין איר,
און זי וועט נישט זײַן ישב 40 שָׁנָה. 12 און איך וועל נתן אֶרֶץ מצרַיִם אַ שְׁמָמָה
צווישן ארצוֹת נשמוֹת [שמם], און אירע ערים, צווישן ערים מחרבוֹת [חרב],
וועלן זײַן אַ שְׁמָמָה 40 שָׁנָה; און איך וועל פוץ מצרַיִם צווישן די גוֹיִם, און

וועלן זיי זרה אין די ארצות. 13 וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: צום סָוף פוּן
40 שָנָה, וועל איך קבץ מצרַיִם פוּן די עַמִּים וואָס זיי זײַנען פוּץ געוואָרן אַהין.
14 און איך וועל שוב [זען "שוב" הושע 5-3:4; זכריה 13:7] די שְבוּת פוּן
מצרַיִם, און וועל זיי שוב קיין אֶרֶץ פַּתרוס, אין דעם אֶרֶץ מכוּרָה; און זיי וועלן
דאָרטן זײַן אַ ממלכה שפלה. 15 די שָפּלסטע פוּן די ממלכות וועט זי זײַן, און
זי וועט זיך מער נישט נשׂא איבער די גוֹיִם; און איך וועל זיי המעיט [מעט],
נישט צו רדה איבער די גוֹיִם. 16 און זיי וועלן מער נישט זײַן דעם בית ישׂראל
פאַר מִבְטָח וואָס מאכט זכר עוֹן, ווען זיי פּנה זיך נאָך זיי; און זיי וועלן ידע אַז
איך בין אֲדֹנָי ה׳. 17 און עס איז געווען אין 27טן שָנָה, אין ערשטן חודש, אין
ערשטן טאָג פון חודש, איז געווען דאָס דבר-ה׳ צו מיר, אַזוי צו אמר: 18 בֶּן
אָדָם, נבוכַדרֶאצַר מלך בָּבֶל האָט עבד זײַן חיל עֲבֹדָה גדֹלָה אַקעגן צור;
איטלעכער קאָפּ איז קרח, און איטלעכער כתף איז מרט; און שָׂכָר האָט ער
נישט געקראָגן פאַר זיך און פאַר זײַן חיל פון צור פאַר דעם עבֹדה וואָס ער
האָט עבד אַקעגן איר. 19 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה׳ אַזוי אמר: הִנֵּה, איך נתן [זען
"נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] נבוכַדרֶאצַר מלך בָּבֶל אֶרֶץ מצרַיִם,
און ער וועט נשׂא איר המוֹן, און שלל איר שלל, און בּזז איר בַּז; און דאָס וועט
זײַן דער שָׂכָר פאַר זײַן חיל. 20 פאַר זײַן פְּעֻלָּה וואָס ער האָט אום דעם עבד,
האָבּ איך אים נתן אֶרֶץ מצרַיִם, ווײַל זיי האָבּן עשׂה פאַר מיר, אמר אֲדֹנָי ה׳.
21 אין יום ההוא וועל איך מאַכן צמח [זען "צמח" זכריה 12-6:11] דעם קֶרֶן
[זען שמואל א 2:10; תהלים 92:10; 132:17] פון דעם בית ישׂראל, און דיר
וועל איך נתן אַן פִּתְּחוֹן פֶּה צווישן זיי; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה׳.

יחז30

1 און דאָס דבר-ה׳ איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, זאָג נביאות,
און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: הילל: ווײ איבער דעם יוֹם! 3
וואָרעם קָרוֹב איז דער יוֹם, יאָ, קָרוֹב איז דער יוֹם ה׳; יוֹם עָנָן, עֵת גוֹיִם וועט
עס זײַן. 4 חֶרֶב וועט בוא אויף מצרַיִם, און חלחלה וועט זײַן אין כּוּש, ווען
חָלָל נפל אין מצרַיִם; און מע וועט לקח איר המוֹן, און אירע יסוֹדֹת [יסוד]
וועלן נהרס [הרס] ווערן. 5 כּוּש, און פּוּט, און לוּד, און כל הָעֶרֶב, און כּוּב, און
בני אֶרֶץ הבּרית, וועלן מיט זיי דורכן חֶרֶב נפל. 6 אַזוי האָט ה׳ אמר: נפל וועלן

אויך די סֹמְכֵי [סמך] מצרִים, און ירד וועט איר גְאון פון עז; פוּן מִגדול בּיז
סוֵנֵה וועלן זיי נפל דורכן חֶרֶב אין איר, אמר אֲדֹנָי ה'. 7 און זיי וועלן שמם זײַן
צווישן ארצות נשמות [שמם], און זײַנע ערים וועלן זײַן צווישן ערים נחבות
[חרב]. 8 און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה', ווען איך נתן אֵש אין מצרַיִם, און
אַלע אירע עֹזרים וועלן שבר ווערן. 9 אין יום ההוא וועלן מלאכים יצא פוּן
מיר אין צִים [צִי], צו חרד כּוּש בֶּטַח; און חלחלה וועט זײַן בײַ זיי ווי אין יום
מצרַיִם; וואָרעם הִנֵה, עס בוא! 10 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': איך וועל אויך שבת
דעם הֲמון פוּן מצרַיִם, דורך דער יָד פוּן נבוכַדרֶאצַר מלך בָּבֶל. 11 ער און זײַן
עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] מיט אים, די
עָרִיץ פוּן די גוֹיִם, ווערן געבּראכט צו שחת הָאָרֶץ; און זיי וועלן ריק זייערע
חֲרָבות אויף מצרַיִם, און וועלן מלא הָאָרֶץ מיט חָלָל. 12 און איך וועל נתן די
יְאֹרִים חָרָבָה, און וועל מכר הָאָרֶץ אין דער יָד פוּן רָעִים; און איך וועל שמם
אֶרֶץ מיט איר מְלֹא, דורך דער יָד פוּן זָרִים; איך ה' האָבּ דבר. 13 אַזוי האָט
אמר אֲדֹנָי ה': איך וועל אויך אבד די גִלוּלִים, און וועל שבת די א-לילים פוּן
נוֹף; און קיין נשׂיא וועט מער נישט זײַן פוּן אֶרֶץ מצרַיִם; און איך וועל נתן
יִרְאָה אין אֶרֶץ מצרַיִם. 14 און איך וועל שמם פַּתרוס, און וועל נתן אֵש אין
צועַן, און עשׂה שְׁפָטִים [שפט] אין נוֹא. 15 און איך וועל שפך מײַן חֵמָה אויף
סִין, דער מָעוֹז פוּן מצרַיִם; און איך וועל כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל
9:26] דעם הֲמון פוּן נוֹא. 16 און איך וועל נתן אֵש אין מצרַיִם; חול וועט זיך
חול סִין, און נוֹא וועט בקע ווערן, און אויף נוֹף וועלן זײַן צָרֵי יוֹמָם. 17 די
בּחוּרים פוּן אָוֶן און פִּי בֶסֶת וועלן דורכן חֶרֶב נפל, און זיי וועלן אין שְׁבִי הלך.
18 און אין תַּחפַּנחֵס וועט חשׂך דער יוֹם, ווען איך שבר דאָרטן די מֹטוֹת
מוֹטָה פוּן מצרַיִם; און עס וועט שבת ווערן אין איר גאון פון איר עז; עָנָה וועט
איר כסה, און אירע טעכטערשטעט וועלן אין שְׁבִי הלך. 19 און איך וועל
עשׂה שפטים אין מצרַיִם; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'. 20 און עס איז
געווען אין 11טן שָׁנָה, אין ערשטן חודש, אין 7טן טאָג פון חודש, איז געווען
דאָס דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 21 בֶּן אָדָם, איך האָבּ שבר דעם זרוֹעַ [זען
ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ ה'] פוּן פּרעֹה מלך מצרַיִם, און הִנֵה, ער איז נישט
חבש געוואָרן צו נתן רְפֻאוֹת דורך שׂים אַ חִתּוּל, אים צו חבש, ער זאָל ווערן
חזק צו תפשׂ חֶרֶב. 22 פאַרוואָר, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵה, איך בין אויף
פּרעֹה מלך מצרַיִם, און וועל שבר זײַנע זְרֹעֹת [זען "זרוֹעַ" ה' משיח, ישעיהו

[53:1], דעם חזקה, און דעם נִשְׁבָּרָה; און איך וועל מאַכן נפל די חֶרֶב פון זײַן
יָד. 23 און איך וועל פוץ מצרַיִם צווישן די גוֹיִם, און וועל זיי זרה אין די
ארצוֹת. 24 און איך וועל חזק די זרֹעוֹת [זען זרוֹעַ ה' משיח, ישעיהו 53:1] פון
מֶלֶך בָּבֶל. און וועל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] מײַן חֶרֶב
אין זײַן יָד; און איך וועל שבר די זְרֹעוֹת פון פרעֹהן, און ער וועט נאק פאַר
אים נַאֲקוֹת פון אַ חָלָל פאר אים. 25 און איך וועל חזק די זרֹעוֹת פון מֶלֶך
בָּבֶל, און די זרֹעוֹת פון פרעֹהן וועלן נפל; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה', ווען
איך נתן מײַן חֶרֶב אין דער יָד פון מֶלֶך בָּבֶל, און ער וועט עס נטה קעגן אֶרֶץ
מצרַיִם. 26 און איך וועל פוץ מצרַיִם צווישן די גוֹיִם, און וועל זיי זרה אין די
ארצוֹת; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחזק31

1 און עס איז געווען אין 11טן שָׁנָה, אין 3טן חודש, אין ערשטן טאָג פון
חודש, איז געווען דאָס דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, אמר צו פרעֹה
מֶלֶך מצרַיִם, און צו זײַן הֲמוֹן: צו וועמען דמה זיך אין דײַן גֹּדֶל? 3 הִנֵּה, אשור
איז געווען אַ צעדער אין לבנון, מיט יְפֵה עָנָף, און חֹרֶשׁ צלל, און הויך אין
קוֹמָה; און צווישן עֲבֹת איז געווען זײַן צַמֶּרֶת. 4 מַיִם האָט אים גדל, דער
תְּהוֹם האָט אים רוֹם; זײַנע נַהֲרֹת, זיי פלעגן הלך רונד אַרום זײַן מַטע, און
זײַנע תְּעָלֹה האָט ער שלח צו כל עֲצֵי הַשָּׂדֶה. 5 דעריבער איז זײַן קוֹמָה געווען
העכער פון כל עֲצֵי הַשָּׂדֶה, און זײַנע סַרְעַפָּה האָבן זיך רבה, און זײַנע פֹּארָה
זײַנען לאַנג געוואָרן, פון מַיִם רבים בײַ זײַן אויסוואַקסן. 6 אין זײַנע סְעַפֹּת
האָבן קנן כל עוֹף הַשָּׁמַיִם, און אונטער זײַנע פֹּארָה האָבן ילד [זען "ילד"
ישעיהו 7:14] כל חיות הַשָּׂדֶה; און אין זײַן צל פלעגן ישב [זען "ישב" הושע
5-3:4; זכריה 13-6:11] כל גוֹיִם רבים. 7 און ער איז יפה געווען אין זײַן גֹּדֶל,
אין דער אֹרֶךְ פון זײַנע דָּלִיּוֹת; וואָרעם זײַן שֹׁרֶשׁ [זען ישעיה 11:1] איז געווען
בײַ מַיִם רַבִּים. 8 די צעדערן אין גַּן אלוקים האָבן אים נישט עמם; בְּרוֹשׁ זײַנען
נישט דמה געווען צו די סְעַפֹּת זײַנע; און ערמֹנים [ערמון] זײַנען נישט געווען
אַזוי ווי די פֹּארָה זײַנע; כָּל עֵץ אין גַּן אלוקים איז נישט דמה געווען צו אים
אין זײַן יָפְיוֹ. 9 יָפֶה האָב איך אים עשׂה מיט זײַנע רֹב דָּלִיּוֹת, און אים האָבן
מקנא געווען כל עֲצֵי עֵדֶן וואָס אין גַּן האלוקים. 10 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה'

אַזוי אמר׃ ווײַל דו ביסט געווען הויך אין קוֹמָה; און ער האָט נתן זײַן צַמֶּרֶת
פוּן צווישן עֲבֹת, און זײַן לֵב האָט זיך רום פוּן וועגן זײַן גָּבְהּ, 11 דעריבער
וועל איך אים נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין דער יָד
פוּן דעם אֵיל פוּן די גּוֹיִם; עשׂה וועט ער זיך עשׂה מיט אים; לויט צו זײַן רשעה
טוּ איך אים גרש. 12 און אים כרת זָרִים, די עָרִיץ פוּן די גּוֹיִם, און זיי נטש
אים; אויף הָרִים און אין כל גֵאָיוֹת [גַּיְא] נפל זײַנע דָּלִיּוֹת, און זײַנע פֹּארָה ליגן
שבר אין כל אָפִיק הָאָרֶץ; און כל עַמֵּי הָאָרֶץ ירד פוּן זײַן צל, און נטש אים. 13
אויף זײַן מַפֶּלֶת שכן כל עוֹף הַשָּׁמָיִם, און אויף זײַנע פֹּארָה זײַנען כל חיות
הַשָּׂדֶה; 14 כּדי קיין עֵץ בּײַם מַיִם זאָלן זיך נישט גבה מיט זייער קוֹמָה, און
נישט נתן זייער צַמֶּרֶת פוּן צווישן עֲבֹת; און עס זאָלן נישט עמד צו זייער גֹּבהּ,
כל שֹׁתֵי מַיִם; וואָרעם זיי אַלע זײַנען נתן געוואָרן צום מות [זען "מות" ישעיהו
53:9], צו דער אֶרֶץ תַּחְתִּית, צווישן בּני-אָדָם, צו די יוֹרְדֵי [ירד] אין בּוֹר. 15
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה'׃ אין דעם יום וואָס ער האָט ירד אין שְׁאוֹל, האָבּ איך
געמצכט אבל, האָבּ איך כסה דעם תְּהוֹם וועגן אים, און איך האָבּ מנע זײַנע
נהרות [נָהָר], און נכלא [כלא] געוואָרן זײַנען די מַיִם רבּים; און איך האָבּ
הקדּיר [קדר] וועגן אים דעם לבנון, און כל עֲצֵי הַשָּׂדֶה האָבּן עֻלְפֶּה וועגן
אים. 16 מיט דעם קוֹל פוּן זײַן מַפֶּלֶת האָבּ איך הרעיש [רעש] די גּוֹיִם, ווען
איך האָבּ אים געמאַכט ירד אין שְׁאוֹל מיט די יוֹרְדֵי [ירד] בּוֹר. און זיך נחם
אין דער אֶרֶץ תַּחְתִּית האָבּן כל עֲצֵי עֵדֶן, די געקליבּנסטע און בעסטע פוּן
לבנון, כל שֹׁתֵי מַיִם. 17 זיי אויך האָבּן מיט אים ירד אין שְׁאוֹל, צו די חללי
[זען ישעיה 53:5] חֶרֶב, די וואָס זײַנען זײַן זרוֹעַ [זען ישעיהו 53:1 משיח זְרוֹעַ
ה'] געווען, וואָס זײַנען ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין זײַן
צל צווישן די גּוֹיִם. 18 צו וועמען אַזוינס דמה זיך אין כּבוד און אין גֹּדֶל צווישן
די עצי עֵדֶן? אָבּער וועסט ירד ווערן מיט עצי עֵדֶן אין דער אֶרֶץ תחתית;
צווישן עֲרֵלִים וועסטו שכב, מיט חללי חֶרֶב; ער, פּרעֹה, און זײַן כל המוֹן, אמר
אֲדֹנָי ה'.

יחז32

1 און עס איז געווען אין 12טן שָׁנָה, אין 12טן חודש, אין ערשטן טאָג חודש,
איז געווען דאָס דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר׃ 2 בֶּן אָדָם, נשׂא אַ קִינָה אויף

פַּרעֹה מלך מצרַיִם, און זאָלסט אמר צו אים: צו אַ כְּפִיר פוּן די גוֹיִם האָסטו
זיך דמה; און ביסט געווען ווי אַ תַּנִּים אין די ימען, און האָסט זיך גיח אין
דײַנע נהרות [נָהָר], און מיט דײַנע רגלים [זען תהלים 22:17] האָסטו הַמָּיִם
דלח, און רפס זייערע נהרות [נָהָר]. 3 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: דעריבער וועל
איך פרשׂ אויף דיר מײַן רֶשֶׁת, מיט אַ קהל עמים רבּים, און זיי וועלן דיך
אויפברענגען אין מײַן חֵרֶם. 4 און איך וועל דיך נטש אויף הָאָרֶץ, אויפן פּני
הַשָּׂדֶה וועל איך דיך טול; און איך וועל שכן אויף דיר כּל עוֹף הַשָּׁמָיִם, און
וועל שׂבע [זען "שׂבע" ישעיה 53:11] מיט דיר חיות כּל הָאָרֶץ. 5 און איך וועל
נתן דײַן בּשׂר אויף די הָרִים, און וועל מלא די גּאָיוֹת [גֵּיְא] מיט דײַן רמוּת. 6
און איך וועל שקה אֶרֶץ מיט דײַן צָפָה, מיט דײַן דָּם בּיז די הָרִים; און די
אַפִּקִים [אָפִיק] וועלן מלא ווערן מיט דיר. 7 און ווען איך כבה דיך, וועל איך
כסה די הימלען, און וועל קדר זייערע כּוֹכָבִים [זען במדבר 24:17]; די שֶׁמֶשׁ, זי
וועל איך מיט אַן עָנָן כסה, און די לבנה וועט נישט אור איר אוֹר. 8 כּל מָאוֹר
פון אור אין שָׁמַיִם, זיי וועל איך קדר איבּער דיר, און איך וועל נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] חושך אויף דײַן אֶרֶץ, אמר אֲדֹנָי ה׳. 9 און
איך וועל כעס דאָס לֵב פוּן עמים רבּים, ווען איך ברענג דײַן שֶׁבֶר צווישן די
גוֹיִם, אין ארצות וואָס דו ידע זיי נישט. 10 און איך וועל מאַכן שמם ווערן
וועגן דיר עמים רבּים, און זייערע מלכים וועלן שׂער אַ שׂער וועגן דיר, ווען
איך עוף מײַן חרב פאַר זייער פּנים; און זיי וועלן חרד אַלע רגע, איש פאַר זײַן
נפש [זען נפש פוּן משיח אן אשם ישעיהו 53:10], אין דיין יוֹם מַפֶּלֶת. 11
וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: די חרב פוּן מלך בָּבֶל וועט בוא אויף דיר. 12
דורך די חֲרָבוֹת פוּן גיבורים וועל איך מאַכן נפל דײַן המון; די עָרִיץ פוּן די
גוֹיִם זײַנען זיי אַלע; און זיי וועלן שדד דעם גְּאוֹן פוּן מצרַיִם, און שמד ווערן
וועט איר כּל המון. 13 און איך וועל אבד אַלע אירע בהמה פוּן לעבן די מַיִם
רבּים; און זיי וועט מער נישט דלח אַ רגל אָדָם, און אַ פַּרְסָה בהמה וועלן זיי
נישט דלח. 14 דעמאָלט וועל איך מאַכן שקע זייערע מַיִם, און זייערע נהרות
[נָהָר] וועל איך ווי שֶׁמֶן מאַכן הלך, אמר אֲדֹנָי ה׳, 15 ווען איך נתן אֶרֶץ מצרַיִם
אַ שממה און נשמה [שמם] אֶרֶץ פון איר מְלֹא; ווען איך נכה [זען "נכה" ישעיה
53:4] כּל יוֹשבים אין איר; דעמאָלט זיי וועלן ידע אַז איך בין ה׳. 16 אַ קִינָה
איז דאָס, און קין וועט מען עס; די בָּנוֹת הַגּוֹיִם וועלן עס קין; אויף מצרַיִם און
אויף איר כּל המון וועלן זיי עס קין, אמר אֲדֹנָי ה׳. 17 און עס איז געווען אין

12טן שָׁנָה, אין 15טן טאָג פון חודש, איז געווען דאָס דבר-ה' צו מיר, אַזוי צו אמר: 18 בֶּן אָדָם, נהה אויף דעם המון מצרַיִם, און מאַך זיי ירד, זי מיט די בְּנוֹת גוֹיִם אַדִּרִם, אין דער אֶרֶץ תחתיּוֹת, מיט די יוֹרדֵי בּוֹר. 19 פוּן וועמען ביסטו בעסער? ירד! און ווער שכב מיט די עֲרֵלִים. 20 צווישן חללי חרב זאָלן זיי נפל; צו דער חרב איז זי נתן געוואָרן; משך זי מיט איר כל המון. 21 די אֵלֵי גיבּוֹרים וועלן דבר פוּן אים מיט זיַינע עוֹזרים [עֹזֵר] פון מיטן שְׁאוֹל; זיי האָבן ירד, זיך שכב, די עֲרֵלִים, חללי חרב. 22 דאָרטן איז אַשּׁוּר מיט איר כל קהל; רוּנד אַרוּם איר אירע קברים [זען "קבר" משיח ישעיה 53:9]; אַלע חללים, הנִּפְלִים [נפל] פוּן חרב, 23 וואָס אירע קברים זיַינען נתן אין די יַרְכָּה פון בּוֹר, און איר קהל איז רוּנד אַרוּם איר קבר [זען ישעיה 53:9]; אַלע חללים, נִפְלִים [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] פוּן חרב, וואָס האָבן נתן חִתִּית אין אֶרֶץ חיים [זען ישעיה 53:8]. 24 דאָרטן איז עֵילָם מיט איר כל המון רוּנד אַרוּם איר קבר [זען ישעיה 53:9]; אַלע חללים הנִּפְלִים פוּן חרב, וואָס האָבן ירד עֲרֵלִים אין אֶרֶץ תחתיוֹת, וואָס האָבן נתן זייער חִתִּית אין אֶרֶץ חיים [זען ישעיה 53:8], און זיי נשׂא זייער כְּלִמָּה מיט די יוֹרְדֵי בּוֹר. 25 צווישן חללים האָט מען איר אַ מִשְׁכָּב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] מיט איר כל המון; רוּנד אַרוּם איר אירע קברים; אַלע עֲרֵלִים, חללי חרב; וויַיל זייער חִתִּית איז געווען נתן אין אֶרֶץ חיים, און נשׂא זיי זייער כְּלִמָּה מיט די יוֹרְדֵי בּוֹר; צווישן חללים זיַינען זיי נתן. 26 דאָרטן איז מֶשֶׁך, תּוּבל מיט איר כל המון; רוּנד אַרוּם איר אירע קברים [זען ישעיה 53:9]; אַלע עֲרֵלִים, מחללי [זען ישעיה 53:5] חרב; וויַיל זיי האָבן נתן זייער חִתִּית אין אֶרֶץ חיים [זען ישעיה 53:8]. 27 און זיי טאָן נישט שכב מיט די געפאלן גיבורים פון די עֲרֵלִים וואָס האָבן ירד אין שְׁאוֹל מיט זייערע כלי-מלחמה, און זייערע חֲרָבוֹת האָט מען נתן אונטער זייערע קעפּ; וואָרעם זייערע עוֹנֹת זיַינען אויף זייער עצמוֹת, וויַיל דער חתּית פון די גיבורים איז געווען אין אֶרֶץ חיים. 28 אויך דו וועסט צווישן עֲרֵלִים שבר וערן, און שכב מיט חללי חרב. 29 דאָרטן איז אֱדוֹם, אירע מלכים און אַלע אירע נשׂיאים, וואָס זיַינען בּיַי אַלע זייער גבורה נתן געוואָרן מיט חללי חרב; מיט עֲרֵלִים שכב זיי, און מיט די יֹרְדֵי בּוֹר. 30 דאָרטן זיַינען די נסִיכים [נָסִיךְ] פון צפון אַלע, און כל צידונים, וואָס האָבן ירד מיט חללים; טראָץ זייערע חִתִּית דורך זייער גבורה זיַינען זיי בוש; און זיי שכב עֲרֵלִים מיט

חללי חרב, און נשׂא זייער כְּלִמָּה מיט די יוֹרְדֵי בּוֹר. 31 זיי וועט פרעֹה ראה,
און וועט זיך נחם אויף זיַין כל המון, די חללי חרב, פרעֹה מיט זיַין כל חיל,
אמר אֲדֹנָי ה'. 32 וואָרעם איך נתן מיַין חִתִּית אין אֶרֶץ חיים; און ער וועט שכב
וערן צווישן עֲרֵלִים, מיט חללי חרב, פרעֹה מיט זיַין כל המון, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחזק33

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, דבר! צו
בני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און זאָלסט
אמר צו זיי: אויב איך ברענג חרב אויף אַן אֶרֶץ, און עַם הָאָרֶץ לקח אן איש פון
צווישן זיך, און זיי נתן אים פאַר זייער צֹפֶה, 3 און ער ראה די חרב בוא אויפן
הָאָרֶץ, און ער תקע אין שופר, און הזהיר הָעָם, 4 און דער שֹׁמֵעַ שמע דעם
קוֹל פון שופר, און ער לאָזט זיך נישט נזהר [זהר], און די חרב בוא, און לקח
אים צו, וועט זיַין דָם זיַין אויף זיַין קאָפּ. 5 דעם קוֹל פון שופר האָט ער שמע
[זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] און ער לאזט זיך נישט נזהר [זהר], וועט זיַין
דָם זיַין אויף אים; וואָרעם אויב ער לאָזט זיך נזהר [זהר], וואָלט ער זיַין נפש
מלט. 6 אָבער אויב דער צֹפֶה ראה די חרב בוא, און ער תקע נישט אין שופר,
און הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] ווערט נישט
נזהר [זהר], און די חרב בוא, און לקח צו פון זיי נפש, איז ער לקח געוואָרן
פאַר זיַינע עָוֹן, אָבער זיַין דָם וועל איך דרש [זען "דרש" דברים 18:19] פון
דעם יָד הצֹפֶה [זען קור"א 9:16

https://www.youtube.com/watch?v=4eeJztTkWJc
]. 7 און דו בֶּן אָדָם, אַ צֹפֶה האָב איך דיך נתן פאַר בית ישׂראל, אַז ווען דו
ועסט שמע פון מיַין פֶּה דבר, זאָלסטו זיי הזהיר [זהר] פון מיר. 8 אויב איך
אמר צו דעם רשע: דו רשע, מות מוזטו מות; און דו האָסט נישט דבר צו
הזהיר [זהר] דעם רשע פון זיַין דֶּרֶךְ, וועט ער, דער רשע, מות פאַר זיַינע עָוֹן,
און זיַין דָם וועל איך פון דיַין יָד בקש [זען

https://www.youtube.com/watch?v=4eeJztTkWJc]. 9 אָבער
אויב דו האָסט הזהיר [זהר] דעם רשע פון זיַין דֶּרֶךְ, זיך שוב פון אים, און ער
האָט זיך נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; יכריה 13:7] פון זיַין דֶּרֶךְ, וועט ער
מות פאַר זיַינע עָוֹן, און דו האָסט דיַין נפש נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1]

געווען. 10 און דו בֶּן אָדָם, אמר צו בית ישׂראל: איר אמר, אַזוי צו אמר: פאַרוואָר, פְּשָׁעֵינוּ [זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דוִד און פשָׁעֵנוּ] און חטֹּאתֵינוּ זײַנען אויף אונדז, און דורך זיי מקק מיר אַיין, און ווי קענען מיר חיה? 11 אמר! צו זיי: חי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה', אויב איך חפץ דעם מות [זען "מות" ישעיהו 53:9] פון דעם רשע, נײַערט אַז דער רשע זאָל זיך שוב פון זײַן דֶּרֶךְ, און חיה! שוב אײַך אום! שוב אײַך אום פון אײַערע דרכים רעים; און לָמָּה זאָלט איר מות, בית ישׂראל? 12 און דו בֶּן אָדָם, אמר צו בני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]: די צִדְקַת הצדיק [זען משיח דער צדיק, ישעיהו 53:11] וועט אים נישט נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] זײַן אין יום פִּשְׁעוֹ, און די רשעה פון דעם רשע, דורך איר וועט ער נישט כשל ווערן אין דעם יום שובוֹ [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] זיך אום פון זײַן רֶשַׁע; און דער וואָס איז אַ צַדִּיק, יכל דערפאַר נישט ער חיה אין דעם יום וואָס ער חטא [זען רומ' 3:8; 6:1-2; מתי 7:21-23]. 13 ווען איך אמר אויף דעם צדיק [זען משיח דער צדיק, ישעיהו 53:11]: חיה וועט ער חיה, און ער בטח זיך אויף זײַן צדקה, און עשׂה עָוֶל, וועלן אַלע זײַנע צדקֹת נישט זכר ווערן, און פאַר זײַן עָוֶל וואָס ער האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] דערפאַר וועט ער מות [זען רומ' 8:13; לוקס 3:3,5]. 14 און ווען איך אמר צו דעם רשע: מות מוזטו מות, און ער שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] זיך אום פון זײַנע חַטָּאת, און עשׂה משפט און צדקה; 15 אַז דעם חֲבֹל שוב דער רשע אום, די גְּזֵלָה שלם ער, אין די חֻקּוֹת החיים הלך ער, נישט צו עשׂה קיין עָוֶל – וועט ער חיה חיה, ער וועט נישט מות. 16 אַלע זײַנע חטאת וואָס ער האָט חטא, וועלן אים נישט זכר ווערן; משפט און צדקה עשׂה ער, חיה וועט ער חיה. 17 און בני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אמר: נישט ריכטיק [נתכן, תכן] איז דער דֶּרֶךְ אֲדֹנָי, ווען זייער אייגענער דֶּרֶךְ איז נישט ריכטיק. 18 ווען דער צַדִּיק שוב זיך פון זײַן צדקה, און עשׂה עָוֶל, מוז ער מות דערפאַר. 19 און ווען דער רשע שוב זיך פון זײַן רשעה, און עשׂה משפט און צדקה, וועט ער דערמיט חיה. 20 און איר אמר: נישט ריכטיק איז דער דֶּרֶךְ אֲדֹנָי; איש לויט זײַנע דרכים שפט איך אײַך, בית ישׂראל. 21 און עס איז געווען אין 12טן שָׁנָה פון גָלוּתֵנוּ, אין 10טן חודש, אין 5טן טאָג פון חודש, איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו מיר אַ פָלִיט פון ירושלים, אַזוי צו אמר: די עִיר איז נכה

[זען "נכה" ישעיה 53:4] געוואָרן. 22 און די יָד ה' איז געווען אויף מיר אין עֶרֶב
איידער דער פָלִיט איז בוא; און ער האָט פתח מײַן פֶּה איידער ער איז בוא צו
מיר אין דער בוקר; און מײַן פֶּה איז פתח, און איך בין מער נישט נאלם [אלם]
געווען. 23 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 24 בֶּן אָדָם, די
וואָס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין די דאָזיקע חורבות
אויף אַדְמַת ישׂראל, אמר, אַזוי צו אמר: איינער איז געווען אברהם, און ער
האָט ירש הָאָרֶץ, און מיר זײַנען רבים, איז אונדז הָאָרֶץ נתן [זען "נתן" ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] געוואָרן פאַר אַ מוֹרָשָׁה. 25 דעריבער אמר צו זיי:
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': מיטן דָּם אכל [זען "אכל" בראשית 2:17; מתי 25:46;
יחונן 3:3] איר, און אײַערע אויגן נשׂא איר אויף צו אײַערע גִּלּוּלִים, און דָּם
שפך איר, און הָאָרֶץ ווילט איר ירש? 26 איר זײַט עמד אויף אײַער חרב, איר
האָט עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] תּוֹעֵבָה, און איש זײַן
אֵשֶׁת רֵעַ האָט איר טמא, און הָאָרֶץ ווילט איר ירש? 27 אַזוי זאָלסטו אמר צו
זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': חַי אָנִי, אַז די וואָס אין די חורבות וועלן דורכן
חרב נפל, און דער וואָס אויפן פְּנֵי הַשָּׂדֶה, איס נתן איך צו די חיות, איס צו
אכל, און די וואָס אין די מצדות און אין די מערוֹת [מְעָרָה] וועלן פוּן דֶּבֶר
מות. 28 און איך וועל נתן הָאָרֶץ שְׁמָמָה און מְשַׁמָּה, און שבת וועט ווערן איר
גְּאוֹן פון עז, און די הָרִים פון ישׂראל וועלן זײַן מֵאֵין עוֹבֵר. 29 און זיי וועלן
ידע אַז איך בין ה', ווען איך נתן הָאָרֶץ שְׁמָמָה און מְשַׁמָּה, פאַר אַלע זייערע
תּוֹעֲבֹת וואָס זיי האָבן עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. 30 און
דו בֶּן אָדָם, בּני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]
דבר פוּן דיר, אֵצֶל [זען משלי 8:30] הקירוֹת [קיר], און אין די פתח פוּן די
בּתּים, און איינער דבר מיטן אַנדערן, איטלעכער מיט אחיו, אַזוי צו אמר: בוא
נָא, און שמע;, וואָס איז דאָס דבר וואָס יצא פוּן ה'; 31 און זיי בוא צו דיר ווי
אַ מָבוֹא פוּן עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]; און
זיי ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] פאַר דיר, ווי עַמִּי, און זיי
שמע צו דײַנע דברים, אָבער זיי עשׂה זיי נישט; וואָרעם מיט זייער פֶּה, עֲגָבִים
זיי עשׂה, בּעת נאָך זייער בֶּצַע הלך זייער לֵב. 32 און הִנֵּה, ביסט בּײַ זיי ווי שיר
עֲגָבִים מיט יְפֵה קוֹל און יטב נַגֵּן; און זיי שמע צו דײַנע דברים, אָבער זיי עשׂה
זיי נישט. 33 אָבער ווען עס בוא – הִנֵּה, עס בוא – וועלן זיי ידע אַז אַ נביא
איז געווען צווישן זיי.

יחז34

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר׃ 2 בֶּן אָדָם, זאָג נביאות
אויף די רֹעִים פון ישׂראל; זאָג נביאות, און זאָלסט אמר צו זיי, צו די רֹעִים׃
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳׃ וויי, די רֹעִים פון ישׂראל וואָס האָבן רעה זיך אַליין!
דאַרפן נישט די רֹעִים די צֹאן רעה? 3 דאָס חֵלֶב אכל [זען "אכל" בראשית
2:17; מתי 25:46; יוחנן 3:3] איר, און מיט דער צֶמֶר לבש איר זיך, די בְּרִיא
טוט איר זבח; די צֹאן רעה איר נישט. 4 די נחלות [חלה] האָט איר נישט חזק,
און די חולה [חלה] האָט איר נישט רפא, און די נשברת [שבר] האָט איר
נישט חבש, און די נדחת [נדח] האָט איר נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5;
זכריה 13:7], און די פארלאָרענע [אבד, פארלוירן, יוחנן 3:16] האָט איר נישט
בקש, און מיט חזקה האָט איר רדה איבער זיי, און מיט פֶּרֶךְ. 5 און זיי זייַנען
פוץ געוואָרן, ווייַל אָן אַ רֹעֶה, און געוואָרן צו אכלה פאַר כל חַיַּת הַשָּׂדֶה, ווייַל
זיי זייַנען פוץ געווען. 6 האָבן שגה מייַנע צֹאן אויף כל הֶהָרִים, און אויף כל
גִּבְעָה רמה [רום]; און איבערן כל פני הָאָרֶץ זייַנען פוץ געוואָרן מייַנע צֹאן, און
נישט געווען קיין דוֹרֵש און קיין מבקש [בקש]. 7 דעריבער, איר רֹעִים, שמע!
דאָס דבר-ה׳׃ 8 חי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה׳, פאַרוואָר, ווייַל מייַנע צֹאן זייַנען געוואָרן
צו בז, און מייַנע צֹאן זייַנען געוואָרן צו אכלה פאַר כל חַיַּת הַשָּׂדֶה, ווייַל אָן אַ
רֹעֶה, און מייַנע רֹעִים האָבן נישט דרש אויף מייַנע צֹאן, און די רֹעִים האָבן
רעה זיך אַליין, און מייַנע צֹאן האָבן זיי נישט רעה, 9 דעריבער, איר רֹעִים,
שמע! דאָס דבר-ה׳׃ 10 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳׃ הִנֵּה, איך בין אויף די רֹעִים,
און וועל דרש [זען דברים 18:19] מייַנע צֹאן פון זייער יָד, און וועל זיי שבת
פון רעה צֹאן, און די רֹעִים וועלן מער נישט רעה זיך אַליין; און איך וועל נצל
[זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1] מייַנע צֹאן פון זייער פֶּה, און זיי וועלן מער נישט
זייַן זיי צו אכלה. 11 וואָרעם אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳׃ הִנֵּה איך, יאָ איך וועל
דרש אויף מייַנע צֹאן [זען יוחנן 1:14; 10:11], און איך וועל זיי בקר. 12 ווי אַ
רֹעֶה בקרה זייַן עֵדֶר אין דעם יום וואָס ער איז צווישן זייַנע צֹאן נפרשות
[פרש], אַזוי וועל איך בקר מייַנע צֹאן; און איך וועל זיי נצל [זען "נצל" מיכה
4:10; 5:1] פון כל המקוֹמֹת וואָס זיי זייַנען פוץ געוואָרן אַהין אין יום עָנָן און
עֲרָפֶל. 13 און איך וועל זיי יצא פון די עַמִּים, און וועל זיי קבץ פון די ארצות,

און וועל זיי ברענגען אויף זייער אֲדָמָה; און איך וועל זיי רעה אויף די הָרִים
פוּן ישׂראל, בײַ די אפיקים [אפיק], און אין כל מוֹשבֵי הָאָרֶץ. 14 אויף אַ מרעה
טוב וועל איך זיי רעה, און אויף די הָרִים פוּן מרום ישׂראל וועט זײַן זייער נָוֶה;
דאָרטן וועלן זיי רבץ אין נָוֶה טוב, און מִרְעֶה שָׁמֵן וועלן זיי זיך רעה אויף די
הָרִים פוּן ישׂראל. 15 איך וועל רעה מײַנע צאֹן, און איך וועל זיי מאַכן רבץ,
אמר אֲדֹנָי ה'. 16 די פאַרלאָרענע [זען יוחנן 3:16] וועל איך בקש, און די נִדַּחַת
[נדח] וועל איך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7], און די נשברת
[שבר] וועל איך חבש, און די חוֹלָה [חלה] וועל איך חזק, אָבער די שְׁמֵנָה און
די חזקה וועל איך שמד; מיט מִשְׁפָּט וועל איך זיי רעה. 17 און איר מײַנע צאֹן,
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך שפט צווישן שֵׂה [זען משיח שֵׂה ישעיהו
53:7 אונדזער אויסלייזונג פוּן מצרים] און שֵׂה, צווישן די אֵילִים און די
עתּוּדים [זען מתי 25:33]. 18 איז דאָס נישט גענוג פאר אײַך? די מרעה טוב
רעה איר אײַך, אַז דעם יתר פוּן אײַער מרעים רמס איר מיט אײַערע רגלים
[זען תהלים 22:17]? און וואָס מִשְׁקָע מַיִם שתה איר, אַז דאָס יתר רפשׂ איר
מיט אײַערע רגלים [זען תהלים 22:17]? 19 און מײַנע צאֹן רעה זיך אויף וואָס
אײַערע רגלים [זען תהלים 22:17] האָבן רמס, און שתה וואָס אײַערע רגלים
האָבן רפשׂ. 20 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר צו זיי: הִנֵּה איך, יאָ איך, וועל
שפט צווישן דעם שֵׂה [זען משיח שֵׂה ישעיהו 53:7 אונדזער אויסלייזונג פוּן
מצרים] בִּרְיָה און דעם שֵׂה רָזֶה. 21 ווײַל מיט דער צַד און מיטן כתף הדף
איר, און מיט אײַערע קרנוֹת נגח איר, כּל הנחלוֹת [חלה], בּיז איר האָט זיי פוּץ
דערויסן, 22 דעריבער וועל איך ישע מײַנע צאֹן [זען לוקס 19:10], און זיי
וועלן מער נישט זײַן פאר בז; און איך וועל שפט צווישן שֵׂה [זען משיח שֵׂה
ישעיהו 53:7 אונדזער אויסלייזונג פוּן מצרים] און שֵׂה. 23 און איך וועל
אויפשטעלן איבּער זיי רֹעֶה אֶחָד [זען יוחנן 14:6] וואָס וועט זיי רעה – מײַן
עֶבד דָוִד [זען עֶבֶד דוד ישעיה 52:13-53:12; זען

https://www.youtube.com/watch?v=C9y4e6uaPvI]; ער וועט
זיי רעה, און ער וועט זייער רֹעֶה זיין. 24 און איך ה' וועל זיי זײַן צום אלוקים,
און מײַן עֶבֶד דָוִד אַ נָשִׂיא [זען תהלים 89:34-38] צווישן זיי; איך ה' האָבּ דבר.
25 און איך וועל זיי כרת בְּרִית שלום [זען "שלום" ישעיה 53:5], און וועל שבת
חיּה רָעָה פוּן הָאָרֶץ, און זיי וועלן ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה
6:11-13] אין מדבר אין בֶּטַח, און ישן אין די יער. 26 און איך וועל נתן זיי און

רונד אַרום מײַן גביה פֿאַר אַ בְּרָכָה; און איך װעל ירד דעם גֶשֶׁם אין זײַן צײַט;
גִשְׁמֵי בְּרָכָה װעלן דאָס זײַן. 27 און דער עֵץ הַשָּׂדֶה װעט נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] זײַן פּרי, און הָאָרֶץ װעט נתן איר יבול; און
זײ װעלן זײַן אויף זײער אֲדָמָה אין בֶּטַח; און זײ װעלן ידע אַז איך בין ה', װען
איך שבר די מוטה פֿון זײער יאָך, און װעל זײ נצל [זען "נצל" מיכה 4:10; 5:1]
פֿון דער יָד פֿון הָעֹבְדִים זײ [זען גלט' 5:1-16]. 28 און זײ װעלן מער נישט זײַן
אַ בַּז פֿאַר די גוֹיִם, און די חַיַּת הָאָרֶץ װעט זײ נישט אכל; און זײ װעלן ישב
[זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין בֶּטַח, און קײנער װעט נישט
חתת. 29 און איך װעל זײ קום אַ מַטָּע פֿאַר אַ שם, און עס װעלן מער נישט
זײַן אין הָאָרֶץ אסֵפֵי [אסף] פֿון רָעָב, און זײ װעלן מער נישט נשׂא די כְּלִמָּה
פֿון די גוֹיִם. 30 און זײ װעלן ידע אַז איך ה' אֱלֹקֵיהֶם בין מיט זײ, און זײ, דאָס
בית ישׂראל, זײַנען עַמִּי, אמר אֲדֹנָי ה'. 31 און איר זײַט מײַנע צאָן; די צאָן פֿון
מײַן מַרְעִים, אָדָם זײַט איר; און איך בין אֱלֹקֵיכֶם, אמר אֲדֹנָי ה'.

יחזק35

1 און דאָס דבר-ה' איז געװען צו מיר, אַזױ צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דײַן פּנים
אויף הַר שֵׂעִיר, און זאָג נביאות אויף אים; 3 און זאָלסט אמר צו אים: אַזױ
האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך בין אויף דיר, הַר שֵׂעִיר, און װעל נטה מײַן יָד
אויף דיר, און װעל דיך נתן שְׁמָמָה און מְשַׁמָּה. 4 דײַנע ערים װעל איך חרבה
שׂים, און דו װעסט שְׁמָמָה זײַן; און װעסט ידע אַז איך בין ה'. 5 װײַל בײַ דיר
איז געװען אֵיבָה עוֹלָם [זען עבדיה 1:11-14; בראשית 3:15
https://www.youtube.com/watch?v=kt2KKK-0MNQ], און
האָסט הגיר [נגר] די בני-ישׂראל אין דער מאַכט פֿון חרב, אין דער צײַט פֿון
זײער אֵיד, אין דער צײַט פֿון דער עֲוֹן קֵץ; 6 דעריבער, חי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה', אַז
צו דָם װעל איך דיך עשׂה, און דָם װעט דיך רדף; פֿאַרװאָר, דָם האָסטו לֹא
שׂנא, דעריבער זאָל דָם דיך רדף. 7 און איך װעל נתן הַר שֵׂעִיר פֿאַר אַ שְׁמָמָה
און שְׁמָמָה, און װעל כרת [זען "יכרת משיח וְאֵין לוֹ" דניאל 9:26] פֿון אים
גײער און קומער. 8 און איך װעל מלא זײַנע הָרִים מיט זײַנע חללים; דײַנע
גבעה, און דײַנע גאות [גיא], און אַלע דײַנע אָפִיק – חללי חרב װעלן נפל אין
זײ. 9 שוֹמְמוֹת עוֹלָם װעל איך דיך נתן, און דײַנע ערים װעלן נישט זײַן ישב;

און איר וועט ידע אַז איך בין ה׳. 10 ווײַל דו האָסט אמר: די בײדע גוֹיִם און די
בײדע ארצוֹת וועלן מײַנע ווערן, און מיר וועלן זײ יַרשען, הגם ה׳ איז דאָרט
געווען, 11 דעריבער, חי אָנִי, אמר אֲדֹנָי ה׳, אַז איך וועל עשׂה אַזוי ווי דײַן אף
און ווי דײַן קנאה וואָס דו האָסט באַוויזן, פון דײַן שׂנאה צו זײ; און איך וועל
ידע ווערן צווישן זײ, ווען איך וועל דיך שפט. 12 און וועסט ידע אַז איך ה׳
האָבּ שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12] אַלע דײַנע נֶאָצָה וואָס דו האָסט
אמר אויף די הָרים פון ישׂראל, אַזוי צו אמר: שממו זײַנען זײ געוואָרן אונדז
זײַנען זײ נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] געוואָרן צו אכלה.
13 און איר האָט זיך רימען קעגן מיר מיט אײַער פֶּה, און האָט העתיר [עתר]
קעגן מיר אײַערע דברים; איך האָבּ שמע [זען "שמע" ישעיהו 52:15-53:12].
14 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: ווען די כּל הָאָרֶץ שׂמח זיך, וועל איך דיך עשׂה
שְׁמָמָה. 15 אַזוי ווי דו האָסט זיך שׂמח איבּער דער נחלה פון דעם בּית ישׂראל,
ווען זי איז שממה [שמם] געוואָרן, אַזוי וועל איך עשׂה צו דיר; שְׁמָמָה וועסטו
ווערן, הַר שֵׂעִיר, און כּל אֱדוֹם אין גאַנצן; און זײ וועלן ידע אַז איך בּין ה׳.

יחז36

1 און דו בֶּן אָדָם, זאָג נביאוּת אויף די הָרים פון ישׂראל, און זאָלסט אמר:
הָרים פון ישׂראל, שמע! דאָס דבר-ה׳. 2 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: ווײַל דער
אוֹיֵב האָט אויף אײַך אמר: אַהאַ! אויך די במות עוֹלָם זײַנען אונדז צו מוֹרָשָׁה
געוואָרן. 3 דעריבער זאָג נביאוּת, און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳:
יַעַן בְּיַעַן מע האָט אײַך שמם און שָׁאַף פון רונד אַרום, כּדי איר זאָלט ווערן אַ
מוֹרָשָׁה פאַר די שְׁאֵרִית הַגּוֹיִם, און איר עלה אויף דעם שׂפה פון לָשוֹן, און
דער דִּבָּה פון עם; 4 דעריבער איר הָרים פון ישׂראל, שמע! דאָס דבר אֲדֹנָי ה׳:
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳ צו די הָרים און צו די גבעה, צו די אפיק און צו די
גאיות [גיא], און צו די חורבות השֹממות [שמם], און צו די ערים, וואָס זײַנען
געוואָרן צו בּז און צו לעג [זען "לעג" תהלים 22:8] בּײַ די שארית הגוֹיִם וואָס
פון רונד אַרום; 5 דעריבער האָט אמר אֲדֹנָי ה׳ אַזוי אמר: פאַרוואָר, אין דעם אֵש
פון מײַן קנאה האָבּ איך דבר וועגן די שארית הגוֹיִם, און וועגן אֱדוֹם אין
גאַנצן, וואָס האָבּן נתן מײַן אֶרֶץ זיך פאַר מוֹרָשָׁה, מיט שִׂמחה פון כּל לֵבָב,
מיט שְׁאָט פון נפש [זען "נפש" פון משיח ישעיהו 53:10], לְמַעַן איר מִגְרָש

פאר בַּז. 6 דעריבער זאָג נביאות איבער אַדְמַת ישׂראל, און זאָלסט אמר צו די
הָרִים און צו די גבעה, צו די אפיקים [אפיק] און צו די גַּיְא: אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, אין מײַן קנאה און אין מײַן חֵמָה האָבּ איך דבר, ווײַל די כְּלִמָּה
פון די גוֹיִם האָט איר נשׂא; 7 דעריבער האָט אֲדֹנָי ה' אַזוי אמר: איך נשׂא מײַן
יָד, אַז די גוֹיִם וואָס פון רונד אַרום אײַך, זיי גופא, וועלן נשׂא זייער כְּלִמָּה! 8
און איר, הָרִים פון ישׂראל, וועט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי
2:7-9] אײַערע עָנָף, און נשׂא אײַער פרי, פאַר עַמִּי ישׂראל; וואָרעם זיי זײַנען
קרב צו בוא [היים]. 9 וואָרעם הִנֵּה בין איך פאר אײַך, און איך וועל זיך פנה
צו אײַך, און איר וועט עבד ווערן, און זרע ווערן. 10 און איך וועל רבה אויף
אײַך אָדָם, דאָס כל בית ישׂראל אין גאַנצן; און די ערים וועלן ישב ווערן, און
די חורבות וועלן בנה ווערן. 11 און איך וועל רבה אויף אײַך אָדָם און בהמה,
און זיי וועלן זיך רבה און פרה; און איך וועל אײַך הוֹשב [ישב] ווי אין אײַערע
קַדְמָה צײַטן, און וועל אײַך הטב [יטב] מער ווי אין אײַער אָנהייב; און איר
וועט ידע אַז איך בין ה'. 12 און איך וועל מאַכן הלך אויף אײַך אָדָם, עַמִּי
ישׂראל; און זיי וועלן דיך ירש, און וועסט זיי זײַן פאַר אַ נחלה, און וועסט זיי
מער נישט ווידער שכּל. 13 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': ווײַל מע אמר צו אײַך: אַן
אֹכֶלֶת אָדָם ביסטו, און אַ מְשַׁכֶּלֶת פון דײַן גוֹי ביסטו געוואָרן. 14 דעריבער
וועסטו אָדָם מער נישט אכל, און דײַנע גוֹי וועסטו מער נישט שכל, אמר אֲדֹנָי
ה'. 15 און איך וועל דיך מער נישט מאַכן שמע די כְּלִמָּה פון די גוֹיִם, און די
חֶרְפָּה פון די עַמִּים וועסטו מער נישט נשׂא, און דײַנע גוֹי וועסטו מער נישט
מאַכן כשל, אמר אֲדֹנָי ה'. 16 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו
אמר: 17 בֶּן אָדָם, דאָס בית ישׂראל ישב אויף זייער אֲדָמָה, האָבן זיי זי טמא
מיט זייער דֶּרֶךְ און מיט זייערע עלילות [עלילה]; אַזוי ווי די טֻמְאָה פון אַ נִדָּה
איז געווען זייער דֶּרֶךְ פאַר מיר. 18 און איך האָבּ שפך אויף זיי מײַן חֵמָה פאַר
דעם דָּם וואָס זיי האָבן שפך אין הָאָרֶץ, ווײַל מיט זייערע גִּלּוּלִים האָבן זיי עס
טמא. 19 און איך האָבּ זיי פוץ צווישן די גוֹיִם, און זיי זײַנען זרה געוואָרן אין
די ארצוֹת; לויט זייער דֶּרֶךְ און לויט זייערע עלילות [עלילה] האָבּ איך זיי
שפט. 20 און אַז זיי זײַנען בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי
2:7-9; זכריה 9:9] צו די גוֹיִם וואָס זיי זײַנען בוא אַהין, האָבן זיי חלל מײַן שֵׁם
קדש, אַז מע האָט אויף זיי אמר: עַם ה' זײַנען די דאָזיקע, און פון זײַן אֶרֶץ זיי
יצא. 21 און איך האָבּ חמל פאר מײַן שֵׁם קדש, וואָס דאָס בית ישׂראל האָט

אים חלל צווישן די גוֹיִם וואָס זיי זײַנען בוא אַהין. 22 דעריבער אמר צו דעם
בית ישׂראל: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: נישט פאר אייער למען עשׂה איך, בּית
ישׂראל, נײַערט פאַר מײַן שֵׁם קדש, וואָס איר האָט חלל צווישן די גוֹיִם וואָס
איר זײַט בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה
9:9] אַהין. 23 און איך וועל קדש מײַן שֵׁם הַגָּדוֹל, וואָס איז חלל געוואָרן
צווישן די גוֹיִם, וואָס איר האָט חלל צווישן זיי; און די גוֹיִם וועלן ידע אַז איך
בין ה׳, אמר אֲדֹנָי ה׳, ווען איך ווער הקדש [קדש, זען הדרך המשיחיסטים
10:10] דורך אײַך פאַר זייערע אויגן. 24 און איך וועל אײַך לקח פון די גוֹיִם,
און וועל אײַך קבץ פון כל הארצות, און אײַך ברענגען אויף אײַער אֲדָמָה. 25
און איך וועל זרק אויף אײַך מַיִם טהורים, און איר וועט טהר ווערן; פון אַלע
אײַערע טֻמְאוֹת [טֻמְאָה] און פון אַלע אײַערע גִּלּוּלִים וועל איך אײַך טהר. 26
און איך וועל אײַך נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אַ לֵב
חָדָשׁ, און אַ רוּחַ חֲדָשָׁה [זען דברים 30:6-8; יחזקאל 18:31; 11:19; ירמיה
31:31-34; יוֹחָנָן 3:3-8; אפס׳ 2:5; קול׳ 2:13; יעקב 1:17-18; כיפא א 1:3] וועל
איך נתן אין אײַך, און איך וועל סור דאָס לֵב הָאֶבֶן פון אײַער בָּשָׂר, און וועל
אײַך נתן אַ לֵב בָּשָׂר. 27 און מײַן רוּחַ [יואל 3:1-5] וועל איך נתן אין אײַך, און
וועל עשׂה אַז איר מײַנע חוקים [חק] זאָלט איר הלך, און מײַנע משפטים
זאָלט איר זײַן שומר איבער און עשׂה. 28 און איר וועט ישב [זען "ישב" הושע
3:4-5; זכריה 6:11-13] אין הָאָרֶץ וואָס איך האָב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14;
53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אבוֹתֵיכם, און איר וועט מיר זײַן לְעָם, און איך וועל אײַך
זײַן לאלוקים. 29 און איך וועל אײַך ישע פון אַלע אײַערע טֻמְאוֹת [טֻמְאָה],
און איך וועל קרא צו דער דָּגָן, און וועל זי רבה, און וועל נישט נתן אויף אײַך
קיין רָעָב. 30 און איך וועל רבה די פרי הָעֵץ, און די תְּנוּבָה פון שָׂדֶה, כּדי איר
זאָלט מער נישט לקח די חֶרְפָּה פון רָעָב צווישן די גוֹיִם. 31 און איר וועט זיך
זכר אײַערע דרכים הרעים, און אײַערע מעללים [מעלל] וואָס זײַנען נישט
טוֹבים געווען, און איר וועט זיך נקוט [קוט] פאַר זיך אַליין איבער אײַערע
עֲוֹנֹת [עָוֹן] און איבער אײַערע תּוֹעֲבֹת. 32 נישט פאר למענכם עשׂה איך, אמר
אֲדֹנָי ה׳; זאָל דאָס ידע זײַן צו אײַך; זײַט אין בושה און כלם אײַך פאַר אײַערע
דרכים, איר בּית ישׂראל. 33 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: אין דעם יוֹם וואָס איך
טהר אײַך פון אַלע אײַערע עֲוֹנוֹת, וועל איך מאַכן ישב די ערים, און די
חוּרבות וועלן בנה ווערן. 34 און הָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה [שמם] וועט עבד ווערן,

אָנשטאָט וואָס עס איז געווען אַ שְמָמָה פאַר די אויגן פון כָּל עוֹבֵר. 35 און
מע וועט אמר: דאָס דאָזיקע אֶרֶץ דאָס שמם איז געוואָרן ווי דער גַן עֵדֶן, און
די ערים די חרבות און נשמות און נהרסות [הרס] זײַנען בצר און ישב. 36 און
ידע וועלן די גוֹיִם וואָס וועלן שאר רונד אַרום אײַך, אַז איך ה' האָב בנה די
נהרסות [הרס], האָב נטע דאָס נשמה [שמם]; איך ה' האָב דבר און וועל
עשׂה. 37 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': אויך דערין וועל איך זיך לאָזן דרש פון דעם
בית ישׂראל, זיי צו עשׂה: איך וועל זיי רבה אָדָם ווי צֹאן. 38 ווי די צֹאן קָדָשִים,
ווי די צֹאן פון ירושלים אין אירע מוֹעֲדִים, אַזוי וועלן זײַן די ערים החרבוֹת
מלא מיט צֹאן אָדָם; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחזק37

1 די יָד ה' איז געווען אויף מיר, און ער האָט מיך יצא דורך דעם רוּחַ ה', און
האָט מיך נוח אין מיטן פון דעם בִקְעָה, און ער איז געווען מלא מיט עצמות.
2 און ער האָט מיך געפירט פאַרבײַ זיי סביב סביב, און הִנֵה זיי זײַנען געווען
רבוּת מְאֹד איבערן בִקְעָה, און הנה, זיי זײַנען געווען יְבֵשות מְאֹד. 3 און ער
האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, קענען די דאָזיקע עצמוֹת חיה ווערן? האָב איך
אמר: אֲדֹנָי ה', דו ידע [זען "ידע" דניאל 9:25; ישעיהו 53:3] דאך. 4 האָט ער צו
מיר אמר: זאָג נביאות צו די דאָזיקע עצמות, און זאָלסט אמר צו זיי: איר
עצמות הַיְבֵשות, שמע! דאָס דבר-ה': 5 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה' צו די דאָזיקע
עצמות: הִנֵה, איך ברענג אַרײַן אין אײַך רוּחַ, און איר וועט חיה ווערן. 6 און
איך וועל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אויף אײַך גִדִים
[גיד], און וועל עלה אויף אײַך בָּשָׂר, און קרם אויף אײַך עוֹר, און נתן אין אײַך
רוּחַ, און איר וועט חיה ווערן; און איר וועט ידע אַז איך בין ה'. 7 און איך האָב
נביאות געזאָגט אַזוי ווי איך בין צוה געוואָרן; און עס איז געוואָרן אַ קוֹל, ווי
איך האָב נביאות געזאָגן; און הִנֵה אַ רַעַש, און די עצמוֹת האָבן קרב עֶצֶם צו
זײַן עֶצֶם. 8 און איך האָב ראה, און הִנֵה גדים [גיד] זײַנען אויף זיי, און בשׂר
איז עלה [זען "עלה" ישעיה 53:2], און עוֹר האָט זיך קרם אויף זיי פון אויבן,
אָבער קיין רוּחַ איז אין זיי נישט געווען. 9 האָט ער צו מיר אמר: זאָג נביאות
צו דעם רוּחַ, זאָג נביאות, דו בֶּן אָדָם, און זאָלסט אמר צו דעם רוּחַ: אַזוי האָט
אמר אֲדֹנָי ה': פון די 4 רוּחוֹת בוא, דו רוּחַ, און נפח אַרײַן אין די דאָזיקע

הרוּגים, אַז זיי זאָלן חיה ווערן. 10 און איך האָב נביאות געזאָגן אַזוי ווי ער
האָט מיר צוה, און דער רוּחַ איז אין זיי אַריַין, און זיי זיַינען חיה געוואָרן; און
זיי האָבן זיך עמד אויף זייערע רגלים [זען תהלים 22:17], אַ חיל גדול מאֹד
מאֹד. 11 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, די דאָזיקע עצמות, זיי זיַינען
דאָס כּל בּית ישׂראל; הִנֵּה, זיי אמר: יבש זיַינען אונדזערע עצמות, און אבד איז
תִּקְוָתֵנוּ; גזר [זען "גזר" ישעיה 53:8] זיַינען מיר. 12 דעריבער זאָג נביאות, און
זאָלסט אמר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך פּתח איַיערע קברים
[זען משיחס קבר ישעיה 53:9], און וועל עלה איַיך פוּן איַיערע קברים, און
איַיך בּרענגען אויף אַדְמַת ישׂראל. 13 און איר וועט ידע אַז איך בין ה', ווען
איך פּתח איַיערע קברים, און ווען איך ברענג איַיך אויף, עַמִּי, פוּן איַיערע
קברים [זען קור"ב 4:16; טיט' 3:5]. 14 און איך וועל נתן [זען "נתן" ישעיה
7:14] מיַין רוּחַ אין איַיך, און איר וועט חיה ווערן; און איך וועל איַיך נוח אויף
איַיער אֲדָמָה; און איר וועט ידע אַז איך ה' האָבּ דבר און עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] אמר ה'. 15 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר,
אַזוי צו אמר: 16 און דו בֶּן אָדָם, לקח דיר עֵץ אֶחָד, און כתב אָן אויף אים:
פאַר יהוּדה, און פאַר די בּני-ישׂראל זיַינע חברים; און לקח דיר עֵץ אֶחָד, און
כתב אָן אויף אים: פאַר יוסף – דער עֵץ אפריִם, און פוּן כּל בּית ישׂראל זיַינע
חברים; 17 און קרב זיי דיר אחד צו אחד אין עֵץ אחד, אַז זיי זאָלן ווערן
אחדים אין דיַין יָד. 18 און אַז בּני-עַמְּךָ [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי] וועלן אמר צו דיר, אַזוי צו אמר: ווילסטו אונדז נישט נגד
וואָס די דאָזיקע זיַינען דיר? 19 דבר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך
לקח דעם עֵץ יוסף וואָס אין דער יָד פוּן אפרַיִם, און די שבטים פוּן ישׂראל
זיַינע חברים, און איך וועל זיי נתן צו אים מיט דעם עֵץ יהוּדה, און איך וועל
זיי עשׂה פאַר עֵץ אחד, און זיי וועלן ווערן אחד אין מיַין יָד. 20 און די עצים
[עץ] וואָס דו ווערסט אויף זיי כתב, זאָלן זיַין אין דיַין יָד פאַר זייערע אויגן. 21
און דבר צו זיי: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך לקח צונויף די בּני-ישׂראל
פוּן צווישן די גּוֹיִם, וואָס זיי זיַינען הלך אַהין, און איך וועל זיי קבץ פוּן רוּנד
אַרוּם, און וועל זיי בּרענגען אויף זייער אֲדָמָה. 22 און איך וועל זיי עשׂה פאַר
גּוֹי אֶחָד אין הָאָרֶץ, אויף די הָרִים פוּן ישׂראל, און מלך אֶחָד וועט זיַין בּיַי זיי
אַלעמען צום מלך; און זיי וועלן מער נישט זיַין אין 2 גּוֹיִם, און וועלן מער
נישט חצה ווערן ווידער אין 2 מלוכות. 23 און זיי וועלן זיך מער נישט טמא

מיט זייערע גִלוּלִים, און מיט זייערע שקוּצים, און מיט אַלע זייערע פְּשָׁעִים
[זען ישעיהו 53:5 עבד ה' משיח בן דָוִד און פְּשָׁעֵנוּ]; און איך וועל זיי ישע פון
אַלע זייערע מוֹשבֹת וואָס זיי האָבן חטא אין זיי, און איך וועל זיי טהר; און זיי
וועלן מיר זיַין לְעָם, און איך וועל זיי זיַין לאלוקים. 24 און מייַן עֶבֶד דָוִד [זען
ישעיה 37:35; 52:13-53:12; יחזקאל 34:23

https://www.youtube.com/watch?v=C9y4e6uaPvI] וועט זיַין
מלך איבער זיי, און רֹעֶה אֶחָד וועט זיַין בייַ זיי אַלעמען; און אין מייַנע
משפטים וועלן זיי הלך, און מייַנע חוקים וועלן זיי זיַין שומר איבער און זיי
עשׂה. 25 און זיי וועלן ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף
הָאָרֶץ וואָס איך האָב נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] צו
מייַן עֶבֶד, צו יעקבן, וואָס אבוֹתֵיכם זייַנען ישב דערין; און זיי וועלן ישב
דערויף, זיי, און זייערע בָּנִים, און זייערע בני בנים עד עוֹלָם; און מייַן עֶבֶד דוד
וועט זיי זיַין אַ נשׂיא לְעוֹלָם. 26 און איך וועל זיי כרת אַ בְּרִית שלום, אַ בְּרִית
עוֹלָם [זען יהודים אין משיח 13:20] וועט עס זיַין מיט זיי; און איך וועל זיי
נתן, און זיי רבה, און וועל נתן מייַן מִקְדָּשׁ צווישן זיי לְעוֹלָם. 27 און מייַן
מִשְׁכָּן וועט זיַין איבער זיי; און איך וועל זיי זיַין לאלוקים, און זיי וועלן מיר
זיַין לְעָם. 28 און די גוֹיִם וועלן ידע אַז איך ה' מקדש ישׂראל, ווען מייַן מִקְדָּשׁ
וועט זיַין צווישן זיי לְעוֹלָם.

יחז38

1 און דאָס דבר-ה' איז געווען צו מיר, אַזוי צו אמר: 2 בֶּן אָדָם, שׂים דייַן פנים
צו גוֹג אֶרֶץ מָגוֹג, נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ און תוּבל, און זאָג נביאות אויף אים; 3 און
זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': הִנֵּה, איך בין אויף דיר, גוֹג, דו נְשִׂיא
רֹאשׁ מֶשֶׁךְ און תוּבל. 4 און איך וועל דיך שוב, און וועל נתן חחים [חח] אין
דייַנע לְחָיֵי, און וועל דיך יצא מיט דייַן כל חיל, סוּסים און פרשים, לבש
מִכְלוֹל, אַ קָהָל רָב, מיט צִנָּה און מָגֵן, וואָס תפש חֲרָבוֹת אַלע. 5 פָּרַס, כּוּשׁ,
און פוּט מיט זיי, אַלע מיט מָגֵן און כּוֹבע. 6 גוֹמר און אַלע אירע אגפים [אגף],
בית תּוֹגַרְמָה, די עקן פוּן צפון, און אַלע זייערע אגפים [אגף] עַמִּים רַבִּים מיט
דיר. 7 כּון! און זיַי כּון! דו און אַלע דייַנע קָהָל וואָס זייַנען קהל אַרוּם דיר, און
זיַי בייַ זיי מִשְׁמָר. 8 אין ימים רבים אַרוּם וועסטו פקד ווערן, אין אחרית

הַשָּׁנִים וועסטו בוא אויף אַן אֶרֶץ וואָס איז משׁוֹבֶבֶת [שוב] פון חרב, וואָס איז קבץ פון מעמים רבים אויף די הָרים פון ישׂראל. וואָס זײַנען געווען חָרְבָּה תָּמִיד; אָבער עס איז יצא [זען "יצא" ישעיהו 10-11:1; מיכה 5:1] געוואָרן פון די עַמִּים, און זיי ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין בֶּטַח אַלע. 9 און וועסט עלה ווי עס בוא אַ שׁוֹאָה, ווי אַן עָנָן צו כסה הָאָרֶץ וועסטו זײַן, דו און אַלע דײַנע אגפים [אגף], און עַמִּים רבים מיט דיר. 10 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: און עס וועט זײַן אין יום ההוא, וועלן דיר עלה זאַכן אויפן לֵב, און וועסט חשב אַ מַחֲשֶׁבֶת רָעָה. 11 און וועסט אמר: איך וועל עלה אויף דעם אֶרֶץ פון פְּרָזוֹת [פְּרָזָה], איך וועל בוא אויף די שֹׁקְטִים וואָס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין בֶּטַח, וואָס ישב אַלע אָן אַ חוֹמָה, און נישטאָ בײַ זיי בְּרִיחַ און דְּלָתַיִם; 12 צו שלל שלל, און צו בָּזֹז בַּז, צו שוב דײַן יָד אויף חורבות באַזעצטע, און אויף עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי] אסף פון גּוֹיִם, וואָס האָט עשׂה מִקְנֶה און קִנְיָן, די וואָס ישב אויפן טַבּוּר פון הָאָרֶץ. 13 שְׁבָא, און דְדָן, און די סָוחרים פון תַּרְשִׁישׁ, און אַלע אירע כְּפִיר, וועלן אמר צו דיר: קומסטו שלל צו שללן? האָסטו הקהיל [קהל] בזז צו בזז? כֶּסֶף און זָהָב נשׂא? מִקְנֶה און קִנְיָן שלל צו שלל גדול? 14 דעריבער זאָג נביאות, דו בֶּן אָדָם, און זאָלסט אמר צו גּוֹג: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: פאַרוואָר, אין יום ההוא וואָס עַמִּי ישׂראל ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אין בֶּטַח, וועסטו זיך ידע. 15 און וועסט בוא פון דײַן מקום, פון די יַרְכָּה פון צפון, דו, און עמים רבים מיט דיר, רֹכבים אויף סוּסים אַלע, אַ קָהל גָדול, און חיל רב. 16 און וועסט עלה אויף עַמִּי ישׂראל ווי אַן עָנָן צו כסה הָאָרֶץ אין אחרית הימים וועט דאָס זײַן, און איך וועל דיך ברענגען אויף מײַן אֶרֶץ, כּדי די גוים זאָלן מיך ידע, ווען איך ווער הקדש דורך דיר, גּוֹג, פאַר זייערע אויגן. 17 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: דו ביסט דער וואָס איך האָב דבר אין קדמוֹנים דורך מײַנע עבדים די נביאים פון ישׂראל, וואָס האָבן נביאות געזאָגן אין יענע טעג, שָׁנִים נאָכאַנאַנד, אַז איך וועל דיך ברענגען אויף זיי [זען ישעיה 14:24-25]. 18 און עס וועט זײַן אין יום ההוא, אין דעם יוֹם וואָס גוֹג בוא אויף אדמת ישראל, אמר אֲדֹנָי ה׳, וועט עלה מײַן חֵמָה אין מײַן אַף. 19 און אין מײַן קִנְאָה, אין דעם אֵשׁ פון מײַן עֶבְרָה האָב איך דבר: באמת אין יום ההוא וועט נישט זײַן אַ רעש גדול אויף אדמת ישׂראל! 20 און רעש וועלן פאַר מיר די דגים [דָּג] פון ים, און דער עוֹף הַשָּׁמָיִם. און די חַיַּת הַשָּׂדֶה,

און כל הָרֶמֶשׂ וואָס רמשׂ אויף הָאֲדָמָה, און כל הָאָדָם וואָס אויפן פני
האדמה; און נהרס [הרס] ווערן וועלן די הָרִים, און נפל וועלן די מדרגות
[מדרגה], און כל חוֹמָה וועט צו הָאָרֶץ נפל. 21 און איך וועל קרא קעגן אים
אויף אַלע מיַינע הָרִים אַ חרב, אמר אֲדֹנָי ה'; איינעמס חרב וועט זיַין קעגן
אחיו. 22 און איך וועל זיך שפט מיט אים, מיט דֶבֶר און מיט דָם; און אַ גֶשֶׁם
שטף, און האָגלשטיינער, אֵשׁ, און גָפרִית, וועל איך מאַכן מטר אויף אים און
אויף זיַינע אגפים און אויף די עמים רבים וואָס מיט אים. 23 און איך וועל
התגדל [גדל] ווערן און הקדש ווערן, און איך וועל זיך נוֹדע [ידע] פאַר די
אויגן פוּן גוים רבים, און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'.

יחז39

1 און דו בֶּן אָדָם, זאָג נביאות אויף גוֹג, און זאָלסט אמר: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי
ה': הִנֵּה, איך בין אויף דיר, גוֹג, נשׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁך און תוּבָל. 2 און איך וועל דיך
שוב, און דיך ששא, און וועל דיך אויפברענגען פוּן די יַרְכָּה פוּן צפוֹן, און דיך
ברענגען אויף די הָרִים פוּן ישׂראל. 3 און איך וועל נכה [זען "נכה" ישעיה
53:4] דיַין קשת פוּן דיַין שְׂמאוֹל יָד, און דיַינע חצים [חץ] וועל איך פוּן דיַין
ימין [זעו ימין האדון משיח תהלים 110:1] מאַכן נפל. 4 אויף די הָרִים פוּן
ישׂראל וועסטו נפל, דו, און אַלע דיַינע אגפים, און די עמים וואָס מיט דיר;
פאַר עַיִט צִפּוֹר כל כּנף און די חיַּת הַשָׂדֶה, האָבּ איך דיך נתן [זען "נתן" ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] פאַר אָכְלָה. 5 אויפן פני הַשָׂדֶה וועסטו נפל,
וואָרעם איך האָבּ דבר, אמר אֲדֹנָי ה'. 6 און איך וועל שלח אן אֵשׁ אויף מָגוֹג,
און אויף די וואָס ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף די אִיִּים
אין בֶּטַח; און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'. 7 און מיַין שֵׁם קדש וועל איך
מאכן ידע צווישן עַמִּי ישׂראל, און איך וועל מער נישט לאָזן חלל ווערן מיַין
שֵׁם קדש; און די גוֹיִם וועלן ידע אַז איך ה' בין קָדוֹשׁ אין ישׂראל. 8 הִנֵּה, עס
בוא, און עס וועט זיין, אמר אֲדֹנָי ה'; דאָס איז דער יוֹם וואָס איך האָבּ דבר. 9
און די יוֹשבֵי ערים פוּן ישׂראל וועלן יצא, און וועלן בער און שׂלק מיט נֶשֶׁק
און מָגֵן און צִנָּה, מיט קֶשֶׁת און מיט חצים [חץ], און מיט מַקֵל און מיט רֹמַח,
און זיי וועלן בער אֵשׁ דערמיט 7 שָׁנָה. 10 און זיי וועלן נישט נשׂא עֵצִים פוּן
שָׂדֶה, און נישט חטב פוּן די וועלדער, ניַיערט מיטן נֶשֶׁק וועלן זיי בער אֵשׁ;

און זיי וועלן שלל זייערע שלל [זען "שלל" ישעיה 53:12], און בזז זייערע בזז,
אמר אֲדֹנָי ה'. 11 און עס וועט זײַן אין יום ההוא, וועל איך נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] גוג אַ מקום פאַר אַ קבר [זען "קבר" ישעיה
53:9] אין ישׂראל, דעם גֵיא פון די דורכגייער צום קדמה פון ים; און עס וועט
חֹסֶמֶת [חסם] די דורכגייער דעם וועג; און מע וועט דאָרטן קבר [זען משיחס
קבר, ישעיהו 53:9] גוג און אַלע זײַן המון, און מע וועט עס קרא
גֵיא-הֲמוֹן-גוֹג. 12 און דאָס בית ישׂראל וועט זיי קבר [זען משיח קבר, ישעיהו
53:9] 7 חדשים נאָכאַנאַנד, כּדי צו טהר הָאָרֶץ. 13 און דאָס כל עַם הָאָרֶץ
וועט זיי קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו 53:9]; און זיי וועט זײַן פאַר אַ שם
דער יוֹם וואָס איך ווער ווײַזן כבד, אמר אֲדֹנָי ה'. 14 און אַנְשֵׁי תָמִיד וועט מען
הבדיל [בדל] וואָס וועלן עבר דורכן הָאָרֶץ, צו קבר [זען משיחס קבר, ישעיהו
53:9] מיט די דורכגייער די וואָס זײַנען יתר אויפן פּני הָאָרֶץ, כּדי עס צו טהר
– צום קצה פון 7 חדשים וועלן זיי עס חקר. 15 און אַז די דורכגייער וועלן
עבר דורכן הָאָרֶץ, און עמעצער וועט ראה אַן עֶצֶם אָדָם, וועט ער בנה אצל
[זען משלי 8:30] אַ צִיּוּן, בּיז די מקבּרים וועלן אים קבר [זען משיחס קבר,
ישעיהו 53:9] אין גֵיא-הֲמוֹן-גוֹג. 16 און הֲמוֹנָה וועט אויך זײַן דער שֵׁם פון אַן
עִיר. אַזוי וועלן זיי טהר הָאָרֶץ. 17 און דו בֶּן אָדָם, אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה':
אמר צו צִפּוֹר כָּל כָּנָף, און צו כל חיות הַשָּׂדֶה: קבץ אײַך אַיין, און בוא; אסף
אײַך אויף פון רונד אַרום צו מײַן זבח וואָס איך זבח פאַר אײַך, אַ זֶבַח גדול
אויף די הָרִים פון ישׂראל, און איר וועט אכל בָּשָׂר, און שתה דָּם. 18 בָּשָׂר פון
גיבורים וועט איר אכל, און דָם פון נשׂיאים פון הָאָרֶץ וועט איר שתה; אֵילִים,
כָּרִים [כּר], און עתודים, פּרים, מְרִיא פון בָּשָׁן אַלע. 19 און איר וועט אכל חֵלֶב
צו שָׂבְעָה, און וועט שתה דָּם צום שִׁכָּרוֹן, פון מײַן זבח וואָס איך האָב זבח
פאַר אײַך. 20 און איר וועט זיך שׂבע [זען "שׂבע" ישעיה 53:11] בײַ מײַן טיש
מיט סוס און רֶכֶב, מיט גִבּוֹר און כל איש מלחמה, אמר אֲדֹנָי ה'. 21 און איך
וועל נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] מײַן כבוד צווישן די
גוֹיִם, און כל הַגּוֹיִם וועלן ראה מײַן משפּט וואָס איך האָב עשׂה [זען "עשׂה"
ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] און מײַן יָד וואָס איך האָב שׂים אויף זיי. 22 און
דאָס בית ישׂראל וועט ידע פון יום ההוא אָן און הָלְאָה, אַז איך בין ה'
אֱלֹקֵיהֶם. 23 און די גוֹיִם וועלן ידע, אַז דורך זייערע עָוֹן איז אין גלות גלה
דאָס בית ישׂראל, וואָרעם זיי האָבן מעל אָן מיר, און איך האָב סתר מײַן פּנים

פון זיי; און איך האָב זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין
דער יָד פון זייערע פײַנט, און זיי זײַנען נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען
תהלים 16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַת הַמֵתים אין מָשִיחַ]
דורכן חֶרֶב אַלע. 24 לויט זייער טֻמְאָה און לויט זייערע פְּשָעִים [זען ישעיהו
53:5 עבד ה' משיח בן דָוִד און פּשָעֵנוּ] האָב איך עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו
23:5-6; ישעיהו 53:9] מיט זיי, און סתר מײַן פּנים פון זיי. 25 דעריבער, אַזוי
האָט אמר אֲדֹנָי ה': אצונד וועל איך שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7]
די שְבִית יעקב, און וועל רחם דאָס כל בית ישׂראל; און איך וועל זיך קנא פאַר
מײַן שֵם קדש. 26 און זיי וועלן נשׂא זייער כְּלִמָה, און זייער כל מַעַל וואָס זיי
האָבן מָעַל אָן מיר, ווען זיי ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5; זכריה 6:11-13] אויף
זייער אֲדָמָה אין בֶטַח, און קיינער חרד זיי נישט; 27 ווען איך שוב זיי פון די
עמים, און וועל זיי קבץ פון די ארצות פון זייערע פײַנט, און וועל הקדש ווערן
דורך זיי פאַר די אויגן פון גוים רבים. 28 און זיי וועלן ידע אַז איך בין ה'
אֱלֹקֵיהֶם, ווען איך מאכן גלה זיי צו די גוים, און וועל זיי דערנאָך כנס אויף
זייער אֲדָמָה; און איך וועל פון זיי מער נישט יתר דאָרטן. 29 און איך וועל
מער נישט סתר מײַן פּנים פון זיי, וואָרעם איך האָב שפך מײַן רוּחַ אויף דעם
בית ישׂראל, אמר אֲדֹנָי ה' [זען יחזקאל 11:19; 36:26-27; 37:14; יואל 3:1-5].

יחזק40

1 אין 25טן שָנָה פון גלוּתֵנוּ, אין אָנהייב שָנָה, אין 10טן טאָג פון חודש, אין
14טן שָנָה נאָך דעם ווי די עִיר איז נכה געוואָרן, געַנוי אין דעם דאָזיקן יום,
איז געווען אויף מיר די יָד ה', און ער האָט מיך אַהין געבּראַכט. 2 אין מראות
אלוקים האָט ער מיך געבּראַכט קיין אֶרֶץ-ישׂראל, און ער האָט מיך נוח אויף
אַ הַר גבהּ מאֹד, און אויף אים איז געווען אַזוי ווי דאָס מִבְנֶה פון אַן עִיר, אין
נֶגֶב. 3 און ער האָט מיך אַהין געבּראַכט, און הִנֵה דאָרטן איז אַן איש וואָס
זײַן מראה איז אַזוי ווי דאָס מראה פון נחשת, און אַ פּשת פּתיל איז אין זײַן
יָד, און אַ קנה מדה; און ער עמד אין שער. 4 און דער איש האָט צו מיר דבר:
בֶּן אָדָם, ראה מיט דײַנע אויגן, און מיט דײַנע אוזנַיִם שמע! און שׂים דײַן לֵב
צו כל וואָס איך ווײַז דיר, וואָרעם כדי דיר צו ווײַזן ביסטו געבּראַכט געוואָרן
אַהער; נגד כל וואָס דו ראה צו דעם בית ישׂראל. 5 און הִנֵה, אַ חוֹמָה איז

געווען מחוּץ פוּן דעם בּית רוּנד אַרוּם; און אין דער יָד פוּן דעם איש איז
געווען אַ קנה מדה פוּן 6 אַמָּה, איטלעכע פוּן אַן אַמָּה מיט אַ טֹפַח; און ער
האָט מדד די רחב פוּן דעם בִּנְיָן, 1 קנה, און די קוֹמָה 1 קנה. 6 און ער איז
בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו שער
וואָס זײַן פנה איז געווען צו מזרח, און ער איז עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2]
אויף זײַנע מעלות [מעלה], און האָט מדד די סף פוּן דעם שער, 1 קנה די רחב
– די 1 סף, 1 קנה די רחב. 7 און איטלעכער תָּא איז געווען 1 קנה די אֹרֶךְ, און
1 קנה די רחב, און צווישן די תָּאִים 5 אַמָּה; און די סף פוּן דעם שַעַר אצל [זען
משלי 8:30] דעם אוּלם פוּן שער פוּן אינעווייניק איז געווען 1 קנה. 8 און ער
האָט מדד דאָס אוּלם פוּן שער פוּן אינעווייניק, 1 קנה. 9 און ער האָט מדד
דאָס אוּלָם פוּן שער, 8 אַמָּה, און זײַנע אַיִל, 2 אַמָּה; און דאָס אוּלָם פוּן שער
איז געווען פוּן אינעווייניק. 10 און די תָּאִים פוּן דעם שער צו מזרח זײַנען
געווען 3 פוּן דער זײַט, און 3 פוּן דער אַנדער זײַט; 1 מִדָּה פאַר זיי 3, און 1
מִדָּה פאַר די אֵילִם פוּן דער זײַט און פוּן דער אַנדער זײַט. 11 און ער האָט
מדד די רחב פוּן דעם פתח השער, 10 אַמָּה; די אֹרֶךְ פוּן שער, 13 אַמָּה. 12
און אַ גְבוּל איז געווען פאַר די תָּאוֹת, 1 אַמָּה; און 1 אַמָּה גְבוּל פוּן דער זײַט;
און די תָּא זײַנען געווען 6 אַמָּה פוּן דער זײַט, און 6 אַמָּה פוּן דער אַנדער
זײַט. 13 און ער האָט מדד דעם שער, פוּן דעם גג פוּן 1 תָּא צו דעם
[אנטקעגנדיקן] גג, 25 אַמָּה די רחב; פּתח קעגן אַ פתח. 14 און ער האָט עשׂה
די אֵילִם 60 אַמָּה, בּיז אויף די אַיִל פוּן חָצֵר אין די שער רוּנד אַרוּם. 15 און פוּן
דער פְּנֵי פוּן דעם שער אִיתוֹן בּיז דער פְּנֵי פוּן דעם אוּלָם פְּנִימִי פוּן שער איז
געווען 50 אַמָּה. 16 און חַלֹּנוֹת אֲטֻמוֹת זײַנען געווען אין די תָּאִים, און אין
זייערע אֵילִם, לפנימה צום שער רוּנד אַרוּם, און אַזוי אין די אֵלַמּוֹת [אֵילָם];
און חַלֹּונוֹת רוּנד אַרוּם לפנימה; און אויף די אַיִל טייטלבּיימער. 17 און ער
האָט מיך געבּראַכט אין דעם חָצֵר חִיצוֹן, און הִנֵּה דאָרטן זײַנען לשכות
[לִשְׁכָּה], און אַ רִצְפָּה איז עשׂה אין חָצֵר רוּנד אַרוּם; 30 לשכות אויף דער
רִצְפָּה. 18 און די רִצְפָּה איז געווען בּײַ דער זײַט פוּן די שְׁעָרִים לְעֻמָּה דער
אֹרךְ פוּן די שְׁעָרִים – די רצפּה התּחתּוֹנָה. 19 און ער האָט מדד די רחב, פוּן
פאַר דעם פני שער התחתּונה בּיז פאַר דעם פני החצר הפּנימי פוּן מחוּץ, 100
אַמָּה, אין מזרח און אין צפון. 20 אויך דעם שער פוּן דעם חצר החיצונה וואָס
פניו איז געווען צו צפון, האָט ער מדד, זײַן אֹרֶךְ און זײַן רחב. 21 און זײַנע

תּאים זײַנען געווען 3 פֿון דער זײַט און 3 פֿון דער אַנדער זײַט; און זײַנע אֵילִם
און זײַנע אֵילָם אַזוי ווי די מדה פֿון דעם ערשטן שער; 50 אַמָה זײַן אֹרֶךְ, און
די רחב 25 אַמָה. 22 און זײַנע חַלוֹנוֹת, און זײַנע אֵילָם, און זײַנע טײטלבײמער,
אַזוי ווי די מדה פֿון דעם שער וואָס פּניו איז געווען צו מזרח; און אויף 7
מעלות איז מען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אין אים; און זײַנע אֵילָם זײַנען
געווען פֿאַר זײ. 23 און אַ שער צום חצר הפּנימי איז געווען נֶגֶד שער צו צפון,
און צו מזרח; און ער האָט מדד פֿון שער צו שער 100 אַמָה. 24 און ער האָט
מיך הלך צו דָרום, און הִנֵה דאָרטן איז אַ שער צו דָרום; און ער האָט מדד
זײַנע אֵילִם און זײַנע אֵילָם אַזוי ווי יענע מִדות [מדה]. 25 און חַלוֹנִים זײַנען
געווען אין אים, און אין זײַנע אֵילָם רונד אַרום, אַזוי ווי יענע חַלוֹנוֹת; 50 אַמָה
די אֹרֶךְ, און די רחב 25 אַמָה. 26 און 7 מעלות זײַנען געווען זײַן אַרויפגאַנג,
און זײַנע אֵילָם זײַנען געווען פֿאַר זײ; און ער האָט געהאַט טײטלבײמער, 1
פֿון דער זײַט, און 1 פֿון דער אַנדער זײַט, אויף זײַנע אַיִל. 27 און אַ שער איז
געווען צום חָצֵר הַפְּנִימִי דֶרֶךְ דָרום; און ער האָט מדד פֿון שער צו שער דֶרֶךְ
דָרום 100 אַמָה. 28 און ער האָט מיך געבראַכט צום חָצֵר הַפְּנִימִי דורך דעם
שער פֿון דָרום, און ער האָט מדד דעם שער פֿון דָרום אַזוי ווי יענע מִדות
[מדה]. 29 און זײַנע תָּאִים, און זײַנע אֵילִם, און זײַנע אֵילָם, זײַנען געווען אַזוי
ווי יענע מִדות [מדה]; און חַלוֹנוֹת זײַנען געווען אין אים, און אין זײַנע אֵילָם
רונד אַרום; 50 אַמָה די אֹרֶךְ, און די רחב 25 אַמָה. 30 און אלמות [אֵילָם]
זײַנען געווען רונד אַרום; די אֹרֶךְ איז געווען 25 אַמָה, און די רחב 5 אַמָה. 31
און זײַנע אֵילָם זײַנען געווען צום חצר החצוֹנָה צו, און טײטלבײמער זײַנען
געווען אויף זײַנע אֵילִם; און 8 מעלות זײַנען געווען זײַן אַרויפגאַנג. 32 און ער
האָט מיך געבראַכט אין דעם חצר הַפְּנִימִי אַקעגן מזרח, און ער האָט מדד
דעם שער אַזוי ווי יענע מִדות [מדה]. 33 און זײַנע תָּאִים, און זײַנע אֵילִם, און
זײַנע אֵילָם, זײַנען געווען אַזוי ווי יענע מדות [מדה]; און חַלוֹנוֹת זײַנען געווען
אין אים, און אין זײַנע אֵילָם רונד אַרום; די אֹרֶךְ 50 אַמָה, און די רחב 25
אַמָה. 34 און זײַנע אֵילָם זײַנען געווען צום חצר החִיצוֹנָה צו, און
טײטלבײמער זײַנען געווען אויף זײַנע אֵילִם, פֿון דער זײַט און פֿון דער אַנדער
זײַט; און 8 מעלות זײַנען געווען זײַן אַרויפגאַנג. 35 און ער האָט מיך
געבראַכט צו דעם שער פֿון צפון, און האָט מדד אַזוי ווי יענע מדות [מגה]. 36
זײַנע תָּאִים, און זײַנע אֵילִם, און זײַנע אֵילָם; און חַלוֹנוֹת זײַנען געווען אין אים

רונד אַרום; די אָרְך 50 אַמָּה, און די רחב 25 אַמָּה. 37 און זײַנע אֵילָם זײַנען געווען צום חצר החיצוֹנָה צו, און טייטלביימער זײַנען געווען אויף זײַנע אֵילָם, פון דער זײַט און פון דער אַנדער זײַט; און 8 מעלות זײַנען געווען זײַן אַרויפגאַנג. 38 און אַ לִשְׁכָּה איז געווען, מיט איר פתח אין די אילָם פון די שְׁעָרִים; דאָרטן זאָל מען הדוח [דוח] דאָס עוֹלָה. 39 און אין דעם אוּלָם פון שער זײַנען געווען 2 טישן פון דער זײַט, און 2 טישן פון דער אַנדער זײַט, צו שחט אויף זיי דאָס עוֹלָה, און דאָס חטאת, און דאָס אָשָׁם [זען "אָשָׁם" ישעיה 53:10]. 40 און אויף 1 זײַט פון מחוּץ, ווי מע עלה צום פתח פון שער הַצָּפוֹנָה, זײַנען געווען 2 טישן, און אויף דער אַנדער זײַט פון דעם אוּלָם וואָס צום שער 2 טישן. 41 4 טישן פון דער זײַט, און 4 טישן פון דער אַנדער זײַט, בײַן זײַט פון שער – 8 טישן וואָס אויף זיי זאָל מען שחט. 42 און 4 טישן פאַרן עוֹלָה, פון אַבְנֵי גָזִית, די אֹרֶךְ 1 אַמָּה און 1/2, און די רחב 1 אַמָּה און 1/2, און די גֹבַהּ 1 אַמָּה, וואָס אויף זיי זאָל מען נוח די כֵּלִים וואָס מע שחט מיט זיי דאָס עוֹלָה און דאָס זבח. 43 און שְׁפַתַּיִם פון 1 טֹפַח זײַנען געווען כּון בַּבַּיִת רונד אַרום; און אויף די טישן האָט געזאָלט זײַן דאָס בָּשָׂר פון דעם קָרְבָּן. 44 און מחוּץ פון דעם שַׁעַר הַפְּנִימִי זײַנען געווען לשכות [לִשְׁכָּה] פאַר די שָׁרִים אין דעם חצר הַפְּנִימִי וואָס בײַן זײַט פון שער הַצָּפוֹן, און זייער פּני איז געווען צו דָרוֹם; איינע בײַן זײַט פון מזרח-שער מיט דער פּני צו צפון. 45 און ער האָט צו מיר דבר: די דאָזיקע לִשְׁכָּה וואָס איר פּני איז צו דָרוֹם, איז פאַר די כֹּהנים וואָס זײַן שומר איבער די מִשְׁמֶרֶת פון בית. 46 און די לִשְׁכָּה וואָס איר פּני איז צו צפון, איז פאַר די כֹּהנים, וואָס זײַן שומר איבער די מִשְׁמֶרֶת פון מִזְבֵּחַ; דאָס זײַנען בני-צָדוק, די פון בני-לֵוִי וואָס קרב צו ה', אים צו שרת. 47 און ער האָט מדד דעם חָצֵר, די אֹרֶךְ 100 אַמָּה, און די רחב 100 אַמָּה, מְרֻבָּעַת [רבּע]; און דער מִזְבֵּחַ איז געווען פאַרן בית. 48 און ער האָט מיך געבראַכט צום אוּלָם פון דעם בית, און האָט מדד די אַיִל פון דעם אוּלָם, 5 אַמָּה דער זײַט, און 5 אַמָּה פון דער אַנדער זײַט; און די רחב פון דעם שער, 3 אַמָּה פון דער זײַט, און 3 אַמָּה פון דער אַנדער זײַט. 49 די אֹרֶךְ פון דעם אוּלָם 20 אַמָּה, און די רחב 11 אַמָּה; און מיט מעלות איז מען עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] צו אים; און עַמֻּדִים זײַנען געווען לעבן די אֵילָם, איינער פון דער זײַט, און איינער פון דער אַנדער זײַט.

1 און ער האָט מיך געבראַכט צום הֵיכל, און האָט מדד די אֵילִים [אַיִל], 6 אַמָּה די רחב פֿון דער זײַט, און 6 אַמָּה די רחב פֿון דער אַנדער זײַט – די רחב פֿון דעם אֹהֶל. 2 און די רחב פֿון דעם פּתח 10 אַמָּה, און די כתפֿות [כּתף] פֿון דעם פּתח 5 אַמָּה פֿון דער זײַט, און 5 אַמָּה פֿון דער אַנדער זײַט. און ער האָט מדד זײַן אֹרֶךְ, 40 אַמָּה, און די רחב, 20 אַמָּה. 3 און ער איז בּוא צו פְּנִמָה, און האָט מדד די אַיִל פֿון דעם פּתח, 2 אַמָּה, און דעם פּתח, 6 אַמָּה, און די רחב פֿון דעם פּתח, 7 אַמָּה. 4 און ער האָט מדד זײַן אֹרֶךְ, 20 אַמָּה, און די רחב, 20 אַמָּה, פֿאַר דעם הֵיכל; און ער האָט צו מיר אמר: דאָס איז דער
קֹדֶש־הַקֳדָשִׁים. 5 און ער האָט מדד די קִיר פֿון דעם בּית, 6 אַמָּה, און די רחב פֿון צֵלָע, 4 אַמָּה, רונד אַרום בּית פֿון אַלע זײַטן. 6 און די צלעות [צֵלָע] זײַנען געווען צֵלָע איבּער צֵלָע, 33 פּעמים; און זיי זײַנען בּוא אין דער קִיר וואָס צום בּית פֿאַר די צלעות רונד אַרום, כּדי זיך צו אחז דעראָן, און זיי זאָלן זיך נישט אחז אָן דער קִיר פֿון בּית. 7 און וואָס למעלה און למעלה אַלע רחב זײַנען געוואָרן רונד אַרום די צלעות; וואָרעם דער מוּסָב פֿון בּית איז למעלה און למעלה רונד אַרום בּית; דעריבּער האָט דאָס בּית געהאַט אויבן מער רחב; און אַזוי איז מען אַרויף פֿון דער תַּחְתּוֹן ריי צו דער עליון דורך דער תִּיכוֹן. 8 און איך האָבּ ראה אַז דאָס בּית האָט געהאַט אַ גֹּבַהּ רונד אַרום; די מוסדות [מיסדה] פֿון די צלעות זײַנען געווען אַ מלא קנה פֿון 6 אַמָּה אַצִּיל. 9 די רחב פֿון דער אויסנווייניקסטער קִיר פֿון די צלע איז געווען 5 אַמָּה; און וואָס איז געלאָזט געוואָרן נוח צווישן די צלעות וואָס בײַם בּית. 10 און צווישן די לשכות [לשכּה], איז געווען 20 אַמָּה די רחב, רונד אַרום בּית פֿון אַלע זײַטן. 11 און די פּתח פֿון די צֵלָע זײַנען געווען צו נוח, 1 פּתח צו צפון, און 1 פּתח צו דָּרוֹם; און די רחב פֿון דעם מקוֹם איז געווען נוח 5 אַמָּה רונד אַרום. 12 און דער בִּנְיָן וואָס איז געווען פֿאַר דעם גִּזְרָה אין דער זײַט קעגן מערב, איז געווען די רחב 70 אַמָּה, און די קִיר פֿון דעם בִּנְיָן 5 אַמָּה די רחב רונד אַרום, און זײַן אֹרֶךְ 90 אַמָּה. 13 און ער האָט מדד דאָס בּית, 100 אַמָּה די אֹרֶךְ, און דעם גִּזְרָה, און דעם בִּנְיָן מיט זײַנע קירות, 100 אַמָּה די אֹרֶךְ; 14 און די רחב פֿון דער פֿאָדערזײַט פֿון דעם בּית און פֿון דעם גִּזְרָה צו מזרח, 100 אַמָּה. 15 און ער האָט מדד די אֹרֶךְ פֿון דעם בִּנְיָן פֿאַר פְּנֵי הַגִּזְרָה, וואָס אויף זײַן

הינטערשטער זײַט, און זײַנע אתוק פֿון דער זײַט און פֿון דער אַנדער זײַט,
100 אַמָּה. און דער הֵיכל, דער פְּנִימִי, און די אֶלַמֵּי הֶחָצֵר, 16 די סִפִּים [סף],
און די חלוֹנים הָאֲטֻמות [אטם], און די אַתּיק רונד אַרום זיי 3, אַקעגן די סף,
זײַנען געווען שׂחיף עֵץ רונד אַרום און פֿון הָאָרֶץ בּיז די חַלּוֹנות – און די
חַלּוֹנות זײַנען געווען כסה, 17 בּיז איבערן פּתח, און בּיז דעם בּית הַפְּנִימִי, און
צו חוץ, און אויף כּל קִיר רונד אַרום, פּנימי און חִיצוֹן, לויט אַ מאָס. 18 און עס
איז געווען עשׂה מיט כּרובים און טײטלבּיימער, און אַ טײטלבּוים צווישן אַ
כּרוב און אַ כּרוב; און 2 פּנימער האָט געהאַט איטלעכער כּרוב, 19 מיט דעם
פּנים פֿון אָדָם קעגן אַ טײטלבּוים פֿון דער זײַט, און דעם פּנים פֿון אַ כְּפִיר
קעגן אַ טײטלבּוים פֿון דער אַנדער זײַט; עשׂה אויפֿן כּל הַבַּיִת רונד אַרום. 20
פֿון הָאָרֶץ בּיז איבערן פּתח זײַנען די כּרובים און די טײטלבּיימער געווען
עשׂה; און אויף דער קִיר פֿון הֵיכל. 21 און די מְזוּזֹת הֵיכל זײַנען געווען
פֿירעקעכדיק; און די פֿאָדערזײַט פֿון דעם קֹדֶש איז געווען אין מראה אַזוי ווי
די מראה. 22 און דער מִזְבֵּחַ איז געווען פֿון עֵץ, 3 אַמָּה גָּבֹהַּ, און זײַן אֹרֶךְ 2
אַמָּה; אי זײַנע מִקְצֹעַ צו אים, אי זײַן אֹרֶךְ, און זײַנע קִירֹת, פֿון עֵץ. און ער
האָט צו מיר אמר: דאָס איז דער שֻׁלחָן וואָס פֿאַר ה'. 23 און 2 דלָתות זײַנען
געווען צום הֵיכל און צום קֹדֶש. 24 און 2 דלתות האָבּן די דלתות געהאַט, 2
מוּסבּוֹת דלתות, 2 אין 1 דֶלֶת, און 2 דלתות אין דער אַנדערער. 25 און אויף
זיי, אויף די דלתות פֿון דעם הֵיכל, זײַנען געווען עשׂה כּרובים און
טײטלבּיימער, אַזוי ווי זיי זײַנען עשׂה געווען אויף די קירות; און אַן עָב עֵץ איז
געווען פֿאָרנט פֿון אולָם פֿון חוץ. 26 און חלונים אֲטֻמות [אטם] און
טײטלבּיימער זײַנען געווען פֿון דער זײַט און פֿון דער אַנדער זײַט, אויף די
כתפות [כתף] פֿון אולָם, און אויף די צלעות [צֵלָע] פֿון דעם בּית און די עֻבִּים
[עָב].

יחז42

1 און ער האָט מיך יצא אין דעם חָצֵר חיצון אויפֿן דֶּרֶךְ צו צפון, און האָט מיך
געבּראַכט צו די לשכּה וואָס נגד דעם גִזְרָה, און וואָס נגד דעם בִּנְיָן, צו צפון,
2 צו דער פֿאָדערזײַט, 100 אַמָּה די אֹרֶךְ, מיט דעם פּתח אין צפון, און 50
אַמָּה די רחב, 3 נגד די 20 אַמָּה פֿון דעם חָצֵר פנימי, און נגד דער רִצְפָּה פֿון

דעם חָצֵר חיצון, מיט אַן אַתִּיק קעגן אַן אַתִּיק אין 3 שטאָק. 4 און פאַר די לשכות [לשכה] איז געווען אַ מהלך, 10 אַמָּה די רחב הפנימית, אַ דֶּרֶךְ פון 1 אַמָּה; און זייערע פתחים זײַנען געווען צו צפון. 5 און די לשכות העליונות זײַנען געווען קצר – ווײַל די אַתִּיקִים האָבן אכל פון זיי – פון די אונטערשטע און פון די מיטלסטע אין דעם בִּנְיָן. 6 וואָרעם מְשֻׁלָּשׁוֹת זײַנען זיי געווען, און זיי האָבן נישט געהאַט קיין עמודים אַזוי ווי די עמודים פון חצרות, דעריבער איז נאצל געוואָרן, לגבי די אונטערשטע און די מיטלסטע, פון הָאָרֶץ. 7 און די גָּדֵר וואָס מחוץ אקעגן די לשכות, צו דעם חָצֵר הַחִצוֹנָה צו, פאָרנט פון די לשכות, איר אֹרֶךְ איז געווען 50 אַמָּה. 8 וואָרעם די אֹרֶךְ פון די לשכות וואָס צום חָצֵר הַחִצוֹנָה צו איז געווען 50 אַמָּה; אָבער הִנֵּה, פאַר דעם הֵיכל איז געווען 100 אַמָּה. 9 און אונטער די דאָזיקע לשכות איז געווען דער מבוא פון מזרח, אַז מע איז בוא [זען "בוא," בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו זיי פון דעם חָצֵר החצֹנה. 10 אין דער רחב פון דער גָּדֵר פון חָצֵר צו מזרח, פאַר דעם פְּנֵי הַגִּזְרָה, און פאַר דעם בִּנְיָן, זײַנען געווען לשכות, 11 מיט אַ דֶּרֶךְ פאַר זיי; אַזוי ווי דאָס מראה פון די לשכות וואָס צו צפון, אַזוי ווי זייער אֹרֶךְ, און אַזוי ווי זייער רחב, מיט אַלע זייערע מוצה, און אַזוי ווי זייערע משפטים; און אַזוי ווי זייערע פתחים, 12 אַזוי אויך זײַנען געווען די פתחים פון די לשכות וואָס צו דָּרוֹם; אַ פתח איז געווען אין אָנהייב פון דעם דֶּרֶךְ, דעם דֶּרֶךְ בִּפְנֵי גדר הגִינָה מזרח, ווי מע בוא אין זיי אַרײַן. 13 און ער האָט צו מיר אמר: די לשכות פון צפון און די לשכות פון דָרוֹם וואָס פאַר דעם גִּזְרָה, דאָס זײַנען די לשכות הקֹדֶש, וואָס די כֹּהנים וואָס זײַנען קָרוֹב צו ה', זאָלן דאָרטן אכל די קדשי הקדשים; דאָרטן זאָלן זיי נוח די קדשי הקדשים, און דאָס מנחה, און דאָס חטאת, און דאָס אשם [זען "אשם" ישעיה 53:10], וואָרעם דער מקום איז קָדֹשׁ. 14 אַז זיי בוא, די כֹּהנים, זאָלן זיי נישט יצא פון דעם קֹדֶשׁ אין דעם חָצֵר החיצוֹנָה, נײַערט זיי זאָלן נוח דאָרטן זייערע בגדים וואָס זיי שרת אין זיי, וואָרעם זיי זײַנען קֹדֶשׁ; און זיי זאָלן לבש בגדים אחרים, און קרב אין דעם פּלאַץ וואָס פאַרן עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כִּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי]. 15 און אַז ער האָט כלה די מִדּוֹת פון דעם בית הפנימי, האָט ער מיך יצא דורך דעם שער וואָס זײַן פּאָדערזײַט איז געווען צו מזרח, און ער האָט עס מדד רונד אַרום. 16 ער האָט מדד די מזרח-זײַט מיט דעם קנה המִדָּה, 500 קנים מיט דעם קנה הַמִּדָּה רונד אַרום. 17 ער האָט

מדד די צפון-זײַט, 500 קנים מיט דעם קנה הַמִּדָּה רונד אַרום. 18 ער האָט מדד די דָּרום-זײַט, 500 קנים מיט דעם קנה הַמִּדָּה. 19 ער האָט זיך סבב צו מערב-זײַט, און האָט מדד 500 קנים מיט דעם קנה הַמִּדָּה. 20 אויף 4 זײַטן האָט ער עס מדד; עס האָט געהאַט אַ חוֹמָה רונד אַרום, די אֹרֶךְ 500, און די רחב 500 כּדי בדל צווישן קֹדֶש און חֹל.

יחזק43

1 און ער האָט מיך הלך צו דעם שער – דעם שער וואָס איז געווען פנה צו
מזרח. 2 און הִנֵּה די כּבוד אֱלֹקֵי ישׂראל איז בוא פון דעם דֶּרֶךְ פון מזרח, און
זײַן קוֹל איז געווען אַזוי ווי דער קוֹל מַיִם רבים, און הָאָרֶץ האָט הֵאִיר [אור]
פון זײַן כּבוד, 3 און דאָס מראה פון דער מראה וואָס איך האָבּ ראה, איז
געווען אַזוי ווי די מראה וואָס איך האָבּ ראה ווען ער איז בוא [זען "בוא,"
בראשית 49:10; ירמיהו 23:5-6; חגי 2:7-9; זכריה 9:9] צו שחת די עִיר; און די
מראוֹת זײַנען געווען אַזוי ווי די מראה וואָס איך האָבּ ראה בײַם נְהַר כּבר; און
איך בין נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים 16:10 און ישעיהו
53:9-10 און דניאל 12:2, תּחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אויף מײַן פּנים. 4 און די
כּבוד ה' איז בוא אין בּית דורך דעם שער וואָס זײַן פּאָדערזײַט איז געווען צו
מזרח. 5 און רוּחַ האָט מיך נשׂה, און האָט מיך געבּראַכט אין דעם חָצֵר
הפּנימי, און הִנֵּה די כּבוד ה' האָט מלא דאָס בּית. 6 און איך האָבּ שמע [זען
"שמע" ישעיהו 52:15-53:12] דבר צו מיר פון בּית, און אַן איש איז עמד אצל
מיר. 7 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, דאָס איז דער [זען אצל משלי 8:30]
מקוֹם פון מײַן כִּסֵּא, און דער מקוֹם פון מײַנע רגלים, וואָס איך וועל דאָרטן
שכן צווישן די בּני ישׂראל לְעוֹלָם; און דאָס בּית ישׂראל וועלן מער נישט טמא
מײַן שֵׁם קדש, זיי און זייערע מלכים, מיט זייער זנוּת, און מיט די פּגָרים פון
זייערע מלכים אויף זייערע בָּמוֹת; 8 מיט זיי נתן זייער סַף לעבן מײַן סַף, און
זייער מזוּזה אצל מײַן מזוּזה, מיט בּלויז קִיר צווישן מיר און צווישן זיי; און זיי
פלעגן טמא מײַן שֵׁם קדש מיט זייערע תּוֹעֲבֹת וואָס זיי האָבּן עשׂה [זען
"עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] וואָס דעריבער האָבּ איך זיי כּלה אין
מײַן אַף. 9 אַצונד וועלן זיי רחק פון מיר זייער זנוּת, און די פּגָרים פון זייערע
מלכים, און איך וועל שכן צווישן זיי לְעוֹלָם. 10 דו בֶּן אָדָם, נגד דעם בּית

ישׂראל וועגן דעם בַּיִת, כּדי זיי זאָלן זיך כלם מיט זייערע עֲוֹנות; און זאָלן זיי
מדד דעם תָּכְנִית. 11 און אַז זיי וועלן זיך כלם מיט אַלע וואָס זיי האָבן עשׂה
[זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9] מאַך זיי ידע דאָס צוּרָה פוּן דעם
בַּיִת און זײַן תְּכוּנָה, און זײַנע מוֹצָה און זײַנע מוֹבָא, און אַלע זײַנע צוּרָה, און
אַלע זײַנע חֻקּוֹת, יאָ, אַלע זײַנע צוּרָה, און אַלע זײַנע תּוֹרוֹת, און כתב אויף
פאַר זייערע אויגן, כּדי זיי זאָלן זיין שומר איבער אַלע זײַן צוּרָה און אַלע זײַנע
חֻקּוֹת, און זיי עשׂה. 12 דאָס איז דער תּוֹרה פוּן דעם בַּיִת: זײַן אַלע גְּבוּל אויפן
ראֹשׁ הָהַר רוּנד אַרוּם זאָל זײַן אַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. הִנֵּה, דאָס איז דאָס תּוֹרָה פאַר
דעם בַּיִת. 13 און דאָס זײַנען די מִדּוֹת פוּן דעם מִזְבֵּחַ אין אַמָּה – איטלעכע
אַמָּה אַן אַמָּה מיט אַ טֹפַח; דער חֵיק אַן אַמָּה, און אַן אַמָּה די רחב, און זײַן
גבול בײַ זײַן שׂפה רוּנד אַרוּם 1 זֶרֶת; און דאָס איז דאָס גב פוּן מִזְבֵּחַ. 14 און
פוּן דעם חֵיק אויף הָאָרֶץ ביזן עֲזָרָה תַּחְתּוֹן 2 אַמָּה, און די רחב 1 אַמָּה; און
פוּן דעם קלענערן עֲזָרָה ביזן גרעסערן עֲזָרָה 4 אַמָּה, און די רחב אַן אַמָּה. 15
און דער אֲרִאֵיל 4 אַמָּה, און פוּן דעם אֲרִאֵיל און למעלה צו 4 קרנות. 16 און
דער אֲרִאֵיל 12 די אֹרֶךְ אויף 12 די רחב, רבע אין זײַנע 4 רֶבַע. 17 און דער
עֲזָרָה 14 די אֹרֶךְ אויף 14 די רחב, אויף זײַנע 4 רֶבַע; און דער גבול רוּנד אַרוּם
אים אַ האַלבע אַמָּה; און דער חֵיק צו אים אַן אַמָּה רוּנד אַרוּם; און זײַנע
מעלה פנה צו מזרח. 18 און ער האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, אַזוי האָט אמר
אֲדֹנָי ה': דאָס זײַנען די חֻקּוֹת פוּן מִזְבֵּחַ אין דעם יוֹם וואָס ער ווערט עשׂה,
כּדי עלה [זען "עלה" ישעיהו 53:2] אויף אים עוֹלָה, און צו זרק אויף אים דָּם.
19 זאָלסט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] צו די כֹּהנים פוּן
לְוִיִּם וואָס זײַנען פוּן דעם זֶרַע פוּן צָדוֹק, די וואָס זײַנען קָרוֹב צו מיר צו
שרת, אמר אֲדֹנָי ה', אַ פָּר בֶּן בקר פאַר אַ חטאת. 20 און זאָלסט לקח פוּן זײַן
דָּם, און נתן אויף זײַנע 4 קרנות, און אויף די 4 פִּנּוֹת פוּן דעם עֲזָרָה, און אויף
דעם גבול רוּנד אַרוּם; און זאָלסט אים חִטֵּא, און מאַכן כּפּרה פאַר אים. 21
און זאָלסט לקח דעם פָּר, דאָס חטאת, און מע זאָל אים שׂרף אין אַ מפקד
פוּן בַּיִת, מחוּץ פוּן מִקְדָּשׁ. 22 און אויפן יוֹם שֵׁנִי זאָלסטו מקריב זײַן אַ שׂעיר
עִזִּים תָּמִים פאַר אַ חטאת, און מע זאָל חטא דעם מִזְבֵּחַ, אַזוי ווי מע האָט
חטא מיטן פָּר. 23 אַז דו כלה חטא, זאָלסטו מקריב זײַן בֶּן בקר תָּמִים, און
אַן אַיִל פוּן צֹאן תָּמִים. 24 און זאָלסט זיי קרב פאַר ה', און די כֹּהנים שלך
מֶלַח אויף זיי, און זיי עלה פאַר אַן עוֹלָה צו ה'. 25 7 טעג זאָלסטו עשׂה אַ

שְׂעִיר אַ חטאת איטלעכן טאָג; אויך אַ פר בּן בקר, און אַן אַיִל פוּן צֹאן,
תמימים, זאָל מען עשׂה. 26 7 טעג זאָל מען מאכן כפרה אויפן מִזְבֵּחַ, און אים
טהר און אים מלא ידו. 27 און אַז מע וועט כלה די יָמִים, איז, פוּן 8טן טאָג
און הלאה זאָלן די כֹּהנים עשׂה אויפן מִזְבֵּחַ אייַערע עוֹלוֹת און אייַערע זבחי
שלמים, און איך וועל אייַך רצה [זען ויקרא 17:11; יהודים אין משיח 9:22],
אמר אֲדֹנָי ה'.

יחז44

1 און ער האָט מיך שוב אויפן דֶּרֶךְ צום שער חיצוֹן פוּן דעם מִקְדָּשׁ וואָס איז
געווען פנה צו מזרח, און ער איז געווען סגר. 2 און ה' האָט צו מיר אמר: דער
דאָזיקער שער זאָל זייַן סגר, עס זאָל נישט פּתח ווערן, און קיינער זאָל דורך
אים נישט בוא, וואָרעם ה' אלקֵי ישׂראל איז בוא דורך אים; דעריבער זאָל ער
זייַן סגר. 3 דער נשׂיא, ווייַל ער איז נשׂיא, ער מעג ישב [זען "ישב" הושע 3:4-5;
זכריה 6:11-13] דרינען צו אכל לֶחֶם פאַר ה'; דורכן אֻלָם פוּן שער זאָל ער
בוא, און דורך אים זאָל ער יצא. 4 און ער האָט מיך געבּראַכט דורך דעם
שער הַצָּפוֹן צו דער פְּנֵי הַבַּיִת, און איך האָב ראה, און הִנֵּה די כבוד ה' האָט
מלא דאָס בּית ה'; בין איך נפל [זען "נפל" ישעיהו 26:19; און זען תהלים
16:10 און ישעיהו 53:9-10 און דניאל 12:2, תחִיַּת הַמֵּתִים אין מָשִׁיחַ] אויף
מייַן פּנים. 5 און ה' האָט צו מיר אמר: בֶּן אָדָם, שׂים צו דייַן לֵב, און ראה מיט
דייַנע אויגן, און מיט דייַנע אוזנַיִם שמע, אַלע וואָס איך דבר דיר וועגן כּל
חֻקּוֹת פוּן דעם בּית ה', און וועגן אַלע זייַנע תּוֹרוֹת; און זאָלסט שׂים דייַן לֵב צו
דעם מבוֹא פוּן דעם בּית מיט כּל מוֹצָאֵי מִקְדָשׁ. 6 און זאָלסט אמר צו די מֶרִי,
צו דעם בּית ישׂראל: אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': גענוג אייַך פוּן אַלע אייַערע
תּוֹעֵבֹת, בּית ישׂראל, 7 מיט אייַער ברענגען בּני נֵכָר, עַרְלֵי לֵב [זען מַה"ש 7:51]
און עַרְלֵי בָשָׂר צו זייַן אין מייַן מִקְדָשׁ, כּדי עס צו חלל – מייַן בּית, ווען איר
זייַט מקריב מייַן לחם, דאָס חֵלֶב און דאָס דָּם; און זיי האָבּן הֵפֵר [זען ירמיה
31:31] מייַן בְּרִית, דורך אַלע אייַערע תּוֹעֵבֹת. 8 און איר האָט נישט שׁוֹמר די
מִשְׁמֶרֶת פוּן מייַנע קדשים, און האָט אייַך יעדער איינער שׂים פאַר שׁוֹמרים
פוּן מייַן מִשְׁמֶרֶת אין מייַן מִקְדָּשׁ. 9 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': קיין בּן נֵכָר, עֶרֶל
לֵב [זען מַה"ש 7:51] און עֶרֶל בָּשָׂר, זאָל נישט בוא אין מייַן מִקְדָּשׁ – קיין בּן

נֵכָר וואָס צווישן די בּני-ישׂראל. 10 נײַערט די לוִיִים וואָס האָבן זיך רחק פֿון
מיר, ווען ישׂראל האָבן תּעה [זען ישעיה 53:6], די וואָס האָבן תּעה פֿון מיר
נאָך זייערע גִלּולִים, זיי זאָלן נשׂא [זען ישעיה 53:12] זייער עָוֹן; 11 און זיי זאָלן
זײַן משרתים אין מײַן מִקְדָּש, פְּקֻדּוֹת בײַ די שְׁעָרִים פֿון בַּיִת, און משרתים פֿון
דעם בַּיִת; זיי זאָלן שחט דאָס עוֹלָה און דעם זֶבַח פֿאַרן עַם [זען "עמי" ישעיהו
53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי], און זיי זאָלן עמד פֿאַר זיי, זיי צו שרת.
12 ווײַל זיי פֿלעגן זיי שרת פֿאַר זייערע גִלּולִים, און פֿלעגן זײַן דעם בּית
ישׂראל פֿאַר אַ מִכְשׁוֹל עָוֹן; דעריבער האָב איך נשׂה מײַן יָד װעגן זיי, אמר
אֲדֹנָי ה', אַז זיי זאָל נשׂא [זען ישעיה 53:12] זייער עָוֹן; 13 און זיי זאָלן נישט
נגש צו מיר צו כּהן צו מיר, און צו נגש צו אַלע מײַנע קדשים, צו די קדשי
הקדשים; און זיי זאָלן נשׂא זייער כְּלִמָּה, און זייערע תּוֹעֵבֹת וואָס זיי האָבן
עשׂה [זען "עשׂה" ירמיהו 23:5-6; ישעיהו 53:9]. 14 און איך וועל זיי נתן פֿאַר
שׁוֹמרים פֿון דער מִשְׁמֶרֶת פֿון בַּיִת, פֿאַר אַלע זײַן עבֹדה, און פֿאַר אַלע וואָס
דאַרף עשׂה ווערן אין אים. 15 אָבער די כֹּהנים הַלְוִיִים, בּני-צָדוק, וואָס האָבן
שׁוֹמר די מִשְׁמֶרֶת פֿון מײַן מִקְדָּש, ווען די בּני-ישׂראל האָבן תּעה [זען ישעיה
53:6] פֿון מיר, זיי זאָלן קרב צו מיר, מיר צו שרת, און זיי זאָלן עמד פֿאַר מיר,
מקריב צו זײַן צו מיר דאָס חֵלֶב און דאָס דָּם, אמר אֲדֹנָי ה'. 16 זיי זאָלן בּוא
אין מײַן מִקְדָּש, און זיי זאָלן קרב צו מײַן שֻׁלְחָן מיר צו שרת, און זיי זאָלן זײַן
שׁוֹמר איבּער מײַן מִשְׁמֶרֶת. 17 און עס זאָל זײַן, אַז זיי בּוא אין די שְׁעָרִים פֿון
דעם חָצֵר פּנימית, זאָלן זיי לבש בּגדי פּשתּים, און צֶמֶר זאָל נישט עלה אויף
זיי, ווען זיי שרת אין די שְׁעָרִים פֿון דעם חָצֵר פּנימית, אָדער אינעווייניק. 18
פְּאֵר פּשתּים זאָלן זײַן אויף זייערע קעפּ, און מִכְנָס פּשתּים זאָלן זײַן אויף
זייערע מָתְנַיִם; זיי זאָלן זיך נישט חגר מיט אַ יֶזַע. 19 און אַז זיי יצא אין דעם
חָצֵר חיצוֹנָה – אין דעם חָצֵר חִיצוֹנָה צו הָעָם, זאָלן זיי פּשט זייערע בּגדים
וואָס זיי שרת אין זיי, און זיי נוח אין די לִשְׁכֹּת הַקֹּדֶש, און לבש בּגדים
אחרים, כּדי זיי זאָלן נישט קדש הָעָם מיט זייערע בּגדים. 20 און זייער קאָפּ
זאָלן זיי נישט גלח, און פֶּרַע זאָלן זיי נישט שלח; כּסם זאָלן זיי כּסם זייערע
קעפּ. 21 און ווײַן זאָל קיין כּהן נישט שתה, ווען זיי בּוא אין דעם חָצֵר פּנימית.
22 און אַן אלמנה און אַ גרושה זאָלן זיי זיך נישט לקח פֿאַר נָשִׁים, אָבער
בּלויז בְּתוּלֹת פֿון דעם זֶרַע בּית ישׂראל; אָבער די אלמנה וואָס איז אַן אלמנה
פֿון אַ כֹּהן, מעגן זיי לקח. 23 און זיי זאָלן עַמִּי הורה [ירה] צווישן קֹדֶש און

חֹל, און זיי מאַכן ידע צווישן טָמֵא און טָהוֹר. 24 און בײַ אַ רִיב זאָלן זיי עמד צו שפט; מיט מײַנע משפּטים זאָלן זיי אים שפט; און מײַנע תּוֹרות און מײַנע חֻקּות אין אַלע מײַנע מוֹעֲדים זאָלן זיי זײַן שומר איבער, און מײַנע שבּתות זאָלן זיי קדש. 25 און צו אַ מֵת אָדָם זאָל ער נישט בוא צו ווערן טמא; אָבּער בּלויז אָן אַן אָב, און אָן אַן אֵם, און אָן אַ בּן, און אָן אַ בַּת, אָן אַן אָח, און אָן אַן אֲחות וואָס האָט נאָך נישט געהאַט קיין אִיש, מעגן זיי זיך טמא. 26 און נאָך זײַן טָהֳרָה זאָל מען אים ספר 7 טעג. 27 און אין דעם יוֹם וואָס ער בוא אין מִקְדָּש, אין דעם חָצֵר פּנימית, צו שרת אין מִקְדָּש, זאָל ער מקריב זײַן חטאת, אמר אֲדֹנָי ה'. 28 און דאָס זאָל זיי זײַן פאַר אַ נחלה: איך בין זייער נחלה; און קיין אֲחֻזָּה זאָלט איר זיי נישט נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] אין ישׂראל: איך בין זייער אֲחֻזָּה. 29 דאָס מנחה, און דאָס חטאת, און דאָס אָשָׁם [זען "אָשָׁם" ישעיה 53:10], דאָס זאָלן זיי אכל; און כל חֵרֶם אין ישׂראל זאָל געהערן צו זיי. 30 און דאָס רֵאשִׁית כּל בִּכּוּרֵי כֹּל, און כל תְּרוּמַת כֹּל פון וואָס עס איז, פון אַלע אײַערע תְּרוּמוֹת, זאָל געהערן צו די כֹּהנים; אויך דאָס רֵאשִׁית פון אײַערע עֲרִיסָה זאָלט איר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] צום כֹּהן, כּדי צו נוח ברכה אויף דײַן בּית. 31 קיין נְבֵלָה און טְרֵפָה פון עוף און פון בהמה זאָלן די כֹּהנים נישט אכל.

יחז45

1 און אַז איר הפּיל [נפל] הָאָרֶץ פאַר נחלה, זאָלט איר רום תְּרוּמָה פון הָאָרֶץ, קֹדֶשׁ צו ה'; די אֹרֶךְ 25,000 די אֹרֶךְ, און די רחב 10,000; דאָס זאָל זײַן קֹדֶשׁ אין אַלע איר גְּבוּל רונד אַרום. 2 פון דעם זאָל זײַן פאַר דעם קֹדֶשׁ 500 אויף 500, פירעקעכדיק פון אַלע זײַטן; און 50 אַמָּה אַ מִגְרָשׁ דערצו רונד אַרום. 3 און פון דער דאָזיקער מדה – 25,000 די אֹרֶךְ, און 10,000 די רחב זאָלסטו מדד, אַז דרינען זאָל זײַן דאָס מִקְדָּשׁ, די קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. 4 קֹדֶשׁ פון דעם אֶרֶץ איז דאָס; פאַר די כֹּהנים, די משרתים פון מִקְדָּשׁ, וואָס קרב צו שרת ה', זאָל עס זײַן; און עס זאָל זיי זײַן אַ מקוֹם פאַר בּתּים, און אַ מִקְדָּשׁ פאַר מִקְדָּשׁ. 5 און 25,000 די אֹרֶךְ, און 10,000 די רחב, זאָל זײַן פאַר די לְוִיִּם די משרתים פון בַּיִת, זיי צום אֲחֻזָּה, פאַר 20 לְשָׁכֹת. 6 און דאָס אֲחֻזָּה פון דער עִיר זאָלט איר נתן 5,000 די רחב, און די אֹרֶךְ 25,000, אקעגן דער תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ; פאַר

דעם כל בית ישׂראל זאָל עס זײַן. 7 און פֿאַר דעם נשׂיא, פֿון דער זײַט און פֿון
יענער זײַט פֿון דער תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ, און פֿון דעם אֲחֻזָּה פֿון דער עִיר, אַקעגן
דער תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ, און אַקעגן דעם אֲחֻזָּה פֿון דער עִיר, מערב-זײַט צו מערב,
און פֿון מזרח-זײַט צו מזרח, און אַן אֹרֶךְ אַזוי ווי איינער פֿון די חלקים, פֿון
דעם מערב-גְּבוּל ביז דעם מזרח-גְּבוּל 8 פֿון דעם אֶרֶץ; דאָס זאָל אים זײַן צום
אֲחֻזָּה אין ישׂראל; און מײַנע נשׂיאים זאָלן מער נישט ינה עַמִּי, נײַערט הָאָרֶץ
זאָל מען נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] צו דעם בית
ישׂראל, לויט זייערע שבטים. 9 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: גענוג אײַך, איר
נשׂיאים פֿון ישׂראל! חָמָס און שֹׁד סורו! משפּט און צדקה עשׂה, רום! עַמִּי
אײַערע גְּרוּשָׁה, אמר אֲדֹנָי ה׳. 10 מֹאזְנֵים צֶדֶק, און אַן אֵיפה צֶדֶק, און בַּת
צֶדֶק, זאָל בײַ אײַך זײַן. 11 אֵיפה און בת זאָל זײַן תֹּכֶן אֶחָד: בת זאָל נשׂא 1/10
חומר, און אֵיפה 1/10 חומר; לויטן חומר זאָל זײַן זייער מַתְכֹּנֶת. 12 און דער
שקל זאָל זײַן 20 גֵרָה; 20 שקל, 25 שקל, און 15 שקל, זאָל אײַך זײַן די מָנֶה.
13 דאָס איז די תְּרוּמָה וואָס איר זאָלט רום: 1/6 אֵיפה פֿון חומר חִטִּים, און
1/6 אֵיפה פֿון חומר חִטִּים, און 1/6 אֵיפה פֿון חומר שְׂעֹרִים. 14 און דער חֹק
פֿון שֶׁמֶן – שֶׁמֶן איז אויפֿן בת – איז 1/10 בת פֿון אַ כֹּור, וואָס איז 10 בת –
אַ חומר; וואָרעם 10 בת איז אַ חומר. 15 און 1 שֶׂה [זען משיח שֶׂה ישעיהו
53:7 אונדזער אויסלייזונג פֿון מצרים] פֿון די צאָן פֿאַר 200, פֿון די מַשְׁקֶה פֿון
ישׂראל; פֿאַר מנחה, און פֿאַר עוֹלָה, און פֿאַר זבחי שלמים, צו מאַכן כּפּרה
[זען יוחנן א 2:2] זיי, אמר אֲדֹנָי ה׳. 16 דאָס כל הָעָם הָאָרֶץ זאָל היה די
דאָזיקע תְּרוּמָה צו דעם נשׂיא אין ישׂראל. 17 און אויך דעם נשׂיא זאָלן היה די
עוֹלות [עוֹלָה], און דאָס מנחה, און דאָס נֶסֶךְ, אין די יום-טובים, און אום
ראש-חודש, און אין די שַׁבָּתוֹת, אין כל מוֹעֲדִים פֿון דעם בית ישׂראל; ער זאָל
עשׂה דאָס חטאת, און דאָס מנחה, און דאָס עוֹלָה, און דאָס זבחי שלמים, צו
מאַכן כּפּרה [זען יוחנן א 2:2] פֿאַר דעם בית ישׂראל. 18 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי
ה׳: אין ערשטן חודש, אין ערשטן טאָג פֿון חודש, זאָלסטו לקח אַ פּר בֶּן בָּקָר
תָּמִים, און זאָלסט חִטֵּא דאָס מִקְדָּשׁ. 19 און דער כּהן זאָל לקח פֿון דעם דָּם
פֿון חטאת, און נתן אויף דעם מזוזה פֿון דעם בית, און אויף די 4 פִּנּוֹת [פִּנָּה]
פֿון דעם עֲזָרָה פֿון מִזְבֵּחַ, און אויף דעם מזוזה פֿון דעם שער פֿון דעם חָצֵר
הפּנימית. 20 און אַזוי זאָלסטו עשׂה אין 7טן טאָג פֿון חודש, פֿון וועגן איש
וואָס שגה, און פֿון וועגן דעם פֶּתִי; אַזוי זאָלט איר מאַכן כּפּרה [זען יוחנן א

2:2] פאַר בַּיִת. 21 אין ערשטן חודש, אין 14 טאָג פון חודש, זאָל זײַן בײַ אײַך
פסח, אַ יום-טוב 7 טעג; מַצות זאָל אכל ווערן. 22 און דער נשׂיא זאָל עשׂה
אין יום ההוא פאַר זיך און פאַר כל עם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי] הָאָרֶץ א פָּר אַ חטאת. 23 און די 7 טעג פון יום-טוב זאָל ער
עשׂה אַן עוֹלָה צו ה', 7 פָּרים און 7 אֵילִים, אַן תְּמִימִם, אַ טאָג – די 7 טעג; און
אַ שׂעיר עזים אַ חטאת אַ טאָג. 24 און אַ מנחה זאָל ער עשׂה, אַן אֵיפה צו אַ
פָּר, און אַן אֵיפה צו אַן אַיִל, און שֶׁמֶן אַ הין צו אַן אֵיפה. 25 אין 7טן חודש,
אין 15טן טאָג פון חודש, אום יום-טוב, זאָל ער עשׂה אַזוי ווי די דאָזיקע, די 7
טעג; אַזוי דאָס חטאת, אַזוי דאָס עוֹלָה, און אַזוי דאָס מנחה, און אַזוי דאָס
שֶׁמֶן.

יחז46

1 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': דער שער פון דעם חָצֵר הפנימית וואָס איז פנה צו
מזרח, זאָל זײַן סגר די 6 יְמֵי המעשׂה, אָבער אין יום השבת זאָל עס פּתח
ווערן, און אין יום ראש-חודש זאָל ער פּתח ווערן. 2 און דער נשׂיא זאָל בוא
דורכן אוּלָם פון שער מחוּץ, און זאָל עמד בײַ דעם מזוּזה פון שער, און די
כֹּהנים זאָלן עשׂה זײַן עוֹלָה, און זײַן זבחי שלמים, און ער זאָל זיך שחה אויף
דעם מִפְתָּן פון שער, און יצא; אָבער דער שער זאָל נישט סגר ווערן ביזן עֶרֶב.
3 און עַם הָאָרֶץ זאָל זיך שחה פאַר ה' אין פּתח פון יענעם שער, אין די
שַׁבָּתוֹת, און אום ראש-חודש. 4 און דאָס עוֹלָה וואָס דער נשׂיא זאָל קרב צו
ה' אין יום שבת, איז 7 כבשׂים תְּמִימִם, און אַן אַיִל תָּמִים; 5 און אַ מנחה אַן
אֵיפה צו אַן אַיִל, און צו די כבשׂים אַ מנחה לויט דער מַתַּת פון זײַן יָד; און
שֶׁמֶן אַ הין צו אַן אֵיפה. 6 און אין יום ראש-חודש: אַ פָּר בן בָּקָר תְּמִימִם, און
6 כבשׂים, און אַן אַיִל; תְּמִימִם זאָלן זיי זײַן. 7 און אַן אֵיפה צו דעם פָּר, און אַן
אֵיפה צו דעם אַיִל, זאָל ער עשׂה אַ מנחה, און צו די כבשׂים אַזוי ווי זײַן יָד
נשׂג; און שֶׁמֶן אַ הין צו אַן אֵיפה. 8 און אַז דער נשׂיא בוא, זאָל ער בוא דורכן
אוּלָם פון שער און דורך אים זאָל ער יצא. 9 אָבער אַז עַם הָאָרֶץ בוא פאַר ה'
אין די יום-טובים, זאָל דער וואָס בוא דורכן צפון-שער זיך צו שחה, יצא
דורכן שער נֶגֶב, און דער וואָס בוא דורכן שער נֶגֶב, זאָל יצא דורכן צפון-שער;
ער זאָל זיך נישט שוב [זען "שוב" הושע 3:4-5; זכריה 13:7] דורך דעם שער

וואָס ער איז דורך אים בוא, אָבּער נֹכַח זיך זאָל ער יצא. 10 און דער נשׂיא זאָל
זײַן צווישן זיי: ווען זיי בוא, זאָל ער בוא, און ווען זיי יצא, זאָלן זיי יצא. 11 און
אין די יום-טובים און אין די מוֹעדים זאָל דאָס מנחה זײַן אַן אֵיפה צו אַ פָּר,
און אַן אֵיפה צו אַן אַיִל, און צו די כבשׂים לויט דער מַתַּת פוּן זײַן יָד; און שֶׁמֶן
אַ הין צו אַן אֵיפה. 12 און אַז דער נשׂיא וועט עשׂה אַ נְדָבָה, אַן עוֹלָה, אָדער אַ
שְׁלָמִים, אַ נְדָבָה צו ה', זאָל מען פקח פאַר אים דעם שער וואָס איז פנה צו
מזרח, און ער זאָל עשׂה זײַן עוֹלָה און זײַן זבחי שלמים, אַזוי ווי ער עשׂה אין
יוֹם הַשַּׁבָּת, און יצא; און מע זאָל סגר דעם שער נאָך זײַן יצא. 13 און אַ כבשׂ
אַ יאָריקן תמים זאָלסטו עשׂה אַן עוֹלָה איטלעכן טאָג צו ה'; בבוקר בבוקר
זאָלסטו עס עשׂה. 14 און אַ מנחה זאָלסטו עשׂה צו אים בבוקר בבוקר, 1/6
פוּן אַן אֵיפה, און שֶׁמֶש 1/3 הין צו רסס דאָס סֹלֶת, אַ מנחה צו ה'; חֻקּוֹת
עוֹלָם תּמיד. 15 זיי זאָלן עשׂה דעם כֶּבֶשׂ, און דאָס מנחה, און דאָס שֶׁמֶן,
בבוקר בבוקר, אַן עוֹלָה תּמִיד. 16 אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה': אויב דער נשׂיא
ווערט מתּנה נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] פוּן זײַן נחלהן
צו זײַנע בָּנִים, זאָל עס היה בּײַ זײַנע בָּנִים; דאָס איז זייער אֲחֻזָּה פאַר אַ נחלה.
17 אָבּער אויב ער וועט נתן אַ מתּנה פוּן זײַן נחלה צו אחד פוּן זײַנע עבדים,
זאָל עס צו אים געהערן בּיז דעם שנת הַדְּרוֹר, און זיך שוב [זען "שוב" הושע
3:4-5; זכריה 13:7] צום נשׂיא; בּלויז וואָס ער גיט פאַר אַ נחלה צו זײַנע בָּנִים,
זאָל היה בּײַ זיי. 18 און דער נשׂיא זאָל נישט לקח פוּן דעם נחלה פוּן הָעָם, זיי
צו ינה פוּן זייער אֲחֻזָּה; פוּן זײַן אֲחֻזָּה זאָל ער נחל צו זײַנע בָּנִים; כּדי עַמִּי זאָל
נישט פוּץ ווערן איטלעכער פוּן זײַן אֲחֻזָּה. 19 און ער האָט מיך געבּראַכט
דורך דעם מבוא וואָס בּיין זײַט פוּן שער צו די לשכות הקֹדֶש פאַר די כֹּהנים,
וואָס זײַנען געווען פנה צו צפון, און הִנֵּה דאָרטן איז געווען מקוֹם אין יַרְכָּה
מערב. 20 און ער האָט צו מיר אמר: דאָס איז דער מקוֹם וואָס די כֹּהנים זאָלן
דאָרטן בשל דאָס אשם [זען "אשם" ישעיה 53:10] און דאָס חטאת, ווּ זיי
זאָלן אפה דאָס מנחה, כּדי נישט הוציא [יצא] אין דעם חָצֵר חיצוֹנָה, צו מאַכן
קֹדֶשׁ הָעָם. 21 און ער האָט מיך אַרויסגעפירט אין דעם חָצֵר חיצוֹנָה, און
האָט מיך פארבײַגעפירט פאַרבײַ די 4 מִקְצוֹעַ פוּן חָצֵר, און הִנֵּה אַ חָצֵר אין
מִקְצוֹעַ חָצֵר, אַ חָצֵר אין אַ מִקְצוֹעַ חָצֵר. 22 און אין די 4 מקצֹעוֹת פוּן חָצֵר
זײַנען געווען חצרות [חָצֵר] קְטֻרוֹת, 40 די אֹרֶךְ, און 30 די רחב, מִדָּה אַחַת בּײַ
זיי 4 אין די מְהֻקְצָעוֹת. 23 און אַ טוּר איז געווען רוּנד אַרוּם אין זיי, רוּנד אַרוּם

בײַ זיי 4, און מְבַשְּׁלוֹת עשׂה אונטער די טִירָה רונד אַרום. 24 און ער האָט צו
מיר אמר׃ דאָס איז די בֵּית המבשלים וואָס די משרתים פון בַּיִת זאָלן דאָרטן
בשל דאָס זבח הָעָם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כּי נגזר מארץ חיים מפשע עמי].

יחז47

1 און ער האָט מיך שוב צו דעם פתח הַבַּיִת, און הִנֵּה מַיִם יצא פון אונטער
דער מִפְתָּן הַבַּיִת, צו מזרח, וואָרעם די פְּנֵי הַבַּיִת איז געווען צו מזרח; און
הַמַּיִם האָט ירד פון אונטן, פון דער רעכטער זײַט פון בַּיִת, אין נֶגֶב פון מִזְבֵּחַ.
2 און ער האָט מיך יצא דורכן צפון-שער, און האָט מיך ארויסגעפירט דורך
מחוּץ, צו דעם שער החוּץ, אויף דעם דֶּרֶךְ וואָס איז פנה צו מזרח; און הִנֵּה
מַיִם פכּה פון דער רעכטער זײַט. 3 ווי דער איש איז יצא צו מזרח מיט קַו אין
זײַן יָד, אַזוי האָט ער מדד 1000 אַמָּה, און האָט מיך עבר אין מַיִם – מַיִם ביז
די אָפְסָיִם. 4 און ער האָט מדד 1000, און האָט מיך עבר מַיִם – מַיִם ביז די
בֶּרֶךְ. און ער האָט מדד 1000, און האָט מיך עבר מַיִם ביז די מָתְנַיִם. 5 און ער
האָט מדד 1000 – אַ נחל וואָס איך האָב נישט יכל עבר, וואָרעם הַמַּיִם איז
געווען גאה, אַ מַיִם צום שׂחה, אַ נחל וואָס איך האָב נישט געקענט עבר. 6 און
ער האָט צו מיר אמר׃ האָסטו ראה, בֶּן אָדָם? און ער האָט מיך הלך, און האָט
מיך שוב צום שָׂפָה פון נחל. 7 ווי איך בין שוב, און הִנֵּה בײַם שָׂפָה נחל זײַנען
רב מְאֹד עֵץ פון דער זײַט און פון יענער זײַט. 8 און ער האָט צו מיר אמר׃
דאָס דאָזיקע מַיִם יצא צו דער גְּלִילָה קַדְמוֹן, און וועט ירד אין דעם עֲרָבָה,
און אַז עס וועט בוא אין ים, אין דעם ים המוּצאים [יצא], וועט הַמַּיִם רפא
[זען "רפא" ישעיה 53:5] ווערן. 9 און עס וועט זײַן, כּל נֶפֶשׁ חַיָּה וואָס ער שרץ,
וועט בוא אומעטום ווו די נחלים וועלן חיה, און דָּג וועלן זײַן רבּה מאֹד, ווײַל
די דאָזיקע מַיִם בוא אַהין, כּדי עס זאָל רפא ווערן און חי אַלע וווּהין דער נחל
וועט בוא. 10 און עס וועט זײַן, פישערס וועלן עמד בײַ אים פון עֵין-גֶּדִי און
ביז עֵין-עֶגְלַיִם; אויף מִשְׁטוֹחַ חֵרֶם וועט עס זײַן; פון אַלע מינים וועלן זײַן
זייערע דָּג, אַזוי ווי די דָּג פון ים-הגדול, רבּה מְאֹד. 11 אָבער זײַנע בִּצָּא און
זײַנע גֶבֶא וועלן נישט רפא ווערן; פאַר מֶלַח זײַנען זיי נתן [זען "נתן" ישעיהו
7:14; 53:9; 9:5; חגי 9 -2:7]. 12 און בײַ דעם נחל וועלן עלה אויף זײַן שׂפה, פון
דער זײַט און פון יענער זײַט, כּל עֵץ מאכל; זייער עָלֶה וועט נישט נבל ווערן,

און זייער פרי וועט נישט תמם; חודש וועלן זיי בכר, ווײַל זייערע מַיִם, זיי יצא
פון מִקְדָּש; און זייער פרי וועט זײַן צום מאכל, און זייער עָלֶה פאַר תרופָה. 13
אַזוי האָט אמר אֲדֹנָי ה׳: דאָס איז דער גְבול, ווי איר זאָלט נחל הָאָרֶץ צו די 12
שבטים פון ישׂראל, מיט חֲבָלִים פאַר יוסף. 14 און איר זאָלט עס נחל איינער
אַזוי ווי דער אַנדערער, וואָרעם איך האָב נשׂה מײַן יָד, עס צו נתן [זען "נתן"
ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] צו אבותֵיכם; און דאָס דאָזיקע אֶרֶץ זאָל
אײַך נפל פאַר אַ נחלה. 15 און דאָס איז דער גְבול הָאָרֶץ: אין צפון-זײַט, פון
ים-הגדול דורך חֶתלון ביז מע בוא קיין צְדָד; 16 חֲמת, בֵּרותָה, סִבְרַיִם וואָס
צווישן דעם גְבול פון דמשׂק און דעם גְבול פון חֲמת; חֲצַר-הַתִּיכון וואָס בײַם
גְבול פון חַוְרָן. 17 און דער גְבול פון הַיָם זאָל זײַן חֲצַר-עֵינון בײַם גְבול פון
דמשׂק, און אין צפון צו צפון איז דער גְבול פון חֲמת. דאָס איז די צפון-זײַט.
18 און די מזרח-זײַט זאָלט איר מדד צווישן חַוְרָן און דמשׂק און גִלעָד, און
צווישן אֶרֶץ ישׂראל, בײַם ירדן, פון דעם גְבול ביז דעם מזרח-ים. דאָס איז די
מזרח-זײַט. 19 און די נֶגֶב-זײַט צו תֵּימָן איז פון תָּמָר ביז מֵי מריבות-קדוש,
ביז צום נחלה, ביז צום ים-הגדול. דאָס איז די תֵּימָנָה-זײַט צו נֶגֶב. 20 און די
מערב-זײַט איז דער ים-הגדול, פון דעם גְבול ביז נֹכַח לְבוא חֲמת. דאָס איז די
מערב-זײַט. 21 און אַז איר וועט אײַך חלק [זען "חלק" ישעיהו 53:12] דאָס
דאָזיקע אֶרֶץ לויט די שבטים פון ישׂראל, 22 איז, זאָלט איר עס נפל פאַר אַ
נחלה צו אײַך, און צו די גֵּרים וואָס גור צווישן אײַך, וואָס האָבן ילד [זען
"ילד" ישעיהו 7:14] בָּנִים צווישן אײַך; און זיי זאָלן בײַ אײַך זײַן אַזוי ווי אֶזְרָח
צווישן די בני-ישׂראל; גלייך מיט אײַך זאָל זיי נפל אַ נחלה צווישן די
שִׁבְטֵי-ישׂראל. 23 און עס זאָל זײַן, צווישן דעם שבט וואָס דער גֵר גור בײַ
אים, דאָרטן זאָלט איר נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 9-2:7] זײַן
נחלה, אמר אֲדֹנָי ה׳.

יחז48

1 און דאָס זײַנען די שמות פון די שבטים: פון קצה צפון אֶל יַד דֶרֶךְ
חֶתלון ביז מע בוא קיין חֲמת, חֲצַר-עֵינון בײַ דעם גְבול פון דַמֶשֶׂק צו צפון, אֶל
יַד חֲמת. און עס זאָל זײַן פון מזרח פאה צו מערב פאַר דָן, 1 חלק. 2 און לעבן
דעם גְבול פון דָן, פון מזרח פאה ביז מערב פאה, אָשר, 1 חלק. 3 און לעבן

דעם גְבוּל פוּן אָשר, פוּן מזרח פאה אוּן בּיז מערב פאה, נפתּלי, 1 חלק. 4 אוּן לעבּן דעם גְבוּל פוּן נפתּלי, פוּן מזרח פאה בּיז מערב פאה, מנשה, 1 חלק. 5 אוּן לעבּן דעם גְבוּל פוּן מנשה, פוּן מזרח פאה בּיז מערב פאה, אפרַיִם, 1 חלק. 6 אוּן לעבּן דעם גְבוּל פוּן אפרַיִם, פוּן מזרח פאה אוּן בּיז מערב פאה, ראוּבן, 1 חלק. 7 אוּ לעבּן דעם גְבוּל פוּן ראוּבן, פוּן מזרח פאה בּיז מערב פאה, יהוּדה, 1 חלק. 8 אוּן לעבּן דעם גְבוּל פוּן יהוּדה, פוּן מזרח פאה בּיז מערב פאה, זאָל זײַן די תּרוּמָה וואָס איר זאָלט רוּם, 25,000 די רחב, אוּן די אֹרֶךְ אַזוי ווי אײנער פוּן די חלקים, פוּן מזרח פאה בּיז מערב פאה. אוּן דאָס מִקְדָש זאָל זײַן אין מיטן פוּן דעם. 9 די תּרוּמָה וואָס איר וועט רוּם צו ה', זאָל זײַן די אֹרֶךְ 25,000, אוּן די רחב 10,000. 10 אוּן פאַר די דאָזיקע, פאַר די כֹּהנים, זאָל די תּרוּמָה הַקֹדֶש זײַן: צו צפון 25,000, אוּן צו מערב 10,000 די רחב, אוּן צו מזרח 10,000 די רחב, אוּן צו נֶגֶב 25,000 די אֹרֶךְ; אוּן דאָס מִקְדָש פוּן ה' זאָל זײַן אין מיטן פוּן דעם. 11 דער כֹּהֲנִים מְקֻדָש זאָל זײַן פאַר די בּני-צָדוֹק וואָס האָבן שוֹמר איבּער מײַן משמרת, וואָס האָבן נישט תעה [זען "תעה" ישעיה 53:6], ווען בּני-ישׂראל האָבן תעה, אַזוי ווי די לוִיִים האָבן תעה. 12 אוּן עס זאָל זײַן אַ תְּרוּמִיָּה פאַר זיי פוּן דער תּרוּמה הָאָרֶץ – אַ קֹדֶש קָדָשים, לעבּן דעם גְבוּל פוּן די לוִיִים. 13 אוּן פאַר די לוִיִים, לְעֻמָּה דעם גְבוּל פוּן די כֹּהנים, 25,000 די אֹרֶךְ, אוּן די רחב 10,000; כָּל אֹרֶךְ 25,000, אוּן די רחב 10,000. 14 אוּן זיי זאָלן דערפוּן נישט מכר, אוּן מע זאָל נישט מוּר, אוּן נישט עבר דאָס רֵאשִׁית הָאָרֶץ, וואָרעם עס איז קֹדֶש צו ה'. 15 אוּן די 5,000 וואָס יתר אין דער רחב, פאַר אֹרֶךְ פוּן די 25,000, דאָס זאָל זײַן חֹל, פאַר עִיר פאַר מוֹשָׁב, אוּן פאַר מִגְרָש; אוּן די עִיר זאָל זײַן אין מיטן פוּן דעם. 16 אוּן דאָס זײַנען אירע מִדּוֹת; צפון פאה 4,500, אוּן נֶגֶב פאה 4,500, אוּן פוּן מזרח פאה 4,500, אוּן מערב פאה 4,500. 17 אוּן אַ מִגְרָש זאָל זײַן צו דער עִיר: צו צפון 250, אוּן צו נֶגֶב 250, אוּן צו מזרח 250, אוּן צו מערב 250. 18 אוּן וואָס יתר איבּער אין דער אֹרֶךְ, לְעֻמָּה דער תְּרוּמַה קֹדֶש, 10,000 צו מזרח, אוּן 10,000 צו מערב – דאָס וואָס איז לְעֻמָּה דער תְּרוּמה קֹדֶש, זאָל דער תְּבוּאָה דערפוּן זײַן פאַר לֶחֶם פאַר די עֹבדים פוּן דער עִיר. 19 אוּן די עֹבֵד אין דער עִיר, זאָלן עס עבד – פוּן כָּל שבטים פוּן ישׂראל. 20 די כָּל תרוּמָה, 25,000 אוּיף 25,000; פירעקעכדיק זאָלט איר רוּם די תְּרוּמַה קֹדֶש מיט דעם אֲחֻזָּה פוּן דער עִיר. 21 אוּן דאָס יתר זאָל זײַן פאַר דעם נשׂיא; פוּן דער זײַט אוּן פוּן

יענער זײַט פֿון דער תּרוּמה קֹדש און פֿון דעם אַחוּזה פֿון דער עיר, אֶל פּני 25,000 פֿון דער תּרוּמה ביז דעם גבֿול צו מזרח, און צו מערבֿ על פּני 25,000 ביז דעם גבֿול צו מערבֿ, לעומת די חלקים, פֿאַר דעם נשׂיא; און די תּרוּמה קֹדש מיט דעם מקדש פֿון הבּית זאָל זײַן אין מיטן פֿון דעם. 22 און דאָס אַחוּזה פֿון די לוִיִים, און דאָס אַחוּזה פֿון דער עיר, זאָל זײַן אין מיטן פֿון דעם וואָס פֿאַרן נשׂיא; צווישן דעם גבֿול פֿון יהודה און צווישן דעם גבֿול פֿון בנימין זאָל זײַן פֿאַר דעם נשׂיא. 23 און די יתר שבֿטים: פֿון מזרח פּאה ביז מערבֿ פּאה, בנימין, 1 חלק. 24 און לעבן דעם גבֿול פֿון בנימין, פֿון מזרח פּאה ביז מערבֿ פּאה, שמעון, 1 חלק. 25 און לעבן דעם גבֿול פֿון שמעון, פֿון מזרח פּאה ביז מערבֿ פּאה, יִשׂשׂכר, 1 חלק. 26 און לעבן דעם גבֿול פֿון יִשׂשׂכר, פֿון מזרח פּאה ביז מערבֿ פּאה, זבֿולון, 1 חלק. 27 און לעבן דעם גבֿול פֿון זבֿולון, פֿון מזרח פּאה ביז מערבֿ פּאה, גד, 1 חלק. 28 און לעבן דעם גבֿול פֿון גד, צו פּאה נגבֿ תּימנה, זאָל דער גבֿול זײַן פֿון תּמר ביז מריבֿות־קדש, ביזן נחל, ביז צום ים־הגדול. 29 דאָס איז הָאָרץ וואָס איר זאָלט נפֿל פֿאַר אַ נחלה צו די שבֿטים פֿון ישׂראל, און דאָס זײַנען זייערע מחלקות, אמר אֲדֹנָי ה'. 30 און דאָס זײַנען די תּוֹצאָה פֿון דער עיר: פֿון צפֿון פּאה 4,500 מִדָה; 31 און די שְׁעָרים פֿון דער עיר זאָלן זײַן אויף די שמות פֿון די שבֿטים פֿון ישׂראל; 3 שְׁעָרים צו צפֿון: דער שער פֿון ראוּבֿן, איינער; דער שער פֿון יהודה, איינער; דער שער פֿון לוִי, איינער. 32 און צו מזרח פּאה 4,500, און 3 שְׁעָרים: דער שער פֿון יוסף, איינער; דער שער פֿון בנימין, איינער; דער שער פֿון דן, איינער. 33 און אין פּאה נגבֿ 4,500 מִדָה, און 3 שְׁעָרים: דער שער פֿון שמעון, איינער; דער שער פֿון יִשׂשׂכר, איינער; דער שער פֿון זבֿולון, איינער. 34 מערבֿ פּאה 4,500; זייערע שְׁעָרים 3: דער שער פֿון גד, איינער; דער שער פֿון אָשר, איינער; דער שער פֿון נפֿתּלי, איינער. 35 רונד אַרום, 18,000. און דער שם פֿון דער עיר זאָל זײַן פֿון יום: ה' שָׁמָּה.